

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84
FAX 215 28 05
Any XII N°. 593
Setmana del 3 al 9 de
febrer del 1991
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

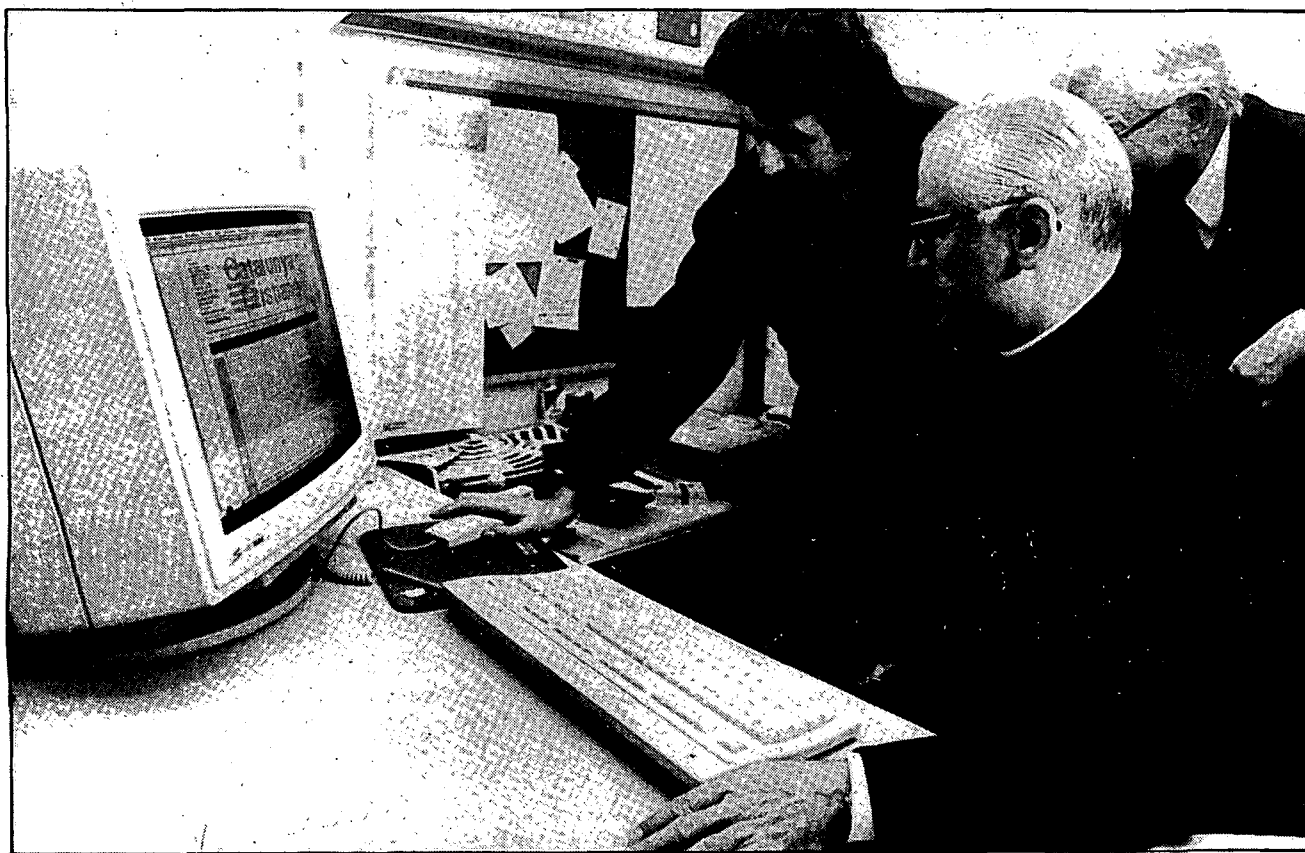
SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Tota la vida del cristià és un desig sant. El que desitges, no ho veus, però tot desitjant-ho et fas capaç d'omplir-te, quan t'arribi, del que vegis".

Sant Agustí

L'Arquebisbe de Barcelona, Mons. Ricard M. Carles, ens visita

"CATALUNYA CRISTIANA és un gran servei a l'Església i a la cultura catalana"

El senyor Arquebisbe dóna l'últim toc a la portada...

El propassat dimarts, dia 29, CATALUNYA CRISTIANA es vestí de festa perquè rebia la visita de monsenyor Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona.

Monsenyor Carles visità les dependències detingudament, posant

atenció en la redacció i el taller recentment equipat amb els més moderns mitjans d'autoedició i compaginació, conversant amablement amb redactors i operaris.

A continuació, el senyor arquebisbe passà al saló d'actes de la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels (on radica el setmanari), i saludà els

membres del Patronat de la Fundació Catalunya Cristiana i els de l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana aplegats amb motiu d'aquesta visita. A tots ells els encoratjà per seguir en la tasca necessària en tots conceptes, d'informar i formar els milers de lectors que cada setmana esperen aquesta publicació.

La vuitena encíclica de Joan Pau II

Redemptoris Missio

Per impulsar l'activitat missionera, essencial en la tasca evangelitzadora de l'Església, el papa Joan Pau II ha donat a conèixer la seva vuitena encíclica,

titulada "Redemptoris missio". L'encíclica no sols dóna suport al servei missioner en països llunyans, sinó que esperona a donar testimoni de la fe especialment en la secularitzada societat occidental.

El pontífex insisteix en subratllar que l'evangelització no es pot reduir a una feina de promoció social o de lluita per la justícia i el desenvolupament. "L'actual temptació és la de reduir el cristianisme a una saviesa purament humana, gairebé com una ciència del viure bé. Es

lluita certament a favor de l'home, però d'un home a mitges, reduït a la sola dimensió horitzontal".

L'encíclica consta de 150 pàgines, es divideix en vuit capítols i una conclusió.

En el número vinent de C.C. publicarem un ampli resum de l'encíclica.

AFINANT...

La significació d'un gest

JOAN E. JARQUE i JUTGLAR

Avui, en l'època dels mitjans àudio-visuals diem que una imatge val més que mil paraules. Un gest, doncs, val més que molts discursos. La visita que aquest dimarts passat ha fet l'arquebisbe de Barcelona als locals del nostre periòdic ha estat un gest d'una gran significació. Si se'm permet la comparança "bíblica", ha estat com una epifania: la manifestació d'allò que ja era però que era bo afirmar i proclamar. "Catalunya Cristiana" va ser concebuda i va néixer com un òrgan de comunicació de l'Església i per l'Església. Editada des del Cap i Casal, amb l'esforç i la col·laboració de milers de cristians de tots els bisbats, és l'òrgan de comunicació normal de premsa al servei de tota l'Església catalana. Així ho han entès des de sempre el poble, l'opinió pública i els nostres col·legues de la premsa. L'arquebisbe Carles, amb el seu gest, n'ha fet la manifestació pública.

* * *

La crida feta des d'aquí mateix recordant-vos a tots els "Amics" que vosaltres sou la nostra subvenció normal, ha tingut una ràpida i excel·lent resposta per part de molts, i l'agraïm de tot cor. No oblideu però que ens cal l'aportació de tots per equilibrar el nostre balanç. Gràcies a la bestreta.

ACTIVITATS DE L'ASSOCIACIÓ D'AMICS
DE CATALUNYA CRISTIANA

CONFERENCIES QUARESMALS - 1991

25- 26- 28 de febrer — 4-5-7 i 11-12-14 de març

per Mn. Joan E. Jarque i Jutglar, doctor en Teologia i Director de "Catalunya Cristiana"

A la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels (Balmes-València). D'un quart de nou a les nou del vespre

Dins del marc de les reflexions pastorals proposades pel Sr. Arquebisbe, **Identitat, Comunió, Evangelització**, les conferències desenvoluparan el següent:

TEMARI

I. El cristià fonamenta la seva identitat

—en el compliment d'un **manament**: "Estimaràs el Senyor el teu Déu amb tot el teu cor, amb tota l'ànima, amb tot l'esperit... i al teu proïsme com a tu mateix" (Mt 22,37-39. Dt 6,5);
—per una **concepció** de l'home, de l'univers i de la història: "Què és l'home?... l'has coronat de glòria... tot ho has posat sota els seus peus" (Sal 8); "Tant ha estimat Déu el món..." (Jo, 3,16);
—com a **col·laborador** de Déu: "Ompliu la terra i domineu-la..." (Gn 1,28); "...un cel nou i una terra nova..." (Ap 21, 1ss).

II. La fe en Jesucrist introdueix el cristià a una vida en **comunió**:

—per l'acceptació d'un **risc** en la fosca: "A qui anirem..." (Jo 6,68);
—confiant en la **promesa** que anhela el cor de l'home: "Qui viu i creu en mi no morirà eternament" (Jo 11,26);
—seguint la **invitació** a ser feliç: "Feliços..." (Mt 5...).

III. L'**evangelització** és la tasca característica i inel·ludible:

—**del poble elegit**: "...Jo us he elegit..." (Jo 15,16; Dt 7,6...)
—**del poble sant**: "Jo sóc la llum... vosaltres sou la llum" (Jo 8,12; Mt 5,14).
—**del poble enviat**: "Aneu per tot el món... Ai de mi si no evangelitzo!" (Mc 6,15; 1Cor 9,16).

NOTA: Aquests temes desenvoluparan des d'una perspectiva bíblica, a la llum de la paraula de Déu, el temari bàsic: "Els grans temes de la fe cristiana d'avui" que fou objecte de les conferències de 1988. Els "cassettes" amb l'enregistrament corresponent poden adquirir a l'Associació d'Amics de Catalunya Cristiana". De les conferències d'enguany també se'n farà un enregistrament que es podrà adquirir a la mateixa adreça.

TRANSPORT: FCC de la Generalitat "Provença": Metro "Aragó": Autobusos: 16, 17, 7. - **APARCAMENTS:** Balmes, Aragó, Mallorca, Provença.

UNA OCASIÓ IMMILLORABLE
PER ACUDIR A LA FONT DE LA HISTÒRIA
I L'ART DE LA ITÀLIA ACTUAL

FLORENCIA

I LA TOSCANA

Del 8 al 17 de març

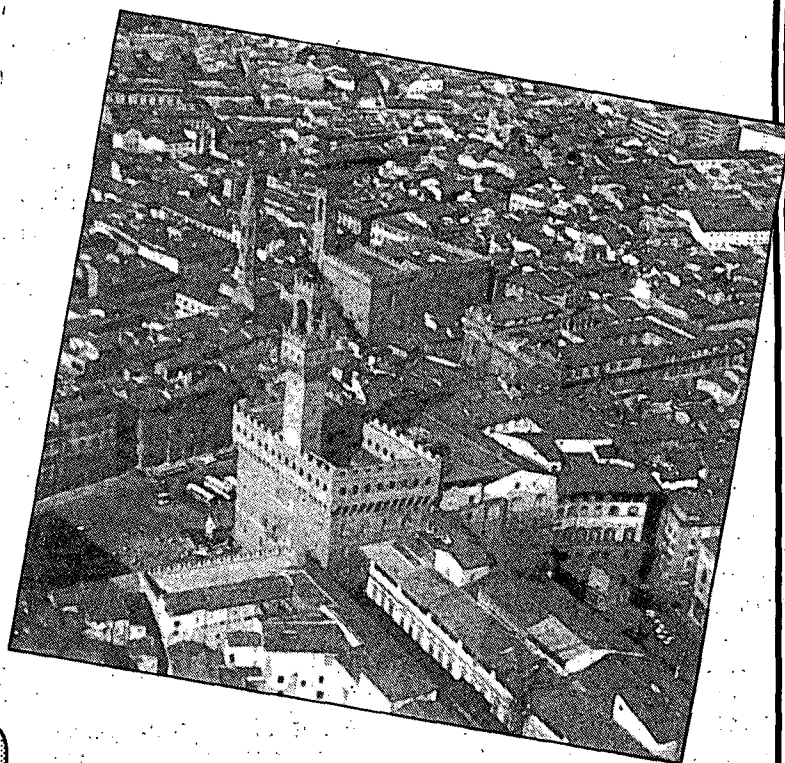
Esplèndida visió d'art i d'història: des de l'antiga Etrúria o Tusca fins a l'època del Gran Ducat.
SIENA - PISA - LUCCA - SAN GIMIGNANO - VOLTERRA...

També: BOLONYA i RÀVENA

Trajecte per: ARLES, NIÇA i MONTECARLO

Viatge en autocar - Allotjaments de categoria "turisme especial"

Demaneu-ne més informació per telèfon, per correu o personalment a l'Associació AMICS DE "CATALUNYA CRISTIANA"

L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT
PERQUÈ CATALUNYA CRISTIANA PUGUI SORTIR CADA SETMANA. FES-TE AMIC!

Per a informació: Plaça d'Urquinaona 11, 3r. 3a. A, 08010 Barcelona, tel. (93) 301 37 18

EDITORIAL

La guerra continua... ja no sembla que hagi de ser tan curta com deien al començament. I continua, també, l'enfrontament de parers: guerra justa, guerra legal, guerra inevitable, guerra d'efectes mesurats... o guerra injusta... indigna... que podia haver estat evitada... devastadora... Sovint, però, entre el xoc d'opinions i la notícia immediata, es troba a faltar una informació de fons, l'aportació de les dades necessàries perquè ens puguem fer càrrec del context d'aquesta guerra. Voldríem ajudar els nostres lectors a fer-se una idea més exacta de la situació de l'Orient Mitjà

Com i per què ha sorgit la crisi del Golf? L'origen més llunyà cal situar-lo en la caiguda de l'Imperi Otomà, sancionada amb l'armistici de Mudros (3 d'octubre de 1918). A la primera guerra mundial, aquell imperi, ja decadent, s'havia alineat amb Alemanya i Àustria-Hongria i havia estat, per tant, vençut. En el repartiment que se'n feren els aliats —amb l'excepció de Turquia, que restà independent— l'Iraq passà a poder dels britànics (1919) que ja hi havien fet una important penetració econòmica en el segle XVIII. Però sorgeix un moviment nacionalista que estableix el Regne d'Iraq —amb el rei Faysal ibn Hussein— bé que controlat per un comissariat britànic. El preu que pagà l'Iraq per la seva independència política va ser el petroli del seu subsòl, que passà a mans estrangeres a través de la "Iraq Petroleum Company". Amb la revolució de 1953 el rei Faysal va ser derrocat i mort. Neix, aleshores, la República iraquiana, de tendència nacionalista i anti-occidental. Ja el 1961, el general Kassem, nacionalista radical, amenaça amb envair Kuwait, tot just declarat independent per la Gran Bretanya, al·legant que era part integrant d'Iraq i que constituïa l'accés al Golf. També denuncià l'acord petrolífic anglo-iraquí i establí l'Iraq National Oil Company, tot iniciant un procés d'apropament als països de l'Est.

Mentrestant, havien tingut lloc dos fets importants. Primer, la creació de l'estat israelià, el 1948 (que ja havia estat promesa en la Declaració de Balfour de 1917), amb un repartiment de Palestina que els àrabs refusaren i que els jueus no acceptaren del tot (per la qüestió de Jerusalem). Des d'aleshores Israel és vist pel món

El laberint de l'Orient Mitjà

àrab com una avançada dels Estats Units i una amenaça. L'altre fet important ha estat la creació del partit al-Bath per tres sirians: un membre d'una secta xiïta, un cristià de l'Església ortodoxa i un musulmà sunita. És un partit laic, però gens antirreligiós; arabista, però proper a l'islamisme que pren com a factor cultural, més que religiós. "És àrab tothom qui parla àrab", proclamen, amb independència de la seva religió.

Tenint present aquest fons històric, podem comprendre més bé el problema del Golf. Saddam Hussein, arribat al poder el 1979, després que la República iraquiana hagués passat per nombrosos i sagnants cops d'Estat, ha estat i és militant de l'al-Bath. Sempre ha manifestat clarament els seus propòsits: alliberar el món àrab de la tutela occidental, crear un gran imperi amb el centre a l'Iraq, aconseguir una sortida al mar del Golf, necessària per a la comercialització del petroli iraquí i combatre l'estat d'Israel. L'objectiu de la sortida al mar ja era a la base de la seva guerra amb l'Iran, quan aquest impedí als iraquians l'accés al port de Bàssora. Fracassada aquella contesa fratricida, l'única opció per arribar al mar era l'ocupació de Kuwait.

Saddam Hussein no esperava, sens dubte, que aquesta ocupació produís una reacció tan enorme que arribaria a desencadenar la guerra. Reacció dels Estats Units, de les Nacions Unides, del món occidental i àdhuc d'una part dels països àrabs. Per què tota aquesta mobilització?

Hi ha una raó ètico-jurídica. Hussein violà el dret internacional. Ho declarà Joan Pau II el 26 d'agost de 1990: "Al Golf Pèrsic ha estat creada una situació realment preocupant:

hem estat testimonis d'una violació greu del dret internacional i de la carta de l'ONU, així com dels principis d'ètica que han de presidir la convivència entre els pobles."

És aquesta l'única raó? Com s'explica que no hagin provocat una reacció semblant la invasió del Tibet per la Xina, la del Panamà pels Estats Units, la d'Afganistan per la Unió Soviètica, la del Líban per Síria, la de Cisjordània i Gaza per Israel...? Cadascun d'aquests fets té matisos propis, però no podem desconèixer-ne un cert denominador comú. Ara bé, tot valorant la raó ètico-jurídica, innegable, sobretot pel que fa a les Nacions Unides, podem eludir la sospita d'interessos econòmics i polítics per part de diversos estats?

En la lògica de la "Realpolitik", Saddam Hussein apareix com un perill pels interessos dels Estats Units, d'Europa i del Japó. Iraq, que ja és una potència petrolífera, esdevindria, amb l'annexió de Kuwait, una potència de primer ordre. Amb algunes possibles incursions més, Saddam Hussein es convertiria en el líder polític de tot el món àrab. Aquesta perspectiva ha produït la mobilització que no havia causat el dictador iraquí quan exterminava la població kurda amb armes químiques. El mateix president Bush afirmà, el passat 23 d'octubre: "Estem davant d'un nou Hitler... no hi ha espai per a cap compromís". Tot, doncs, fa pensar, que l'alliberament de Kuwait és, només, una part dels objectius de guerra dels aliats.

El futur no pot ser més fosc. Ara la guerra, amb tot els seus morts i la seva destrucció. Però, i després? Saddam Hussein està isolat políticament i assetjat militarment, però no ho està en el terreny de la simpatia i del consens de les poblacions àrabs... La guerra està posant llenya al foc de l'anti-occidentalisme. Una realitat preocupant, també, des del punt de vista de l'Església: per als musulmans, no hi ha distinció entre Occident i cristianisme... l'avversió a l'imperialisme occidental pot esdevenir anti-madversió pel cristianisme...

Quan la mentida volta

J.L. MARTÍN DESCALZO

Engueu una falsedat i tindreu la certesa que no parará de donar voltes i que, per moltes puntualitzacions, desmentiments i clarificacions que es facin, allò que tots els comentaris repetiran tossudament és la falsedat i no pas els desmentiments. Aquesta llei de la informació ha tornat a repetir-se al voltant d'unes suposades paraules que hauria dit el bisbe secretari de la Conferència Episcopal sobre la guerra del Golf. Clarament per un diari, han donat fil per tram a no pas pocs columnistes que s'han dedicat a repetir i a ampliar aquelles suposades afirmacio-

ns, malgrat que el bisbe secretari ja va desmentir la seva veracitat, oferint el text veritable pres de la cinta magnetofònica que enregistra l'acte, i malgrat que en el diari ABC s'explicaren detalladament la veritat i la mentida d'aquesta història.

Però, ¡pren-t'ho com vulguis! Fins i tot després se segueix furgant en la inexistent ferida. I, si abans es pintaven els bisbes de bracet amb la Cristina Almeida, ara algú els fa canonit-

zadors d'Hitler i predicadors d'una suposada "Teologia de la submissió" als tirants. Però... ¡per Déu!

I no diré pas que els bisbes siguin sempre infal·libles. No ho són, i poden equivocar-se i ser ambigus, com qualsevol nat de mare. Fins i tot diré clara-

ment que, en aquest cas, no sembla pas que el millor sigui deixar un tema tan greu per a la improvisació d'una roda de premsa. Perquè, en aquestes circumstàncies, la pregunta del periodista condiciona la resposta del preguntat i a vegades li fa dir amb menys precisió allò que vol.

Però, juntament amb això, em sembla que la honradesa imposa al comentarista, abans de tot, la informació correcta i completa, i, encara amb ella,

aplicar amb hermenèutica allò que tan bé va dir sant Ignasi: "Cal portar a la millor part la proposta del contrari". O sigui: cal suposar la bona voluntat i, en cas de dubte, acceptar la millor de les interpretacions possibles.

Em sembla, en canvi, un baratiíssim anticlericalisme (vici lleig que fou de l'esquerra i ha contaminat també les dretes) usar unes paraules, tal vegada menys clares per involucrar-hi tota l'Església i barrejar les coses que res no tenen a veure entre si. A mi, almenys, ho confesso, aquest tipus de comentaris em fa volta vergonya.

RESPIR

ENGRUNES PERILLOSES

Vaig llegir una vegada la frase següent, referida a un fet concret: "Mentre hi hagi premsa poderosa que inculpi el bisbe sense publicar-ne l'escrit, no estarem informats, sinó manipulats". Encara podríem suposar una cosa pitjor: que algú inculpi algú sense ni haver llegit allò de què l'inculpa. Aquest tal ens voldria informar, sense haver-se informat abans ell. Sovint anem pel món abeurant-nos en tolls infectes, perquè ningú no ens dona aigua bona. D'aquesta informació deformada, en diem abans "parlar de memòria". Però de vegades, ni de memòria no es parla en casos així, perquè la cosa trista és que sovint amb engrunes d'informació tenim la gosadia de construir teories. A més, com ha dit algú, "la cosa escrita és de vegades una camisa de força per al pensament. I que ningú no es pensi que em refereixo només al periodisme!

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS DIFUSIÓ DE CATALUNYA

Difusió controlada per O.J.D.

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2n. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 05 08007 Barcelona Impresora: Publiograf, S.A.L. Pge. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.387 / 79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Resta d'Europa: 8.960 Ptes. □ Amèrica, Àsia, Àfrica i Filipines: 13.120 Ptes. □ Àsia més oriental i Oceania: 19.360 Ptes.

Aquest article es pot dir que el faig per encàrrec — complet, per altra banda, amb molt de gust—. Darrerament diferents pares de família m'han comentat el fet que en ambients eclesials —col·legis, parròquies— s'han vist ridiculitzats perquè, amb motiu d'accions concretes com la revisió mèdica o una sortida dormint fora, han demanat que sigui respectat el pudor dels seus fills.

¿És ridiculitzable el fet que una nena senti vergonya de despullar-se davant d'un nen, o viceversa? ¿o que una jove demani que hi hagi alguna professora si s'ha de despullar perquè li facin una revisió? ¿o que un nen o una nena, o un jove o una jove, es resisteixin a admetre com a normal dormir junts en una mateixa habitació? Evidentment no faig la pregunta respecte a situacions excepcionals.

Ridícul és allò que provoca el riure sense que hi hagi un propòsit de fer-ho. I estaria en aquest cas el fet de prendre com a anormal allò que és normalíssim. ¿Què diríem de la persona que, perquè considera anormal prendre l'autobús, cada vegada que en pren un fes precedir l'operació de tot un ceremonial? Ningú amb un mínim de sentit comú podria deixar de considerar-ho ridícul. ¿Podem jutjar així el pudor pel fet que el seu menyspreu ha arribat a ser "normal" en la façana de la nostra societat?

Jo crec que no. En l'exemple de l'autobús no hi entra el compromís personal en la valoració del món i de la vida; i per això resulta ridícula la mateixa suposició que he fet. En el judici sobre el pudor, hi entra claríssimament la valoració del món i de la vida a través del valor que atorguem a la intimitat personal. De manera que la sola pregunta "¿és ridícul el pudor?" ja pot quedar ridícula si hom no creu en el valor fonamentalment humà de la intimitat.

Ara bé, si partim de la nostra fe, del nostre "sí" a la Paraula de Déu —la Segona Persona de la Santíssima Trinitat— encarnada en el sí de Maria per obra de l'Esperit Sant per salvar-nos, ¿podem no tenir en compte

¿És ridícul el pudor?

PAU LOPEZ CASTELLOTE

la doble dimensió —corporal i espiritual— de l'home en la unitat i en la unitat de cada persona? ¿Podem ignorar que aquesta unitat personal fonamenta la intimitat, "l'espai interior" en el qual no s'hi pot ficar ningú dignament si no li obre la porta la mateixa persona, i que l'única clau que l'obre sense violència és la de l'amor? ¿Podem no tenir en compte que, com ha dit Joan Pau II, "el cos és la manifestació de l'esperit", i que, per consegüent, hi ha una "intimitat corporal" que manifesta la "intimitat espiritual"?

Ficar-se en la intimitat d'una persona a base d'obrir-ne la porta amb altres claus que la de l'amor equival a una violació. I la resistència a la violació no té res de ridícul. Per això no té res de ridícul el pudor, defensa natural de la intimitat. És cert que té molt de "instintiu", de força que es dispara "automàticament" en determinades circumstàncies. Però no és comparable a l'instint animal ni pel que fa al seu subjecte —la persona pot perdre o conservar el pudor per efecte de decisions lliures, els animals no poden actuar sobre els seus instints—, ni pel que fa al seu objecte —en els animals no hi ha res assimilable a la intimitat—. Ens hauria de preocupar el fet que la pressió ambiental tendeixi a convertir en "normal" la banalització de la intimitat corporal-espiritual.

La cultura humana —la forma com l'home va resolent la seva vida sobre la terra— no sempre ha estat humanitzadora. I tampoc no ho és ara en tots els seus aspectes. Per posar un exemple entre els molts possibles, ¿en quants ambients educatius —no cristians i cristians— ha estat recomanada —i imposada— als adolescents la lectura del "Mecanoscrit del segon origen" de Pedrolo? I en aquesta obra, a part d'altres coses que mereixerien

l'atenció, es diu, parlant de la parella que sobreviu a l'explosió nuclear: "ni l'un ni l'altre no s'avergonyia de la seva nuesa, ell perquè era innocent i la noia perquè sempre havia estat honesta i a casa seva li havien ensenyat a no tenir hipocresia". ¿La innocència, l'honestetat i la sinceritat, enemigues del pudor?

Joan Pau II, en les catequesis sobre la relació home-dona, parla de la "vergonya" que Adam i Eva sentiren, per efecte del pecat, en adonar-se que eren nus. Els qui havien viscut la plenitud humana del seu cos com a "camí de comunió", en experimentar el desordre desencadenat pel pecat —que, respecte al cos, és la concupiscència— se sentiren atrets pel desig de posseir el cos al marge de la persona. I a partir de l'experiència anterior al pecat —plena de dignitat—, s'avergonyiren. Perquè el pecat no ha destruït la naturalesa, com deia Luter. Solament l'ha ferida. Per això, en la situació de pecat que tots vivim, fruit del pecat original i dels pecats personals, la naturalesa humana, en el grau que hi hagi consciència, defensa la intimitat amb el pudor.

¿Com, doncs, des del missatge humanitzador de l'Encarnació del Fill de Déu, podem no sentir-nos cridats a defensar el pudor?

Val a dir que tot això no té res a veure amb el que se sol voler dir despectivament quan es parla dels "tabús sexuals". ¿Algú pot creure honradament que el pudor perjudica l'amistat generosa, la naturalitat sana, l'amor veritable, el sexe personalitzador, l'èrotic que brota d'un cor senyorejat per l'ètic, la llibertat posada al servei de l'ésser humà? Fins i tot el mutu dels esposos comporta una "intimitat a dos", que no destrueix, sinó que consolida, de forma amorosament misteriosa, la intimitat individual.

Jo he de dir que entenc els pares als quals he fet referència al començament d'aquest article i no puc entendre els qui fan servir la ridiculització com a raonament contra els pares que defensen el pudor dels seus fills.

Que Déu ens ajudi a ser fidels a la seva obra en nosaltres.

El bisbe de Màlaga, monsenyor Ramon Buxarrais, en la seva XXVI Carta a Valeri, comenta el cas d'un jove universitari que recentment ha ingressat en el Seminari per cursar-hi estudis eclesíastics. Oferim als nostres lectors els fragments d'aquesta carta que considerem més interessants. Diuen així:

Ser capellà o relligló, avul

Quan un jove de disset, vint o més anys accepta la invitació del Mestre per ser sacerdot, sap, entre altres coses que haurà de:

- treballar deu o més hores cada dia;
- tenir gran responsabilitat davant de Déu i davant dels homes;
- cobrar un sou molt més inferior del que rep un paleta;
- viure, sobretot a zones rurals, sol i en cases grans o petites, però moltes vegades inhòspites i "fredes";
- que haurà de preparar-se ell mateix el menjar, rentar-se la roba i ordenar la casa;
- veure que hi ha "portes" que es tanquen quan passa;
- constatar que alguns el consideren inútil;
- suportar bromes de mal gust i mirades compassives o despectives;

RAMON BUXARRAIS
Bisbe de Màlaga

- parlar i no ser escoltat;
- escriure i no ser llegit;
- carregar amb els problemes aliens, sense que sigui reconeguda la seva tasca;
- saber que, gràcies a Déu, avui hi ha seglars que tenen uns coneixements humanístics i tècnics superiors als seus;
- pregar i esperar la "tardança" a ser escoltat per Déu;
- celebrar els sagraments i adonar-se algunes vegades que els presents hi són "absents";
- emmalaltir i haver de fer cua en els centres de salut;
- agonitzar i potser no tenir ningú prop del seu llit.

...Amb aquesta perspectiva, ¿qui s'apunta per ser capellà? Doncs sí, molts joves, com en Norbert, accepten la invitació del Mestre i són capaços de deixar "barca i xarxes" a la platja dels avantatges humans per seguir Jesús. ¿I a canvi de què?

A canvi de què?

Fa gairebé dos mil anys a Pere, el pescador de Galilea, se li va ocórrer fer-li aquestes mateixes preguntes a Jesús. Esmento, Valeri, el text de l'evangelista Mateu (19,27-29):

"Ja ho veus, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit: què ens tocarà?"

**—Jesús els digué:
Us asseguro de debò, que vosaltres que m'heu seguit,**

el dia que tot renaixerà, és a dir, quan el Fill de l'home s'asseurà en el seu tron gloriós, seureu també vosaltres en dotze trons, per governar com a jutges les dotze tribus d'Israel. I tothom que per mi haurà deixat cases o germans o germanes o pare o mare o fills o camps, en rebrà cent vegades més, i com a herència obtindrà la vida eterna".

Bé, et preguntaràs, estimat Valeri, ¿i tot això què significa? Perquè potser no hi veus cap avantatge. "Això d'haver d'esperar el temps de la regeneració... ¿ves a saber?" Intentaré explicar-t'ho.

Les coses d'aquest món, passen, moren. Són simple ombra de la realitat que més tard se'ns manifestarà (Col 2,16-23). Doncs bé, el cristià, i més encara el qui consagra (dedica) tota la seva vida a Déu per glorificar-lo i servir els germans amb el ministeri sacerdotal o en el carisma religiós és el que —rep, per la fe, el coneixement de la profunda realitat de persones, esdeveniments, coses...

—sap, està convençut, que tenir Déu com l'únic centre de la seva vida en el servei als altres, té ple sentit; més encara: és l'únic sentit de la vida;

—fa present i propra la comprensió, la misericòrdia i la bondat de Déu, que supera qualsevol altra oferta que aquest món pugui brindar;

—viu el seu celibat com a signe de la transcendència, sense referència a la qual la

humanitat no podrà ser una família on es pugui viure com a fills d'un mateix Pare i germans els uns dels altres;

—serveix amb humilitat i constància per ser la discreta i eficaç presència a favor dels qui pateixen;

—renúncia a la família concreta per tenir a tots com a fills;

—penetra a l'arrel de les dificultats per vèncer-les;

—rebutja el poder del diner i de la fama per alliberar els qui es fabriquen falsos déus que esclavitzen;

—prega per relacionar-se amb Déu i comprendre millor la humanitat;

—ho deixa tot per posseir-ho tot d'una manera més pura i neta;

—clava la seva mirada a la creu per identificar-se amb el seu Mestre;

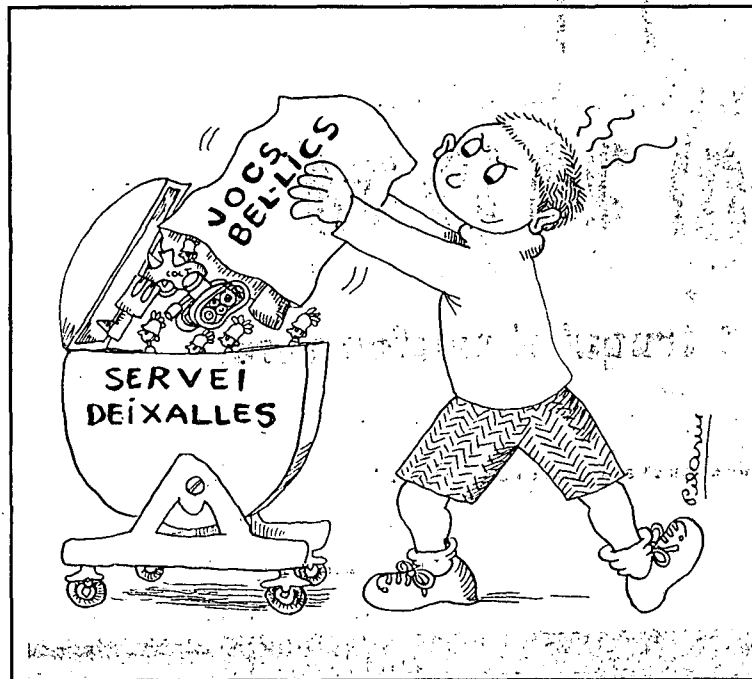
—accepta morir per viure eternament.

Tot això, estimat Valeri, i molt més, és el que rebran els qui, com Pere aleshores i com en Norbert ara, ho han deixat tot per seguir el Mestre.

"Barretada" pels seminaristes

"Barretada", Valeri, "barretada" pels joves que accepten la invitació de Jesús. Ells seran, ambien l'Església, l'ànim d'un món que no pot reduir-se a "canvis de banca i borsa", a ordinadors o a sistemes polítics i econòmics deificats. Ells, com el fill de Déu encarnat, posaran tendresa i horitzons infinits al món de la tècnica; ell, els que faran possible la convivència humana i la projectaran vers una autèntica realitat.

..... ACUDIT

ARA MATEIX

Polifonia de veus sobre la guerra

J. CARRERA PLANAS

El pare Tim, capellà que acompanya els "marines" catòlics des que començà la "Tempestat del Desert" i atén, sense parar, dotze punts del front a fi d'estar al costat de qui pugui necessitar-ho, toca de peus a terra. Interrogat per un periodista sobre si la guerra és o no és justa, no ha volgut entrar en la qüestió: "Sóc aquí, he dit, per servir els soldats." Això no vol pas dir, és clar, que aquest servei sigui incompatible amb una anàlisi més fonda de la situació. Però és el deure prioritari i el més segur. Com ho és el servei dels donadors de sang per als ferits d'ambdós bàndols. Com ho serà el dels voluntaris que es preparen per acudir als camps de refugiats... En canvi, els judicis globals de valor sobre la guerra resulten més insegurs. Hauríem de matisar-los sempre amb un punt d'humilitat, tot fent atenció als arguments del contrari. Una consideració del ventall de tons —potser simfònics— que trobem en les veus dels nostres mateixos germans de fe, per no anar més lluny, abona aquesta actitud.

El cardenal Decourtray, arquebisbe de Lió, ha dit: "Cal que el conflicte sigui el més breu possible i que deixi lloc, com més aviat millor, a una represa del diàleg. És l'ONU la que haurà de reprendre, la direcció de les operacions. Serà necessària una conferència sobre el conjunt dels problemes del pròxim Orient. Penso, certament, en Israel, però també en el Líban i en els Palestins. Aquesta setmana he anat a trobat el gran Rabbí de Lyon i li he expressat la meua simpatia. També he parlat amb els musulmans. Permeteu que formuli la meua esperança que cristians, jueus i musulmans es retrobaran, finalment, per construir una pau duradora".

El president de Justícia i Pau de França, monsenyor Delaporte, ha expressat "un sofriment immens davant el refús obstinat de Saddam Hussein que ha portat aquest diluvi de foc..."

El president de la conferència episcopal nord-americana, monsenyor Pilarczyk, bisbe de Cincinnati, s'ha manifestat així: "En plena guerra, preguem per la pau.

Preguem de tot cor per les tropes americanes, especialment les que són al camp de batalla, i per les seves famílies inquietes, i pels pobles de Kuwait i d'Iraq que pateixen el xoc de la guerra... Ens sentim profundament entristits i desamparats pel fet de la guerra... La història jutjarà si calia declarar la guerra i quan. Nosaltres ens preocupem, com a sacerdots i ensenyants, per les seves conseqüències morals i humans... La nostra tradició insisteix en el fet que la guerra és sempre una tragèdia i un signe de la feblesa humana. També creiem que la manera de comportar-s'hi té uns límits morals. L'ús de la força militar ha de ser discriminat i proporcional. Cal distingir entre civils i combatents. Cal fer-ho tot per salvar vides humanes... En l'horror de la guerra, renovem la nostra crida a Saddam Hussein perquè aturi la seva agressió a Kuwait, i als Estats Units perquè arribin aviat a una pau justa... Amb el Sant Pare, reclamem la urgència de fer "gestos valents que puguin reduir la durada del conflicte..."

A l'arquebisbe de París, el cardenal Lustiger, van fer-li una pregunta ben compromesa: què en penseu de la intervenció militar aliada? Ell va respondre: "La guerra sempre és trágica. Allò millor que podem esperar d'una operació militar —violència que vol forçar l'adversari a respectar el dret— és que en surti una veritable determinació de les nacions d'arreglar tots els problemes d'aquesta regió del món." I, encara, una altra pregunta difícil: Què els voleu dir a les famílies dels militars que són al front? Resposta de Lustiger: "Aquests homes i aquestes dones compleixen el seu deure. Responen a l'ordre legítim de la nació. Hem de donar-los suport i respectar-los."

Per a monsenyor Sabbah, patriarca llatí de Jerusalem, "aquesta guerra és una guerra entre l'orient i l'occident." "Calla haver cercat, amb paciència, una solució local. Ara tota la regió ha

quedat implicada". I actualment, què?, li pregunten. Sabbah diu: "No podem jutjar. En aquest context tot es fa relatiu, res no pot ser absolut."

"En el context actual, afirma l'arquebisbe de Tarragona, no es pot parlar de guerra justa i fins i tot el dret de legítima defensa no pot ser invocat sense serioses limitacions".

L'arquebisbe de Barcelona precisa: "La guerra, que no ha començat ara —no es pot oblidar que ha estat precedida per la invasió d'un país— i, a més, sovint és la conseqüència de situacions injustes, repetidament denunciades a les encíclics papals, no és una solució desitjable per a l'home".

Les paraules més braves les ha dites, segons la premsa, mons. García Gasco, secretari de l'episcopat espanyol: "L'atac massiu dels Estats Units i dels seus aliats a l'Iraq no pot ser considerat un acte de legítima defensa, efectuat amb els mitjans adequats." L'actual conflicte del Golf "no és una guerra justa". Sobre els desertors, després d'expressar la necessitat de respectar la consciència de cadascú, García Gasco ha dit que "seríem injustos, si valoréssim aquesta decisió." Un to de veu, aquest, que no és ben bé el mateix del de l'abans esmentat cardenal de París...

Una aventura sense retorn

La revista ECCLESIA corresponent al dia 29 de gener proppassat, glossava en el seu editorial les paraules del Papa en el seu missatge de Nadal, i n'oferim uns fragments als nostres lectors no dubtant que seran del seu interès.

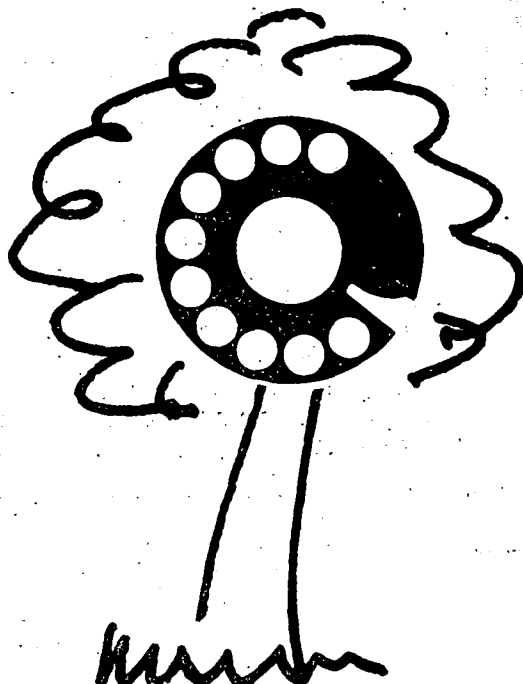
"Des que, la matinada del 2 d'agost de 1990, l'exèrcit de Saddam Hussein s'annexi-onava aquest petit país (Kuwait) convertint-lo en una província iraquiana, el món no ha deixat de viure en permanent desassossec. La lluna de mel iniciada després del final de la "guerra freda" i la desaparició dels "blocs", ha estat interrompuda amb aquesta agressió en una de les zones més sensibles de la geopolítica mundial: amb les nafres de la qüestió palestina obertes i, per si fos poc, amb els jaciments d'energia petrolífera més rics de la Terra, pel mig.

Han passat cinc mesos llargs i les coses s'han anat complicant cada vegada més. Molt aviat Saddam Hussein va voler vincular el conflicte al problema palestí i el compliment de les resolucions de l'ONU que Israel fes el que corresponia amb les que l'afecten; es començà a aplicar un embarg que, segons sembla, no ha donat encara els fruits desitjats; els Estats Units encapçalen una força multinacional, acantonada a l'Àrabia Saudita, l'objectiu de la qual és dissuadir o desallotjar els invasors de Kuwait. L'esmen-tada resolució de l'ONU proposava, amb llen-

guatge civilitzat, oferir "una pausa de bona voluntat" per "restablir la pau i la seguretat internacional a la zona", però no ha estat aprofitada.

Això no vol dir que no s'hagin temperat les diverses cordes d'un possible apavaiament. Si en cinc mesos no s'han lliurat massa batalles diplomàtiques, n'hi ha hagut prou amb el començament del compte enrere perquè es multipliquessin les propostes de solució i les mediacions. Si en un principi fallaren les iniciatives de Hassan II i de Mubàrak, el viatges de Hussein de Jordània a la recerca d'acords, també han fracassat els últims dies les gestions de la Comunitat Europea, la cita dels ministres James Baker i Tarek Aziz i la visita de Pérez de Cuéllar a Bagdad. Mentrestant, el Congrés nord-americà ha concedit autorització a George Bush per usar la força i l'Assemblea nacional iraquiana ha donat via lliure, amb aplaudiments, a Saddam Hussein. Ni la iniciativa de França, ni la del Iemen han merescut l'acollida de Bush, el qual pensa, al contrari, que és Iraq qui ha de fer el gest d'abandonar l'emirat."

Endrecem Catalunya

(900) 30 12 24

Col·labori ! truqui al telèfon verd:

Un telèfon obert
a la participació i a la informació ciutadana
per a fer de Catalunya un país on viure.
Protegir el medi ambient és cosa de tots!

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General de Medi Ambient

MEDI
AMBIENT

Vivència

En una trobada de dues persones educades, amigues o conegudes, les seves primeres paraules solen ser:

—Hola! Com estàs?

—Molt bé! I tu?

Seguidament s'iniciarà una conversa en la qual ara no entrarem perquè no és el moment de fer-ho.

Si després de les dues preguntes ets prou educat per seguir en el teu interès, en formularàs un altra:

—I la família?

Ja l'has fet! Si la persona a qui has trobat et té un mínim de confiança, es començarà a sincerar sobre tot el que està passant amb els pares, amb el marit, amb els fills, amb el treball, amb...; t'abocarà tot el sac de tristesses que porta sobre des de fa molt de temps i que ningú no ha pogut escoltar; et passarà a la teua esquena tot aquell feix de problemes que tant li pesen i l'afeixuguen i que tu, és clar, no pots remeiar, però sí acollir amorosament. Faràs de mare, pare, psicòleg i tros de pa; la deixaràs amb els mateixos maldecaps, però segurament menys afeixugada i més esperançada i certament que contenta de poder comptar amb una amista com la teua.

Crec que això et posarà en alerta. Si no tens vocació de masoquista —suposo que no—, ni tens un cor d'aquells on tothom hi cap —espero que sí—, ves alerta amb les teves preguntes!

NÚRIA ALBERT i MONTANER

La seva crida desesperada no ha estat compresa per cap dels dos blocs

Joan Pau II ha clamat severament contra la guerra

Que els mitjans informatius, àdhuc la televisió, hagin estat absents referent a la posició del Vaticà en el conflicte bèl·lic, és evident. Tant és així que els periodistes, mal documentats, preguntaven al portaveu del Vaticà, Joaquín Navarro i Valls, per què l'esforç del Papa per evitar la guerra no es manifestà amb més contundència abans que esclatessin les primeres bombes sobre Bagdad.

Abans i després del conflicte

La història reconeixrà que les gestions diplomàtiques de la Santa Seu i la intervenció personal de Joan Pau II es dugueren a terme, tant abans de la guerra, per evitar-la, com després per posar-hi fi. El que ha esdevingut és que les actituds del Vaticà no foren ben vistes per cap de les dues parts en litigi. I això pot haver contribuït al silenci informatiu, tant per part del bloc multinacional com pel bloc dominat per Saddam Hussein. Quina posició adoptà i continua adoptant Roma?

Essent la invasió de Kuwait per part de l'Irak una violació del dret internacional, el Vaticà no podia transigir i no va transigir. Els qui analitzin les repetides i nombroses crides del Papa fetes públiques a partir del 2 d'agost —data de la invasió— hi trobarà la ratificació de les peticions de retirada dels iraquians de Kuwait.

Tot seguit, però, podem adonar-nos d'una diferència d'intencions entre la diplomàcia occidental i la de Saddam Hussein, i les de la Santa Seu. Tant els Estats Units com Saddam Hussein volen controlar Kuwait per interessos bàsicament econòmics —el petroli—, mentre que el Vaticà ha posat en relleu la indefensa situació d'una minoria de cristians en el país ocupat, així com la independència violada de l'emirat, en el marc global de la situació en tot l'Orient Mitjà.

Aquesta ha estat la "política" de Joan Pau II quan, en parlar de l'enrevessat problema palestí, condemnà per una banda les accions terroristes dels extremistes, i, per altra, reconeixent les "condicions justes per la seguretat d'Israel", demanà que fossin tingudes també en compte les exigències dels refugiats i dels habitants de Gaza i Cisjordània. I tot això ho manifestà ja abans d'esclatar les primeres bombes sobre Bagdad.

Cal dir també que el dia 13 de

Un despatx d'una agència suïssa manifestava que Europa ha estat el continent que menys ha informat sobre la mediació de la Santa Seu —i en particular del Papa— per evitar la guerra del Golf Pèrsic.

Aquesta manca informativa s'ha fet més palesa en tot l'Estat espanyol.

L'actitud contrasta amb les paraules que el Papa digué en el rés de l'Angelus del dia 20 de gener: "Amb moltes altres persones de bona voluntat, he fet tot el que he pogut per evitar aquesta tràgica experiència de la guerra".

gener —abans de la fatídica data de la guerra, dia 16— Joan Pau II demanava desesperadament que, per una part es retiressin les tropes iraquianes de Kuwait, i que per altra, es donés llum verda a la Conferència internacional sobre l'Orient Mitjà. Aquesta última sol·licitud del Papa, fou personal i inesperada, donat que, segons un expert en qüestions vaticanes, Benny Lai, la va adoptar el Papa sense prèvia consulta als seus més directes col·laboradors, alguns d'ells proclius a la política dels Estats Units.

Per altra banda calia que les gestions diplomàtiques del Vaticà fossin molt prudentes: salvar el petit espai de llibertat religiosa de la comunitat cristiana, barrejada entre el poderós i fanàtic col·lectiu musulmà, així com salvar també que l'altivesa i astuta propaganda de Saddam Hussein no produís l'efecte de transformar l'ocupació de Kuwait i dels seus pous de petroli, en una "guerra santa".

Actitud antibel·licista del Papa

Potser no es coneix prou enca-

ra l'actitud a favor de la pau i en contra de la guerra del papa Joan Pau II. Alguns fets revelen aquesta posició. Quan l'Occident, en particular Itàlia, es manifesta eufòrica passat el primer dia de la guerra, que es traduïa amb la puja monetària de la borsa, contràriament el Papa "deplorava la guerra iniciada". Dies abans havia dit que la guerra "és una aventura sense retorn", i "el fracàs de la diplomàcia". I el dia 27, diumenge, en el rés de l'Angelus a la plaça de Sant Pere de Roma, afirmava: "Malauradament la terrible lògica de la guerra tendeix a implicar altres estats en el conflicte i amenaça de forma indeterminada les poblacions civils". I afegia: "Amb les armes no es resolen els problemes sinó que es creen més grans tensions sobre els pobles". N'ngú no negarà que aquestes prediccions es van confirmant per desgràcia.

Es evident que frases antibel·licistes com les esmentades i altres de Joan Pau II, no hagin fet cap gràcia a George Bush, que considera la guerra com a últims recurs per assolir la pau, ni menys al dictador Saddam Hussein, el qual incita criminalment a tot el món àrab a una "guerra

santa", ell que fa quatre anys es declarava agnòstic i ateu.

Amb tot, si la posició antibel·licista del Papa no ha complagut les dues parts en litigi, sí que ha sintonitzat amb la base del poble d'arreu del món. La llàstima és que en el nostre país, on hi ha hagut manifestacions multitudinàries de diversos colors i col·lectius, l'home del carrer i els mateixos creients no s'hagin assabentat que també el Papa està a favor de la pau i en contra de la guerra. Certament que les manifestacions no poden dur-se a terme amb violència si propugnen la pau, però no pot negar-se tampoc que en el rerafons d'elles s'hi veu una greu acusació contra els poders de l'Occident que d'anys, ha ignorat els problemes socials dels palestins i la indeguda ocupació per part d'Israel de territoris àrabs. Que això és evident comencen a reconèixer-ho els financers de les grans potències occidentals, reunits recentment a Washington, que han promès una solució equitativa i social a tots els països del Orient Mitjà. El temps dirà si això serà una realitat o es quedarà en simples condemnes contra uns, i en promeses per als altres.

No és probable que Joan Pau II visiti Bagdad

Tornant al fil del nostre comentari, seria llarg esmentar els noms de totes les grans personalitats diplomàtiques rebudes en audiència privada pel Papa, setmanes abans de començar la guerra. Són prou emblemàtiques les del secretari general de l'ONU, Pérez de Cuéllar, dels ambaixadors de l'Iraq, de Kuwait i dels mateixos Estats Units. Tampoc no podem oblidar les dues cartes-telegrama que el Papa adreçà personalment als primers responsables del conflicte bèl·lic: George Bush i Saddam Hussein, tot i que malauradament no han donat cap resultat.

L'opinió pública també ignora que abans d'esclatar la guerra, el Sant Pare va rebre en audiència privada tres bisbes iraquians, així com també el patriarca catòlic dels caldeus, l'arquebisbe armeni ortodox i el metropolità sirí Chivarghis Sliwwa. Tots ells li presentaren les conclusions d'una Conferència de cristians per la pau que es va celebrar a l'Iraq el desembre passat. Els membres d'aquesta jerarquia viatgen actualment a París, Ginebra, Londres i Washington en una missió diplomàtica pacifista.

En una conferència de premsa, l'arquebisbe armeni ortodox, monsenyor Rafael Bidawwid, va revelar que l'octubre passat ell havia invitat Joan Pau II a viatjar a Bagdad, però que no es dugué a terme la visita perquè Saddam Hussein no confirmà aquesta invitació. Per visitar un país, és costum del Papa que demani ser invitat tant per les autoritats religioses com per les civils. El patriarca descartà que ara el Papa pugui anar a l'Iraq.

Futur imprevisible

Quan escrivim aquesta crònica-comentari no es pot fer cap pronòstic del futur. Com ha manifestat un militar de graduació, espanyol, "les guerres se saben com comencen, però no com acaben". Una cosa queda clara i que continuarà en el futur: la posició del Vaticà i la de Joan Pau II en particular. Pot resumir-se així: no a la guerra; continuació de la diplomàcia perquè, un cop iniciada la guerra, acabi com més aviat millor, i un ordenament internacional jurídic i social que impliqui els drets dels països de tot l'Orient Mitjà.

FRANCESC GAMISSANS

La diplomàcia del Papa no ha aconseguit la pau en l'Orient Mitjà

Amb el president dels Estats Units, George Bush.

Amb el secretari general de l'ONU, Javier Pérez de Cuéllar.

Amb l'ambaixador de l'Iraq, Chawkat Al-Zahawi.

Amb el president de l'URSS, Gorbatxov.

Amb l'ambaixador de Kuwait, Tarek Razzougi.

L'ESGLÉSIA EN EL MÓN

AMÈRICA LLATINA

Pobresa a l'Amèrica llatina

BUENOS AIRES.—Segons un estudi de la Comissió Econòmica per a l'Amèrica llatina (CEPAL), el nombre de pobres a Amèrica ha passat de 71 milions el 1970 a 183 milions el 1990. El 44% de la població llatino-americana viu per sota el límit de la pobresa i el 21% no té ingressos ni per alimentar-se. El país que més ha sofert ha estat Argentina, on els anys 80 s'ha incrementat el nombre de pobres en un 61 per cent. (OFIM).

ZAMBIA

Carta col·lectiva dels bisbes contra la injustícia

LUSAKA.—Després dels problemes que han sacsejat el país durant tot l'any passat i davant la proximitat del referèndum d'octubre sobre la instauració del multipartidisme, els bisbes de Zambia han publicat una declaració col·lectiva en la qual denuncien la corrupció política i administrativa i l'agudització de les diferències entre rics i pobres. Els bisbes consideren que els problemes que pateix el país no són imputables als responsables o a "forces estrangeres hostils". La crisi és atribuïble més aviat a la pujada exagerada i de cop dels preus dels aliments bàsics que oprimeixen la gent del poble. Quan a la situació política els prelatos zambians entenen que la sobirania del país no resideix en el partit únic, com aquest afirma, sinó que correspon al poble. (ICIA)

BRASIL

Solidaris amb la dignitat del treball

BRASÍLIA.— La XXVIII Campanya de la Fraternitat, l'any 1991, tindrà com a tema FRATERNITAT I MÓN DEL TREBALL, amb el lema "Solidaris en la dignitat del treball". Totes les Campanyes de la Fraternitat animades i organitzades—des de 1963—, any rere any, per la Conferència Nacional de Bisbes del Brasil (CNBB), aborden les qüestions més crucials de la vida "social" del país. L'organització del treball—govern, empresaris i gran capital fonamentalment—determinen, al Brasil, les condicions de vida i de la cultura, estigmatitzant, injustament, la gran majoria de la població (assalariats, joves, camperols, aturats i jubilats). El mateix treball, que sosté la família, la destrueix quant a primera cèl·lula de la societat: infància desatesa al carrer, explotació laboral d'adolescents i joves (el 65% dels treballadors té menys de 25 anys), acomiadament de la dona embarassada, etc. L'Església del Brasil enfoca el món del treball com a camp prioritari per a l'evangelització durant 1991, celebrant, d'aquesta manera, el centenari de l'encíclica "Rerum novarum" de Lleó XIII i preparant-se, alhora, amb la

commemoració del V Centenari de l'Evangelització d'Amèrica. (ICIA)

FILIPINES

"Amor és vida"

MANILA.— El Centre Filipí per a la Investigació Pediàtrica comunica, recentment, la pràctica d'uns 750.000 avortaments anuals a Filipines. El creixement demogràfic se situa en un 2,4% anual i es calcula que uns 45 milions de filipins viuen per sota dels nivells de pobresa. Davant d'aquest panorama i davant el temor que el govern iniciï una campanya de "control" de la natalitat, en la qual s'obligui a l'ús d'anticonceptius, la Conferència Episcopal de Filipines, mitjançant una carta pastoral col·lectiva—titulada "Amor és vida"—sol·licita, dels catòlics, l'exercici de les virtuts de la prudència i la generositat per a la regulació "natural" de la procreació, i als metges i altre personal sanitari els demana: honestat a l'hora de receptar als seus pacients productes anticonceptius. (ICIA)

TERCER MÓN

La "Infància missionera" sosté 1.500 hospitals

MADRID.— Els 1.400 milions de pessetes recaptats per la "Infància missionera" entre els nens de tot el món, serviran per sostenir els més de 1.500 hospitals i els gairebé 3.000 dispensaris i ambulatoris que depenen de les Esglésies del Tercer Món, i sense els quals milers de nens no rebrien atenció sanitària. També faran possible el manteniment de les 765 llebroses en les quals són atesos els nens afectats de lepra. Igualment podria dir-se dels 377 orfenats en els quals són acollits 30.000 nens privats del caliu familiar. Pel que fa referència a l'activitat docent, la "Infància missionera" ajuda 37.687 escoles primàries en les quals s'imparteixen classes a 11 milions d'alumnes i a 8.647 escoles secundàries a les quals acudeixen 6 milions d'escolars. (OFIM)

ESTATS UNITS

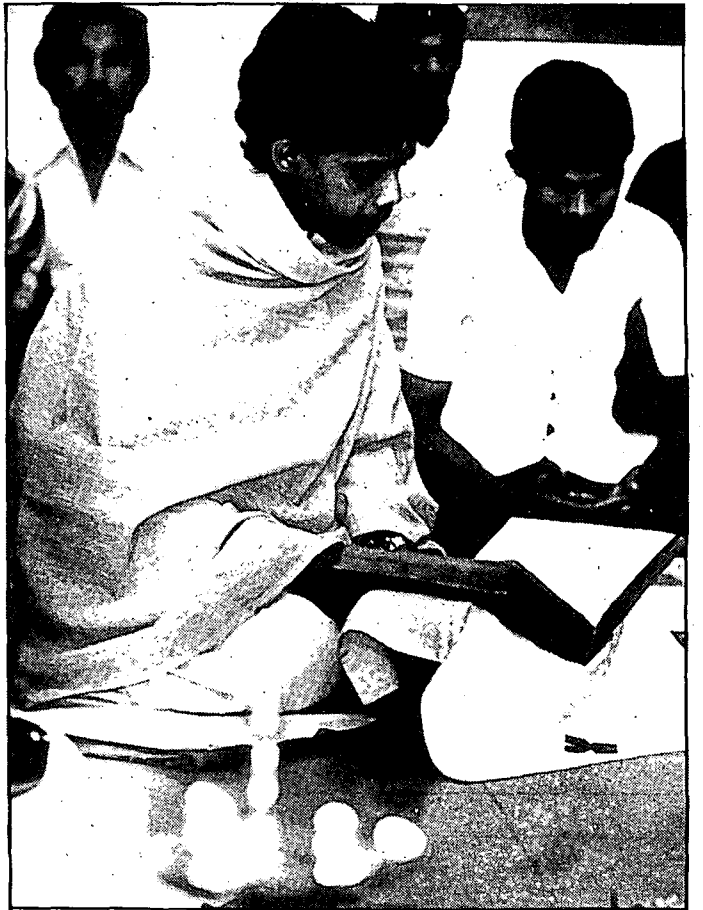
Una sola vacuna evitaria la mort diària de 17.000 nens

NOVA YORK.— Dels 40.000 nens que moren diàriament, 17.000 podrien salvar-se amb una simple vacuna contra les malalties que en el món occidental ja no constitueixen cap perill per a la infància. James Grant, director general de la UNICEF, així ho ha constatat davant nombrosos forums internacionals. Segons les dades reunides per l'organització que ell encapçala, 8.000 nens moren cada dia per rubèola, tètanos i tos ferina. Altres 7.000 nens moren al dia per deshidratació diarreica i uns 6.000 moren a causa de pneumònia. (ICIA)

Segons un ritu prop

L'Eucaristia en les Esglésies de l'Índia

Aquesta instantània recull un moment de l'Eucaristia segons el ritu de les Esglésies de l'Índia. Les formes tradicionals de la pregària d'aquest immens país han estat incorporats a la celebració cristiana de l'Eucaristia. L'Església, així, es fa índia a l'Índia, la qual cosa equival a dir que es fa veritablement catòlica, pròpia de cada poble i de cada cultura. Aquesta "encarnació" de l'Església en cada comunitat humana avui pot semblar normal. No ho era, tanmateix, ara fa cent anys, quan les potències europees vivien en plena expansió colonialista. Una militant cristiana seglar, una jove francesa que es deia Joana Bigard va ser originar aquesta revolució. Contra els prejudicis d'aquell temps, s'entestà a mobilitzar a tots els cristians perquè col·laboressin en la creació de seminaris en tots els territoris de missió. Actualment, més de 700 seminaris preparen uns 80.000 alumnes que el dia de demà seran sacerdots. (ICIA)

SORDESA:

PER FI UNA NOVETAT!

UN APARELL QUE HI ÉS PERÒ NO ES VEU

El somni dels debils d'oida s'ha convertit en realitat? Avui hi ha "Timpans Electrònics" que funcionen meravellosament i sistemes per sentir, pràcticament invisibles

Als darrers anys s'ha fet molt a favor dels debils d'oida; però encara els problema continua, tantes promeses, tantes esperances i la realitat sempre la mateixa, un aparell acústic es veu massa. L'ideal seria un aparell petit, tan petit que resultés gairebé invisible, potent, que resolgui bé la sordesa de cadascú.

Doncs bé, joies com aquestes ja n'hi ha, tan petits que són invisibles, garanteixen una audició segura, clara, confortable que els debils d'oida amb aquest aparell miniaturitzat poden sentir les veus familiars, la televisió, el sacerdot durant la confessió i sobretot, entendre bé les paraules, totes les paraules... Aquests "Timpans Electrònics" són tan petits que queden completament amagats:

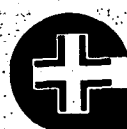
tot hom pot provar-los gratuïtament en els centres "GRIMOFON". N'hi ha prou amb uns segons per sentir novament amb alegria, clarament, sense nervis, les paraules amb veu baixa, totes les paraules de la televisió sense haver de pujar el volum; evitant així molestar els veïns.

GRIMOFON desitja que tots els debils d'oida puguin per fi dir que el seu somni s'ha fet realitat; amb ocasió de les demostracions que es realitzaran en els centres GRIMOFON es farà un descompte o facilitats de pagament en còmodes terminis sense interessos. Qui estigui ja utilitzant un aparell acústic "tradicional" podrà canviar-lo ell mateix amb unes condicions molt favorables.

DEMOSTRACIÓ ESPECIAL ELS DIES:

Tot el mes de febrer de 1991 (de 10 a 13.30 y de 16 a 19.30 h.)

Dissabtes tarda tancat, a:

GRIMOFON

C/ Pau Claris, 138, 1.º 4.º
Tel. (93) 215 04 40
08009 BARCELONA

Si no es possible assistir personalment a la demostració especial, sol·liciti informació, sense cap compromís.

NOM: TELÈFON:
EDAT:
ADREÇA:
POBLACIÓ: PROVÍNCIA:

BARCELONA

•**Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.** Organitzada com cada any el solemne Triduum per commemorar les Aparicions de la Immaculada a Santa Bernadeta, i que tindrà lloc a la S.E. Catedral Basílica, els dies 9, 10 i 11 de febrer. Començarà a dos quarts de set de la tarda amb el res del Rosari, seguit de la celebració de l'Eucaristia. El dia 11 de febrer, solemnitat de les Aparicions, celebrarà l'Eucaristia el Rvdm. Mons. Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona. Aquest mateix dia en acabar la Santa Missa, tindrà lloc la Processó de torxes per dins del temple i claustre, com a cloenda del Triduum.

•**TROBADA DEL DISSABTE DIA 16 DE FEBRER AL SEMINARI DE BARCELONA.** Oberta a tots els joves de la diòcesi, i presidida per Mons. Ricard M. Carles, arquebisbe de Barcelona. Tema: "QUÈ PENSEN ELS JOVES DEL CAPELLÀ?" Objectiu: Presentar els resultats de l'enquesta "els joves i el capellà". Presentar als joves què significa avui ser capellà i dialogar amb ells. Fer que els joves valorin el servei ministerial i presentar-ho com una possibilitat de la seva vida. Destinataris: Nois i noies de 16 anys en amunt, a càtequesi de confirmació i post-confirmació, moviments pastoral juvenil de col·legis. Convoça: El Seminari de Barcelona, els Delegats de Pastoral Vocacional, la Delegació de Joventut. Lloc: Seminari de Barcelona, c/ Diputació, 231. Programa: 2/4 d'11 h. Arribada i salutació. Presentació dels 10 anys del Centre d'acolliment de vocacions. Presentació dels resultats de l'enquesta. A les 12 h. Tallers; possibilitat de triar entre: "Val la pena ser capellà, avui?" (Josep M. Romaguera i Jesús Vilar); "Què demanaries al capellà?" (Lluís Armengol i Francesc Romero); "Per què el capellà no

es casa?" (Vicenç Mira i Àngels Jesús Navarro); "Què fa un capellà, avui?" (Josep M. Domingo i Fermín Martín). A les 13 h. Celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Arquebisbe. A les 14 h. Dinar. Cal portar-lo. El Seminari oferirà begudes i postres. A les 15 h. Actuació musical. (Col·labora en Xavier Morlans).

•**Unió Eucarística Reparadora.** L'UNER celebrarà el seu Encontre mensual el diumenge 10 de febrer. Començarà a les 5 de la tarda amb la Conferència, i acabarà amb la celebració de l'Eucaristia. Dirigeix Mn. Francesc de P. Sala, Assessor de l'UNER. Lloc: Verge de la Salut, 26. Missioneres Eucarístiques de Natzeret. Pot assistir-hi tothom qui ho desitgi.

•**TEOLOGIA I HUMANISME (PP. Dominics).** SCHOLA CATECHETICA BIBLICA. Les classes de la segona setmana: del 4 al 6 de febrer, a les 19'30 hores. Tema: "Escriptura, Tradició, Magisteri". P. Gerardo Sánchez o.p. Lloc: Sala Penyafort. CURS DE TEOLOGIA ECLESIOLOGICA. El dia 7 de febrer, amb el tema: "Les vocacions eclesials: identitat i relació"; dia 21 de febrer, amb el tema: "Fonaments de l'Església". A les 20 h., a la Sala Penyafort. CURS DE FORMACIÓ PERMANENT PER A RELIGIOSES/OS. Dia 8 de febrer, amb el tema: "Comunitat religiosa i consells evangèlics". Dia 22 de febrer, tema: "Aspectes ascètics i místics dels consells evangèlics. Espiritualitat i santedat dels consells". A les 19 h. Ponent: P. Emilio Barcelón o.p. Per a més informació: Bailèn, 10. Tel. 246 33 00.

•**Parròquia de la Sagrada Família de Barcelona.** (Provença, 450). Dijous, 7 de febrer, a les 9 del vespre, al Casal Parroquial, Ponència a càrrec del P. Josep Vives s.j., sobre el text bíblic de la paràbola del Bon Samarità. (Lc 10,25-37). Hi haurà Col·loqui. Organitzen:

Grups de Reflexió i Diàleg de la Parròquia.

•**Tallers d'Oració i Vida.** Es faran durant quinze setmanes. Els dijous de 6 a 8, al c/ Trafalgar, 70, 2on. 1.ª. Sessió preparatòria, el dijous 7 de febrer, a les 6.- Els dissabtes, d'11 a 1, al Passatge Camps Elisis, 8, bxs. (prop del Passeig de Gràcia, entre València i Mallorca). Sessió Preparatòria, el dissabte, 9 de febrer, a les 12 h.

•**Concert de Carilló.** Diumenge, 3 de febrer. A les 12 h. Anna M. Reverté, carillonista. Concert del 1er. diumenge de mes. Gheyn, Mozart, Chopin, Grieg, Ravel, Morera i Bou.

•**Institut Social de la Dona.** Institució Xavieriana. Avgda. Francesc Cambó, 12, 2.ª planta (abans Avgda. Catedral). Tel. 319 17 00.- CONEIXEMENT DE SI MATEIX I PERSONALITAT INTEGRADA. Harmonia interior. Capacitat de canvi. La comunicació. La timidesa i els complexos. La inhibició. Anàlisi dels valors; les nostres prioritats. La pràctica de la conversa i com parlar en públic. Dra. Pilar Subirana. De febrer a juny. Dimarts de 7'30 a 9. Informació i inscripcions, a Secretaria, 2.ª planta, de 6 a 9 de la tarda, de dilluns a dijous.

•**Acadèmia Catòlica de Sabadell.** RELACIONS HUMANES. Curs de caracterologia i personalitat. Dijous: 7, 14, 21, 28 de febrer. Lloc: Aula Dr. Lluís Carreras de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, c/ Sant Joan, 20. Horari: de 2/4 de 10 a les 11 del vespre. Tema: PSICOLOGIA DE LES RELACIONS HUMANES. A càrrec del Dr. Josep M. Quintana i Cabanas. Informació: 725 75 19, de 7 a 9 del vespre.

•**CEF. Centre d'Estudis Familiars.** Durant el mes de febrer el C.E.F. inicia dos nous Curssets, que recomanem especialment a totes aquelles persones que volen viure el seu matrimoni a la llum de la fe. Són oberts, però, a tothom qui hi estigui interessat. ESPIRI-

Trobad de joves de la diòcesi

Què pensem els joves del servei dels capellans

Dia 16 de febrer al Seminari Conciliar de Barcelona
C/ Diputació 231 (cantonada Balmes)

Horari:

- 10'30 - Trobada. Tallers.
- 13'00 - Eucaristia, presidida pel Sr. Arquebisbe Ricard M.ª.
- 14'30 - Dinar. Festa Musical.

Acabarem cap a les 17'00:
Comiat final.

Porta't el dinar!

(La beguda te la posem nosaltres)

TUALITAT DEL MATRIMONI, pel P. Josep Massana i Julià, caputxí, Consiliari Regional dels Equips de Matrimonis de la Mare de Déu. Els dimarts, del 19 de febrer al 19 de març. ÈTICA DEL MATRIMONI, pel P. Ignasi Salvat i Ferrer s.j., Vice-Degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. Els dijous, del 28 de febrer al 21 de març. Per informació i matrícula: Secretariat Diocesà de Pastoral Familiar, c/ Diputació, 231, tel. 253 86 59.

•**Centre d'Estudis Pastoral.** Curssets que començaran el mes de febrer dintre del Cicle "Realisme i Utopia". "El camí de l'Església del Concili ençà", a càrrec del P. Evangelista Vilanova, monjo de Montserrat, professor de la Facultat de Teologia de Catalunya. 5 dijous, del 7 de febrer al 7 de març, de les 7'10 a les 8 del vespre. "L'ètica cristiana, un camí per a fer realitat la utopia", a càrrec del P. Jordi Escudé, s.j., professor de la Facultat de Teologia. 5 dijous, del 7 de febrer al 7 de març, de 8'10 a les 9 del vespre. Informació:

CEP, 317 48 58, Rivadeneyra, 6, 3er.

•**TROBADA DE MATRIMONIS.** Organitzada per la Branca Familiar del Moviment Apostòlic de Schönstatt. Lloc: Rubí, Residència de la Sagrada Família. Data: diumenge 17 de febrer. Horari: de 9'30 a 18'30 h. Temes: "La família cristiana i el món actual" per Pau López Castellote; "Pedagogia Familiar de Schönstatt" per el P. Jordi Zegers. Adreçat a matrimonis amb interès per viure la vida matrimonial i familiar des d'un punt de vista cristià, i interessats per conèixer el Moviment de Schönstatt. Per informació: Tels. 302 07 42, i 332 94 00 extensió 151.

•**Recés espiritual sobre les lectures bíbliques del diumenge V durant l'any.** El divendres 8 de febrer de 8'30 a 9'30 del vespre a la parròquia de Betlem (Rambles-Carme), tindrà lloc un recés espiritual sobre les lectures bíbliques del diumenge dia 10. Començarà a les 8 amb l'Eucaristia, i a continuació el recés. Dirigirà el P. Raimon Negre, S.J. - Per informació, tel. 340 75 05.

Vostra presència buscàvem

Cançó del DIUMENGE II DE QUARESMA. (Cançonier i cassette núm. 2b - Una veu exultant). També pot ser un bon cant d'entrada o de comunió, etc., durant l'any.

Lletres i música: Mn. Josep Soler. Il·lustracions: P. Oriol M. Diví, monjo de Montserrat.

Les cançons del cançonier i cassette núm. 2 - Una veu exultant són totes de Quaresma i Pasqua, un temps important de l'any litúrgic. Mireu de cantar-ne alguna i serà com un nou alé a les vostres celebracions.

TESTIMONI: (D'una carta a l'autor.) He escoltat amb atenció i calma "Una veu exultant" de què em feres obsequi. (...) Per la qualitat de la lletra i bellesa de la música espero un èxit en bé de la pietat del nostre poble. (...) Escoltant feia pregària perquè la lletra ho és i la melodia hi

2. A viure amb Ell Jesús ens crida i tal com és se'ns mostrarà. Llum radiant, esplendor del Pare, és Fill de Déu, el seu estimat. Crec amb tot...

3. El propi Fill, el Pare ens dona que per nosaltres va morir. Després Jesús la mort deixa enrera; amb nova vida ve ressorgir.

4. A Vós, Jesús, hem d'escoltar-vos; feu que de Vós ens refiem. Si ens conduïu la vostra paraula, de vostra gràcia fruïrem.

5. Que bé ens trobem, Senyor, prop vostre, el vostre amor hem contemplat. Eternament rebreu la lloença del vostre poble, Vós que sou sant.

Cançonier

UNA VEU EXULTANT

Cassette

porta. No deixis d'exercir aquest apostolat. (...) Ramon Daumal i Serra, bisbe aux. emèrit, de Barcelona.

Si vostè també valora aquestes cançons, envii el seu TESTIMONI a: Eufònic, apartat 9291 - 08080 Barcelona. Un dia o altre mirarem de publicar-lo. Gràcies!

Venda a les llibreries religioses.

Altres cançoners i cassettes: de Nadal, Infants, Pregàries, Excursió, Tocantimbal, Camins de la cançó. Caramelles i Poemes de Mn. Pere Ribot recitats per l'autor.

MISSATGE DE LA MARE DE DÉU A MEDJUGORJE

25 de desembre del 1990

Estimats fills, avui us invito a pregar d'una manera especial per la Pau. Estimats fills, sense la pau no podeu apreciar el naixement del Nen Jesús, ni avui, ni en la vostra vida quotidiana. Pregueu, doncs, el Príncep de la Pau perquè us pugui protegir sota el seu mantell i pugui ajudar-vos a comprendre la grandesa i la importància de la pau en els vostres cors. Així sereu capaços de difondre la pau dels vostres cors arreu del món. Estic amb vosaltres i intercedixo per vosaltres davant Déu. Pregueu perquè Satanàs vol destruir el meu pla de pau. Estigueu reconciliats els uns amb els altres i, amb la vostra vida, trebal·leu a fi que pugui regnar la pau sobre tota la terra. Gràcies per haver respost a la meua vida.

AMICS DE MEDJUGORJE: C/ Carme, 11, baixos - 08700 IGUALADA

TARRAGONA

Una interessant iniciativa de l'HOAC

Educar-se en la sexualitat, tema d'una jornada de reflexió

TARRAGONA.— Aquest dissabte, dia 9 de febrer, se celebrarà una Jornada de reflexió als locals de la parròquia de Sant Josep Obrer, al barri tarragoní de Torreforta, convocada per l'HOAC, moviment especialitzat d'Acció Catòlica que desen-

volupa la seva tasca evangelitzadora en el medi obrer.

El P. Ignasi Salvat, SJ professor de Moral de la Facultat de Teologia de Catalunya, participará en aquest encontre i parlarà sobre el tema **Com educar i educar-se en la sexualitat**.

La Trobada s'iniciarà a les 10 del matí i es preveu que finalitzi entorn de la una de la tarda. Tindrà lloc a la Sala Claver de l'abans esmentada parròquia de Sant Josep Obrer, adscrita a l'Arxiprestat de Tarragona-perifèria.

C.C.

Diada de la catequesi d'infants

TARRAGONA.— El diumenge, 27 de gener, se celebrà a la localitat d'Arbeca una Diada de la Catequesi d'infants, convocada per l'Arxiprestat d'Urgell-Garrigues.

L'acte central de l'encontre fou la celebració de l'Eucaristia, a partir de les 12 del migdia, al temple de la parròquia de Sant Jaume. Més tard, els infants van poder participar en diverses activitats preparades per a ells. Simultàniament, es pronuncià una xerrada, adreçada als pares sobre la **Importància de la cultura religiosa per entendre i viure la fe**.

En un escrit que s'inclou en el díptic de convocatòria s'apunta: "Junts, pares i fills, descobrirem una mica més: que no som pocs, que ser cristià és cosa seriosa, però no avorrida, jugarem, ens divertirem i celebrarem la nostra fe amb els cristians d'Arbeca".

Aquesta iniciativa responja al criteri de l'Arxiprestat, que en el seu dia es va proposar organitzar, durant el present curs, trobades per nivells.

C.C.

CARITAS DE TARRAGONA

Els problemes s'agreugen

TARRAGONA.— Les situacions de malaltia llarga, atur perllongat, de pensions ínfimes o cap pensió, porten a l'agreujament dels problemes que en si ja són prou difícils en no poder cobrir les necessitats bàsiques i creen en les persones angorxa, agressivitat, desesperança... Entre tots podem pal·liar i fer menys dures aquestes realitats. **US NECESSITEM.**

1.91.- Matrimoni amb 4 fills petits. Es dediquen a la vida ambulant. Per malaltia del pare han quedat endarrerits en el pagament de l'assegurança autònoma i per poder treballar en l'únic mitjà de vida, els fan falta 57.707 ptes.

2.91.- Matrimoni de mitja edat amb 5 fills. El pare i un dels fills estan malalts. Només hi ha fixa l'entrada del FAS, 22.400 ptes. Deuen molts mesos de lloguer i per evitar el desnonament han de pagar 112.187 ptes.

3.91.- Senyor de mitja edat, està malalt i no pot treballar. Està en una pensió perquè no té família. Ha quedat endarrerit en el pagament de la pensió i necessita urgentment 56.000 ptes.

4.91.- Matrimoni amb 4 fills. Els han tallat la llum per no pagar els rebuts. Per tornar a posar-la i pagar els rebuts endarrerits els fa falta 22.714 ptes.

5.91.- Dona separada amb tres fills en edat escolar. El marit viu fora i no li passa cap tipus d'ajuda. Necessita per material escolar pels tres fills 20.000 ptes.

Els donatius poden enviar-se a:
Caritas Interparroquial de Tarragona - Avda. Prat de la Riba, 35 - 43001 TARRAGONA

FETS I CRITERIS

Un crit i una resposta

Cada any la Campanya contra la fam, que promou "Mans Unides", fa ressonar el crit dels pobles famolencs. És un crit de justícia que reclama allò que els països "rics" estan obligats a donar als països pobres.

Pau VI ja va expressar aquesta exigència de justícia, fa vint anys, en la "Populorum progressio". Joan Pau II ho va remarcar en la seva primera encíclica: d'una banda societats "on hi ha un cert excés de béns necessaris a l'home" i d'altra banda països on àmplies capes d'aquests "passen fam, i moltes persones moren cada dia d'inanició i desnutrició".

Aquest escandalós contrast és produït per l'economia liberal que fa que els països industrialitzats s'enriqueixin ràpidament i els pobles subdesenvolupats s'empobreixin cada vegada més.

"Mans Unides" denuncia cada any aquesta situació, no pas d'una manera teòrica, sinó per mitjà d'un esforç d'educació i de sensibilització de les consciències.

És una manera concreta de fer-nos arribar la veu dels qui no tenen veu: el crit dels famolencs. "Mans Unides" ens recorda que aquest crit de justícia demana una resposta d'amor. Complir amb la justícia vol dir comprometre's amb gestos i accions de solidaritat.

Els projectes que fa realitat "Mans Unides" són projectes que responen a autèntiques necessitats: escoles professionals, centres sanitaris, promoció de la dona, ajuda per a pous, millorament de l'agricultura, etc., i els responsables de la realització són els mateixos interessats.

Les accions de solidaritat han d'estar motivades per la conversió de l'esperit, de la voluntat i del cor. Jesús explicaria, en els nostres dies, que el samarità no pot passar de llarg del proïsme que són tots els germans que sofreixen fam fins a morir.

La tragèdia de la guerra ens recorda d'una manera punyent que, si les grans inversions dedicades a la fabricació d'armes per a la destrucció i la mort fossin destinades al desenvolupament dels països pobres, el drama de la misèria i de la fam deixaria d'existir.

No podem ser insensibles, no podem fer el sord ni el distret davant l'espantosa situació dels països famolencs. Al seu crit angosiós de justícia hi hem d'acudir amb una resposta d'amor i de solidaritat.

† **RAMON TORRELLA i CASCANTE**
Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Residència Geriàtrica BON VIURE

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. **Tel. 427 44 53.**

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.
COSM. Balmes, 64, 3º. 2º.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Prof. Concertar entrevista.

Aliment per al Tercer Món*

A Mahanje, Tanzània, Mans Unides hi ha construït un sistema de canalització d'aigua, capaç de proveir més de 70 hectàrees. Aquesta és l'altra manera d'alimentar el Tercer Món. Oferir-los els mitjans perquè puguin aprofitar les pròpies riqueses. Facilitar-los els recursos perquè puguin edificar el seu propi futur. Amb la teva ajuda podrem fer molt més.

Rambla Catalunya, 32, 1º - 08007 Barcelona
Tel. 318 08 87

Mans Unides
TU HO FAS POSSIBLE

M. C.

Després de la seva ordenació va ser enviat a Cervera, Solsona, Sabadell i Girona, desenvolupant diferents tasques dins de la congregació. Concretament a Girona va

M. CABALLÉ

VARIS

NOIA, de 28 anys universitària i catòlica-practicant, voldria conèixer home jove fins 40 anys, fins matrimonials. Telèfon 241 34 60.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts
Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts
psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalet sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopèdia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric
i psicològic
Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

EDITORIAL REGINA, S. A.
Mallorca, 87 - 89 - 08029 Barcelona

Adjunteu un taló o gir postal a nom de
CATALUNYA CRISTIANA c/. València, 244, 2º. 08007 Barcelona

BARCELONA

Amb motiu de la Diada Mundial

Vetlla pregària per la Pau a la basílica de Terrassa

TERRASSA.— Després de celebrar el començament de l'any nou en família i per tercer any consecutiu, un bon nombre de terrassencs ens vam trobar a la basílica del Sant Esperit per pregar durant una hora per la pau.

Recordarem que el lema d'enguany és "No hi haurà pau, si no es respecta la consciència de la persona" i també varem tenir molt present aquesta angoixant situació del Golf Pèrsic que ocupa el primer lloc a diaris, ràdios i televisió.

Fèrem tres lectures bíbliques: Isaïes 32, 15-18, carta de sant Jaume 3, 13-18 i Mateu 5, 38-48, deixant llargs silencis i demanant amb to d'oració "Mostreu-me, oh Senyor, els vostres camins; els vostres viaranys ensenyeu-me".

Cantàrem diferents cants de

pau i mentres ens intercanviàvem els millors desitjos d'aquesta mateixa pau, ens oferírem presents d'icones de la Mare de Déu de la Pau i altres detalls simbòlics.

No varen faltar les "pregàries" fetes amb tota senzilla i espontaneïtat.

Tampoc no podia deixar de recitar-se la "pregària de sant Francesc" tan coneguda per tothom.

Ens acomiadarem amb un cant a Maria i **MARXEM EN PAU PER LES PLACES...**

C.T.

CARTA DOMINICAL

Campanya contra la fam

Quan desconexem les penúries dels altres, tenim una total incapacitat d'alleujar-les. Aquest fet evident, per si sol, ja és una prova de la necessitat que la Campanya contra la Fam de "Mans Unides" es faci present, cada any, per a recordar-nos sofriments que no podem pensar que són del tot estranys a nosaltres, mentre ens considerem seriosament germans de tots els homes.

Hi ha dolors humans que ens són molt propers. Però, encara que succeeixin en unes regions allunyades, no deixen de pertànyer al "nostre" món. Com a cristians no podem restar indiferents per raó de la caritat. Com a ciutadans no podem deixar de pensar que, a la llarga, la infelicitat de molts homes pot acabar redundant en dany per a tota la humanitat.

Hi ha la bondat lloable, però insuficient, de no fer mal al proïsme. És lloable, perquè no infligim cap mal directament als germans. És insuficient, perquè estem voltats d'homes i de dones que, encara que no siguin objecte de cap mal per part nostra, pateixen per causes molt diverses, i necessiten accions positives que els ajudin.

Heus ací que Jesús, en parlar-nos del manament principal de l'amor, ho explica així: "Tot el que vulgueu que us facin els homes, feu-los-ho també vosaltres". Clarament ens situa davant les necessitats de proporcionar a altres persones el bé que ens agradaria rebre i no solament d'evitar el mal.

"Ser just és comprometre's, diu el lema de la Campanya d'enguany. I és cert, si pensem que tots els béns que Déu ha posat en el món els ha creats per tal que se'n beneficiïn tots els seus fills.

Una manera realista d'interpretar aquest lema seria dir que hi ha dos sistemes de comprometre's: o col·laborar a fi que els béns puguin ser compartits per damunt de les fronteres, o esperar que el mal, en forma de fam, d'injustícies, de desequilibris de tota mena travessin també les fronteres. Hi ha necessitats d'allò més greus en molts països del Tercer Món.

Creuar fronteres geogràfiques per a tenir cura de les penúries d'altri comporta tenir una capacitat de creuar també altres fronteres. Potser la més important de totes, defensada excessivament, és la que separa "el meu" del "teu": la que dificulta el fet de compartir preocupacions i alegries, cultura i incultura i, en primer lloc, la diferent situació econòmica.

Veure l'ajuda al proïsme com un deure de justícia —no és just que a mi em sobri el que d'altres persones necessiten— ens obliga a fer de l'actitud de compartir una actitud mantinguda, habitual.

El que hem de dur a terme per pura caritat pot dependre del sentiment de pietat momentani que desperta el nostre cor. El que cal fer per justícia no depèn del nostre estat d'ànim, sinó de l'estat de necessitat dels altres. Això comporta el fet de transformar molts hàbits personals i socials d'egoismes o d'oblit dels nostres semblants.

Em penso que el Senyor ens demana que fem un examen de la mesura de la nostra ajuda real als necessitats. També ens demana que siguem promotors d'una sensibilitat més gran envers les penúries alienes, en aquesta ocasió, envers les dels pobles que viuen en situacions més greus.

† RICARD M., arquebisbe de Barcelona

FINESTRAL DE LA CARITAT

Finalitats bàsiques desateses

La possibilitat de poder cobrir diàriament l'alimentació obliga les famílies a deixar de fer altres pagaments també bàsics. Els rebuts de lloguer, d'aigua o de llum s'acumulen i el més probable és que hagin de fer front a un desnonament o que els tallin el subministrament d'uns serveis que també són fonamentals per a la família

13.- Matrimoni amb quatre fills. El pare ha aconseguit una feina temporal després d'un llarg període en atur. Tenen deutes de lloguer que els urgeix pagar. Són 59.328 ptes.

14.- Esposa abandonada. Té tres fills. Els seus ingressos no li permeten comprar una rentadora. Necessita 27.473 ptes.

15.- Peó agrícola demana ajuda

per a les despeses de viatge d'un fill a un centre educatiu on va cada dia per estudiar. Li falten 16.000 ptes.

16.- Viuda amb tres fills petits. Mentre tramita la pensió li urgeix ajuda per a aliments. Són 36.130 ptes.

17.- Matrimoni en situació precària per atur perllongat. Per ajuda aliments i rebuts pendents

de llum i aigua, 52.500 ptes.

18.- Mare jove amb un fill acabat de néixer. Demana ajuda per l'alimentació del nen. Li falten 8.000 ptes.

19.- Matrimoni té dos fills en edat escolar. El pare només ingressa el salari mínim. Deuen aliments. Els calen 25.000 ptes.

20.- Matrimoni habita en un soterrani, sense les mínimes condicions. Per pagar l'entrada d'un altre habitatge els falten 40.000 ptes.

21.- Esposa separada té una filla. Subsisteixen amb dificultat de la venda en "mercadillos". Per comprar gènere necessiten 18.000 ptes.

22.- Pare de família en espera de cobrar la pensió d'invalidesa. Té dos fills en edat escolar. Tenen deutes d'aliments que pugen a 53 ptes.

23.- Jove família amb tres fills petits. Els pares estan a l'atur. Subsisteixen amb dificultat per falta d'ingressos estables. Urgeixen 58.000 ptes.

24.- Mare de família ha de sotmetre's a una intervenció quirúrgica delicada i urgent a l'estranger. Li falten 200.000 ptes.

1/2.- Matrimoni jove amb tres fills petits. Només ingressen de feines temporals. Han acumulat deutes de lloguer que no poden pagar. Necessiten 83.000 ptes.

2/2.- Peó de la construcció va acabar un contracte temporal. No va estar assegurat. Té dos fills en edat escolar. Per ajuda lloguer, 24.000 ptes.

3/2.- Pare de família amb tres fills petits. Els seus ingressos són mínims. Demana ajuda per pagar el lloguer que deu. Són 25.200 ptes.

NOTA: Tots els donatius envieu-los a: CARITAS DIOCESANA - Plaça Nova, 1 - 08002 BARCELONA - Tel. 301 35 50.

IMPROMPTU

Gràcies, senyor Bisbe

No us sorpreneu, senyor Bisbe, que els que des de fa dotze anys esperàvem aquesta visita, ens sentim en aquests moments com relaxats... Perquè, senyor Bisbe, en aquesta obra que ens ocupa, de vegades hem tingut la sensació de la inutilitat dels nostres esforços i, pitjor encara, la sensació de la soledat. I sentir-se sols a vegades és desesperant, i ha calgut bona dosi de tossuderia per continuar el camí emprès.

Ara, potser ja tenim la sensació que quelcom ha canviat, que l'esforç no ha estat en va, que les trifulgues d'un dia i un altre dia, valien la pena. I és, senzillament, que veiem com s'allunya el núvol de la soledat, i que tenim companyia i que per més difícil que sigui el camí tindrem ajuda per coronar el cim.

I tot, només, per això tan senzill (no ho semblava), de la vostra visita a casa nostra. Sí, tenim la casa estreta i potser poc abillada, voldríem eixamplar-la per millor desenvolupar la nostra activitat, per ser més eficaços en el nostre treball.

Gràcies, doctor Carles, per la vostra presència entre nosaltres, i pel vostre encoratjament. Gràcies.

ORIOL CAMPS

CAIXA DE MANRESA

CONFERÈNCIES

Dimarts, 5 de febrer

Conferència: "El pensament i la societat de finals de segle"

A càrrec de Josep M. Ballarín, capellà de Queralt i escriptor.

Dijous, 7 de febrer

Conferència: "La sociologia de la postmodernitat"

A càrrec de Salvador Cardús, sociòleg i escriptor.

Diilluns, 11 de febrer

Conferència: "Futur de la societat i personalisme"

A càrrec de Josep M. Coll, degà de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya.

Dimecres, 20 de febrer

Conferència: "La societat civil com a component i condicionador de la política"

A càrrec d'Àngel Castiñeira, filòsof i professor de Filosofia.

LLEIDA

XIV Jornades de Pastoral Juvenil

"L'acompanyament dels joves en la fe"

LLEIDA.— Els dies 3 i 4 de gener agents de pastoral juvenil, consiliaris i assessors de grups i moviments apostòlics es van reunir en sessions de vespre per tractar de l'ACOMPANYAMENT DELS JOVES EN LA FE, que era el tema base de les XIV Jornades de Pastoral Juvenil del Bisbat de Lleida.

La Ponència "Com transmetem el Crist" fou a càrrec del jesuïta Joan Sunyol. En taula rodona parlà de "l'acompanyament des de la Parròquia" mossèn Carles Sanmartín. En Josep Fernández parlà també de l'acompanyament però de com es fa des dels Moviments. I de la "Pedagogia de l'Acompanyament" en parlà na Antonieta Mateu, directora de l'Escola de l'Esplai de Lleida. Les trobades van tenir lloc al Saló d'Actes del Pavelló Esportiu del Col·legi Montserrat dels Germans Maristes, a Lleida.

JAUME MONTAÑA

Sant Ignasi i la seva espiritualitat a estudi

LLEIDA.— L'Escola Diocesana de Teologia ofereix un curs sobre SANT IGNASI I ESPIRITUALITAT IGNASIANA, en commemoració dels 500 anys del naixement de sant Ignasi, i 450 de la Companyia de Jesús. El curs s'imparteix de 20'15 a 21'30, i compta amb prestigiosos professors experts en qüestions ignasianes: P. Ignasi Salvat, P. Josep M. Rambla, P. Joan Segarra, P. Gabriel Vilanova, P. Josep

Abizanda, director del Col·legi Claver, Lleida, i el P. Jaume Avellí de la Comunitat de Jesuïtes de Lleida. Tots jesuïtes prou reconeguts.

El curs va començar el dia 14 de gener i continua fins al dilluns 18 de març que serà l'última sessió a càrrec del P. Josep M. Rambla que parlarà del tema: Contemplatius en l'acció.

J.M.

Baró Cerqueda nou assessor diocesà del MUEC

LLEIDA.— Ramon Baró Cerqueda ha estat nomenat assessor diocesà del Moviment d'Universitaris i Estudiants Catòlics. És casat pare de família, enginyer agrònom i Cap d'Estudis de l'Escola d'Agrònoms d'Alfarràs. En Baró és successor en el càrrec de Pau Agustín, que morí

el 29 de novembre de 1990 als 29 anys d'edat, deixant un rastre de vivència i testimoni de fe profunda, casat amb Pilar Sanjuan. Tenia una filla.

Pau Agustín, advocat, estudiant a Madrid era resident del Col·legi Major Sant Pau, temps en que va ser president a nivell estatal de la Joventut Estudiant Catòlica, la JEC. Era Secretari Tècnic de Governació de la Generalitat i Professor de Dret Administratiu a la Facultat de Dret de l'Estudi General de Lleida.

La mort d'en Pau Agustín ha estat molt sentida per tots els militants dels Moviments Apostòlics de Lleida; era un home de conviccions de fe que estimava i es feia estimar de tothom. Un càncer de pell ha estat la malaltia que ens l'ha pres. Però la seva llavor resta i treballa en els nostres cor.

J.M.

Vencillón nova parròquia al Bisbat de Lleida

LLEIDA.— Des del passat dia 1 de gener el Bisbat de Lleida compta amb una nova Parròquia, VENCILLON, que fins ara feia part de la parròquia i municipi d'Esplús ha estat creada parròquia pel Sr. Bisbe en resposta a la petició formulada pels veïns arran d'haver estat constituït Vencillon en municipi propi per la Diputació General d'Aragó, segregant-lo d'Esplús.

La nova parròquia té com a titular Santiago Apòstol, i n'ha estat nomenat rector mossèn Fabriciano Reyes que ho és també d'Esplús des de 1987. La parròquia compta amb una població de 508 habitants.

La parròquia de Santiago Apòstol, de Vencillon, fa part de l'Arxiprestat del Cinca Medio que amb aquesta té 26 parròquies, 16 capellans i una població de 34.279 habitants. Ara les parròquies del bisbat són 234, servides per 134 capellans fent un total de població de 251.887 habitants. La Puebla de Roda i Vencillon són les dues parròquies que tenen per titular Santiago, en la zona d'Aragó del Bisbat, Granja d'Escarp, Corbins i una parròquia a la ciutat de Lleida tenen per titular sant Jaume Apòstol. Són dades facilitades per l'Estadística Diocesana.

J.M.

DONAR A CONÈIXER CATALUNYA CRISTIANA ESTÀ A LES TEVES MANS

Tu coneixes bé el setmanari CATALUNYA CRISTIANA. El seu rellevant contingut religiós agrupat per seccions, el seu àgil tractament d'actualitat, el seu format de premsa periòdica... Només has de fullejar-lo per adonar-te de l'inqüestionable valor que representa com a mitjà d'informació i cultura religioses. Està a les teves mans.

Però hi ha moltes persones que mai no l'han tingut a les seves mans, que ni tan sols n'han sentit parlar. Persones que per les seves creences i conviccions, sens dubte els interessaria llegir-lo, per poder-se informar i formar, per saber tot allò que passa referent a la religió.

Ara, donar a conèixer CATALUNYA CRISTIANA està a les teves mans. Per això només has de retallar la Sol·licitud de Subscripció i lliurar-la a alguna persona que estigui interessada a rebre el nostre setmanari. Encara millor si li ensenyes el periòdic sencer. D'aquesta manera et serà més fàcil convèncer-lo perquè s'hi subscrigui. Fins i tot, si coneixes les seves dades,

pots efectuar la subscripció tu mateix. Per la teva part seria un detall, un obsequi que segurament t'agradarien.

Sol·licitud de Subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom _____ Cognoms _____
 Adreça: _____ núm. _____
 Població: _____ Districte Postal _____
 Província _____ Diòcesi _____
 Desitjo rebre el setmanari en:
☐ Català ☐ Castellà
 Faig pagament de:
☐ 4.800 Ptes.: subscripció anual (52 núms.)
☐ 2.500 Ptes.: subscripció semestral (26 núms.)
☐ Xec barrat a nom de la Fundació CATALUNYA CRISTIANA
☐ Domiciliació Bancària segons les indicacions següents*
 Banc o Caixa _____ Agència _____
 Senyors: _____
 Els prego que amb càrrec al meu Compte o Llibreta núm. _____ atengueu el pagament dels rebuts que presentarà la FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA en concepte de subscripció al setmanari CATALUNYA CRISTIANA.
 de _____ de 19 _____
 Firma del titular del Compte o Llibreta _____

*T'agraïrem que optassis per aquesta modalitat ja que suposa per a nosaltres un considerable estalvi de temps i diners que dedicariem a una major difusió de CATALUNYA CRISTIANA.
 Per posar CATALUNYA CRISTIANA a les mans d'un amic cada setmana, retalla, omple i envia aquesta sol·licitud a:
 Fundació CATALUNYA CRISTIANA. València, 244 - 2º - 08007 BARCELONA

LXXV aniversari de la seva mort

Torras i Bages, Patriarca espiritual de Catalunya

"Preciosa és als ulls de Déu la mort dels Sants" (Salm 115, 15). Fa pensar de debò en aquesta sentència de l'Escriptura la mort del Doctor Torras i Bages.

"Jo mai no he llegit, diu el P. Ignasi Casanovas, una mort com aquesta. Grans coses i molt belles que sabem de la mort d'alguns sants, ací les he vistes totes plegades". "La seva mort és l'acte pontifical més solemne de la seva vida, com una missa pontifical a les mateixes portes del Cel".

Impossible de referir ací totes les dades que ens han tramès els testimonis presencials. Ens limitarem, doncs, només a les principals.

El Doctor Torras caigué malalt d'una broncopneumònia el dia 21 de gener del 1916. Aviat s'adonà de la gravetat de la seva malaltia. Per això digué al seu confés, P. Joan Ricart, Preposit de Sant Felip Neri: "Parli'm amb tota franquesa, no m'oculti la realitat del perill. El meu desig és de morir com ha de morir un bisbe". Realment moriria amb tota la dignitat i majestat episcopal.

El dia 4 de febrer, primer divendres, tres dies justos abans del seu traspàs, ell mateix demana que li fos administrat el Sant Viàtic. Abans, però, volgué que el Mestre de Cerimònies li expliqués en poques paraules què havia de fer segons el Ritual.

Amb gran concurs, doncs, de sacerdots i de poble, havent-li estat portat el Viàtic, el rebé amb tanta serenitat i fervor que tots els assistents restaren commoguts. En ser entonat, al final de la cerimònia, el "Nunc dimittis" ("Ara, Senyor, deixeu anar el vostre servent..."), ell ratificà "secundum verbum tuum in pace" ("en pau, segons la Vostra paraula").

Aquell mateix dia confirmà les seves darreres voluntats: ordena que no s'embalsami el seu cadàver; que no se li faci oració fúnebre en les exèquies; assigna llegats a cada un dels seus servidors i a totes les institucions benèfiques de la Ciutat; disposa que es venguin a meitat de preu als masovers totes les seves propietats familiars i fa donació de la resta de tots els seus béns a la Santa Seu per a les necessitats de l'Església. Vol que des d'ara no es doni entrada als seus parents perquè ja no vol ocupar-se més de les coses temporals.

Ahora prohibeix als metges tota mena d'injeccions i narcò-

tics, perquè vol morir amb el cap ben clar.

El dia 6, vigília de la seva mort, amb l'acostumada serenitat, diu als seus familiars: "Ara no em sabria pas greu de morir-me". I al Doctor Enric Reig, bisbe de Barcelona, que, acompanyat del canonge Collell, el visita i vol consolar-lo amb l'esperança d'una recuperació li diu: "Si no fos ara, hauria de ser més endavant. Val més ara que un hom ja té la convicció feta i s'ha pogut preparar".

Al vespre li és administrada la Unció dels Malalts amb la mateixa presència d'esperit i majestat que sempre posava en els actes sagrats. I, quan la comitiva es disposa a sortir, ell, amb veu sencera i amb un complet domini de si mateix, diu aquestes paraules que fan plorar tots els qui les senten: "Dono gràcies a Déu perquè m'envia la mort en aquestes circumstàncies, després d'haver-me pogut preparar, rebent tots els auxilis espirituals, i de prendre amb claredat les últimes resolucions. Disposa el Cerimonial de Bisbes que el pastor, abans de sortir d'aquesta vida, faci les exhortacions convenients. De consegüent, jo exhorto els qui m'han de succeir en el ministeri que tinguin cura dels que deixo, i facin fructificar la gràcia que he vingut a administrar en aquesta diòcesi. Us dono les gràcies per la vostra cooperació en els meus treballs. Us recomano els Ordres Religiosos, els Convents, el Seminari, les parròquies i tot el que constitueix l'organisme del Cos Místic de Jesucrist. I com que la caritat és la substància de la llei, us exhorto que estimeu i perdoneu mútuament. I jo també us demano perdó de les ofenses que us hagi ocasionat".

El Senyor Degà li diu: "Som nosaltres que li hem de demanar perdó". I el canonge Corbella afegeix: "Senyor Bisbe, doni'ns la seva darrera benedicció". Els la dona efectivament, el Senyor Bisbe, i tots la reben de genolls i amb imponderable emoció i devoció.

A la una de la matinada, diu al P. Pere Macià: "Sembla que la cosa va per a llarg". I al P. Urbà Izquierdo, camil que l'assisteix, li demana si encara trigarà molt a venir la mort: I, en dir-li que tal

volta el Senyor encara li donarà ocasió de sofrir, comenta: "Oh! Que es faci la voluntat de Déu!". I afegeix: "Oh!, el pas final! Quan arribarà aquest moment?". Prega al P. Macià que li avivi el record de la Passió de Jesucrist i de la Verge Maria i que li llegeixi algun salm. I acaba dient: "I ara ajudi'm a resar un parenostre perquè l'últim acte de la meua vida sigui un acte de perfecte amor a Déu". Com recorden aquestes paraules les de l'Acte de consagració al Sagrat Cor de Jesús, per ell compost!

Cap les cinc del matí, al P. Macià que li diu que se'n va a Sant Felip a dir per ell la "missa dels agonitzants", li fa: "Sí, sí, que això va de pressa".

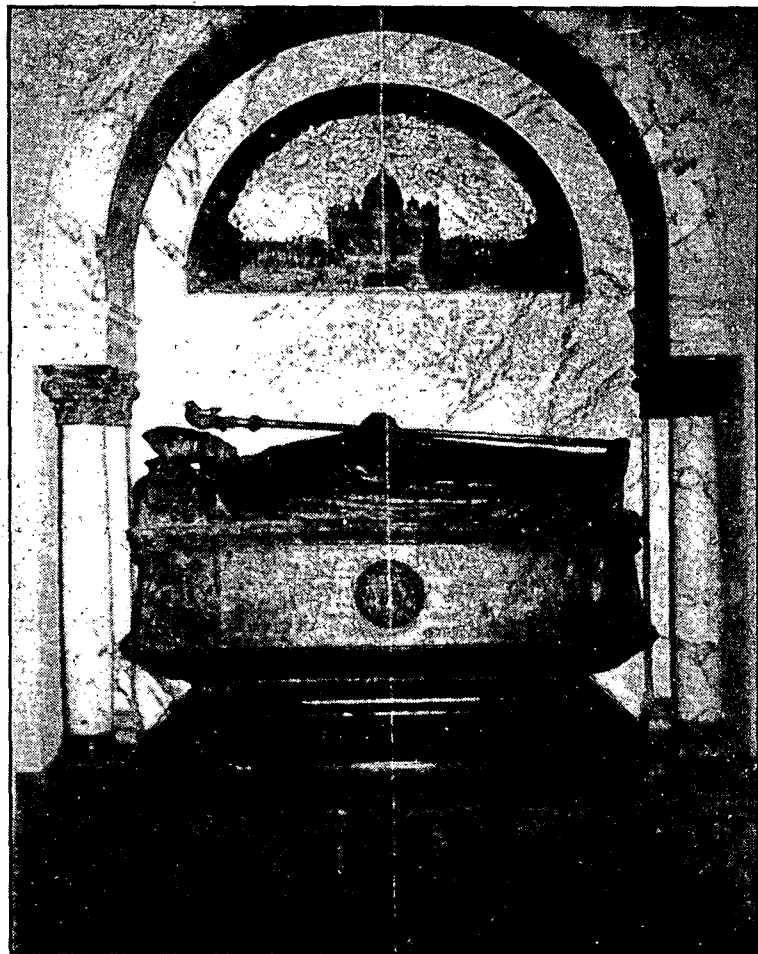
Vers les vuit del matí diu, al seu secretari Dr. Dachs, que vol afegir quelcom a la seva pastoral "La Ciència del Patir" i li dicta aquest impressionant "post-scriptum":

"A la mateixa tarda en què firmàvem l'anterior carta, una dolorosa afecció ens féu ficar al llit i ara ens porta vers el sepulcre, que, incloent en si el conjunt de les ensenyances humanes, és un veritable símbol de la ciència del patir. Tot el mundà queda esvanit en el sepulcre. Una mateixa part de l'home en queda consumida, de manera que la quinta essència de la saviesa és l'ànima. Per això aquell home eminent que fou el Cardenal Enric Manning, en explicar l'impuls pel qual ell havia testat conduït a l'Església Catòlica, ell, l'escriptor eminent, confessa que el que el guià fou la necessitat de la salvació de la pròpia ànima. Aquest fou també el nostre desig en escriure la present Pastoral, perquè és el desig de l'Església Catòlica, perquè és el desig de Jesucrist, el qual no ha vingut al món a fer intel·lectuals sinó a fer els homes pràcticament virtuosos".

"És la darrera lliçó del mestre, treta de la mort, en presència de la mort mateixa... en el llindar de l'eternitat. Un moment més solemne i una doctrina més interessant, no existeix", comenta el Dr. Fortià Solà.

La data hi és consignada així: "En el nostre llit d'agonia, el 7 de febrer del 1916".

El Bisbe s'incorpora, fa un

suprem esforç i amb prou feines asoleix de posar la firma. Aquesta firma veneranda "recorda, diu el Cardenal Gomà, aquelles altres paraules de Sant Pau quan escrivia als fidels de Galàcia: «Mireu amb quines lletres us escric per ma pròpia mà», lletres desgarrades, fetes per mà d'un moribund que veu oberta davant els seus ulls la tomba i que encara té cap, cor i serenitat per donar als homes, amb les seves darreres paraules, altíssimes lliçons de vida cristiana".

Als amics Dr. Lluís Carreras i Joan Llimona que vénen a visitar-lo, els demana que li resin alguns salms. En començar el Dr. Dachs el salm "Deus, Deus meus" ("Déu meu, Déu meu"), ell afegeix "et omnia" ("i totes les coses", refent així la sentència de Sant Francesc d'Assís, d'ell tan estimada i recomanada).

Sovint va dient el "Nunc dimittis" ("Deixeu anar, Senyor...") i, com si frissés per la mort, repetia: "Nunc, nunc" ("Ara, ara"). I al pare camil que li demana si li manca alguna cosa, li contesta com sant Pau: "Cupio dissolvi et esse cum Christo" ("Desitjo dissoldre'm i anar-me'n amb Crist"). Li suggereixen fragments dels salms "Miserere, Diligam..." i ell hi intercala jaculatories a la Mare de Déu. A qui li pregunta si té set li diu: "Sí, sí! Tinc set de Crist". Al pau del llit hom resa les lletanies del Rosari i, en arribar a "Regina Sacratissimi Rosarii", ell respon: "Ora pro me" ("pregueu per mi").

Cap a les dues de la tarda crida al voltant del seu llit tots

els membres de la família episcopal per a dir-los el darrer adéu-siau. "Ara, els diu, passeu d'un a un i digueu-me qui sou, perquè no us veig ni conec ningú". I mentre s'acosten a besar-li l'anell, té per a cada un d'ells una paraula afectuosa i entenedridora. Com evoca aquesta escena el record de les benediccions dels patriarques bíblics!

A mitja tarda entra en agonia i, un deliri que és una oració contínua, se li senten a dir mots enfarfegats, sovint intercalats amb la cloenda "Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum".

La cambra és plena de gent que va resant salms o el rosari: tots estan extremadament impressionats i commoguts. Cap a les 7 del vespre, recordant-se que en aquella hora aproximadament acostumava a reunir-se per pregar amb els seus familiars, diu: "Ara és l'hora de dir Rosari".

Així, cap a les vuit del vespre d'aquell dia 7 de febrer, amorosament assistit per tots ells i ungit amb les oracions de tots, tant dels qui són al voltant seu com dels qui en són lluny, de tots els fidels del seu bisbat i de tot Catalunya que té aquests dies la mirada fixa vers el palau episcopal de Vic, acaba el bisbe august el seu més solemne, més sublim pontifical amb la dolça suavitat d'una flor que s'esfulla d'un ciri que s'apaga, amb la majestat d'un sol que se'n va a la posta per sortir de bell nou més fulgant i lluminós en l'horitzó infinit de la glòria eterna.

ÀNGEL MIRALDA

PERE ROVIRA

Vinyes, Cellers i Destil·leries.

Blanc de Belart • Alta Mar • Vinya d'Irto • Viña Montal • Raquel Rosé • Viña Mater • Dry Solera • Ranci • Vinum Misae • Mas dels Freres • CALISAY

Tel. (93) 337 18 12

BARCELONA

Una crida perquè la diòcesi organitzi un homenatge al cardenal Jubany

"Ens dol que no s'hagin beneït les obres realitzades per als Jocs"

BARCELONA. El Club d'Amics de la clau de Barcelona va retre homenatge al cardenal Narcís Jubany, que durant 19 anys va estar al front de la diòcesi de Barcelona. El president del grup Husa, Joan Gaspart, membre del grup promotor del Club fou encarregat de lliurar la clau i glossar la figura del cardenal. Gaspart digué que "com a catòlics ens dol que no s'hagin beneït les obres realitzades per als Jocs, com va succeir amb el Palau Sant Jordi" així com que no es "demani a Déu per ells".

Gaspart va destacar la tasca realitzada pel cardenal durant els anys que va estar el front de la diòcesi de Girona i Barcelona, mantenint la seva unitat malgrat els conflictes que sorgiren a l'Església després del Concili. Per això, "els homes de fe hem d'estar agraïts pel gran

paper que desenvolupà en el recuperació de la nostra autonomia" així com pels "seus valors morals i cívics".

Joan Gaspart, recordant el

bisbe Torras i Bages, afirmà que "sense el pensament humanista cristià no es pot entendre Catalunya". Va acabar la seva intervenció fent

una crida a les institucions públiques i privades perquè la diòcesi organitzi "el gran homenatge que el cardenal Jubany es mereix".

Per la seva banda, el cardenal agraï el lliurament de la Clau de Barcelona i utilitzant el seu simbolisme va demanar que "serveixi per tancar els cors, ben tancats, a l'odi i obrir-los, ben oberts, a l'amor i a l'esperança que ara la necessitem més que mai", referint-se a la Crisi del Golf Pèrsic. Jubany afegí que "Crist és la pau i cal obrir-li el cor, ja que la pau és patrimoni de la humanitat".

Per últim, pel que fa a l'homenatge de què era objecte, indicà que el judici que li importa és el de Déu perquè aquest és l'únic que sap realment que hi ha en els cors humans així com les raons que els han mogut a realitzar els seus actes. Jubany afegí que es considera simplement un "servidor de l'Església a Catalunya, ple de bona voluntat i conscient de les seves serioses reponsabilitats".

Casa d'Espiritualitat del Santuari d'el Miracle

TEMES

PER A TOTHOM

EXERCICIS ESPIRITUALS

Del 20 al 24 de juny. Mons. Antoni Delg, Bisbe de Solsona.

Del 31 de juliol al 4 d'agost. P. Miquel Estradé, monjo.

Del 28 d'agost a l'1 de setembre. Mn. Josep Garriga.

Del 30 d'octubre al 3 de novembre. P. Josep M. Soler, monjo.

Comencen i acaben a la tarda.

Del 20 al 28 d'agost. Mn. Florenci Costa i Mn. Josep Escós (del Prado).

(Per a compromesos a l'evangelització d'ambients populars)

Comencen a la tarda i acaben al matí.

REFLEXIÓ I PREGÀRIA

De l'11 al 17 de març. Quaresma: Endrecem-nos! P. Xavier Morell, monjo.

Del 10 al 16 de juny. Eucaristia: El Memorial del Senyor. P. Alcuí Serras, monjo.

Del 5 a l'11 d'agost. Maria en el Nou Testament. P. Ramon Ribera, monjo.

Del 9 al 15 de setembre. Si sabessis el do de Déu! P. Oriol Diví, monjo.

Del 30 de setembre al 6 d'octubre. El seguiment de Jesús. P. Hilari Raguer, monjo.

Del 11 al 17 de novembre. La litúrgia, font d'Espiritualitat. P. Cebrià Pifarré, monjo.

Del 5 al 8 de desembre. Advent: Temps d'Esperança. P. Martí Roig, monjo.

Comença i acaba a la tarda.

RECÉS

Del 28 al 31 de març. Setmana Santa.

Del 12 al 14 d'abril. La Pasqua.

Del 3 al 5 de maig. La Pentecosta.

Del 24 al 26 de maig.

Del 28 al 30 de juny.

Del 27 al 29 de setembre.

Del 25 al 27 d'octubre.

Del 22 al 24 de novembre.

Del 24 al 25 de desembre. Vetlla de Nadal.

Comença i acaba a la tarda.

SETMANA SANTA. Participació a la Litúrgia del Santuari i Reflexions sobre el Misteri Pasqual. P. Andreu Marquès, monjo.

Del Dijous Sant (28 de març) tarda, al matí de Pasqua.

NADAL. Preparació i participació a la Pregària de la Comunitat i Missa del Gall. Del 24 tarda al 25 matí.

CURSET DE CRISTIANITAT. (Organitzat per les Diòcesis d'Urgell i Solsona).

Del 5 al 7 d'abril.

Comença al matí i acaba al vespre.

PER A SACERDOTS I RELIGIOSOS

EXERCICIS ESPIRITUALS

Del 18 al 22 de febrer. Mons. Antoni Delg, Bisbe de Solsona.

Comencen al matí i acaben a la tarda.

De l'1 al 6 de juliol. Mn. Armand Puig.

Comencen i acaben al matí.

PER A RELIGIOSES

EXERCICIS ESPIRITUALS

Del 8 al 14 de juliol. Mons. Antoni Delg, Bisbe de Solsona.

(Organitza la Deleg. de Religioses).

Del 15 a 22 de juliol. Mn. Ignasi Montraveta.

Del 23 al 30 de juliol. P. Miquel Estradé, monjo.

Comencen al matí i acaben a la tarda.

Del 14 al 20 de juliol. Mn. Ramon Alsina. Al Seminari de Solsona. Telf. (973) 48 01 00. (Organitza la Deleg. de Religioses).

Comencen i acaben a la tarda.

PER A JOVES

RECÉS

Del 8 al 10 de març. En Xavier Poblet.

Comença al capvespre i acaba a la tarda.

EXERCICIS ESPIRITUALS

Del 26 al 31 de desembre. P. Josep Vilarrubias, claretà.

Comencen a la tarda i acaben al matí.

Servels públics d'accés a El Miracle:

Des de Barcelona i Lleida, amb "Alsina Graells", fins a Solsona. Des de Manresa, amb "T.R.A.G., S.A.", també fins a Solsona. De Solsona a El Miracle, 12 km., la Casa pot enviar un taxi per als qui ho desitgin.

Per informació i inscripcions:

CASA D'ESPIRITUALITAT

25287 EL MIRACLE

(El Solsonès) Tel. (973) 48 00 45)

COMLA - 4 a Lima

Amb aquestes sigles s'expressa el "Congreso Misionero Latinoamericano" que en la seva quarta edició se celebrarà del 3 al 18 de febrer a Lima (Perú). El primer Congrés i el segon se celebraren a Mèxic i el tercer a Bogotá (Colòmbia).

La finalitat del Congrés és desvetllar més i més la sol·licitud missionera universal de les Esglésies de Llatinoamèrica. Es tracta d'un dels moviments més esperançadors de l'activitat de l'Església a aquell continent. La responsabilitat missionera d'aquestes Esglésies fou formulada en una frase que s'ha fet clàssica fins al punt que el Papa l'esmenta en la seva nova encíclica missionera "Redemptoris Missio": "hem de donar des de la nostra pobresa".

A Amèrica, a més existeixen "molts grups humans que viuen en situacions missioneres", com observa el Cardenal-Arquebisbe de Lima en la convocatòria oficial del Congrés. Aquestes han de ser ateses primorosament. Tanmateix, les Esglésies de Llatinoamèrica han començat també missioners a Àsia i a Àfrica. Arriben allí amb un avantatge, la de provenir de nacions que no tenen antecedents colonialistes. Impulsar aquesta cooperació juntament amb una animació missionera de totes les Esglésies de Llatinoamèrica, és el gran objectiu de COMLA-4.

Pel novembre passat ja havien formalitzat la seva inscripció al Congrés gairebé cinc mil persones de totes les nacions. El Congrés es realitzarà en dues sessions paral·leles. En una hi participaran unes tres mil persones, la meitat de les quals serà del Perú, i, l'altra, de les restants nacions. A l'altra meitat hi participarà la resta d'inscrits amb una dinàmica més senzilla per al poble en general.

En representació de l'episcopat espanyol i de l'OCSHA hi assistirà monsenyor Josep Capmany, Bisbe Director Nacional de les Obres Missionals Pontificies.

Reflexió missionera

Sovint els cristians ens interroguem sobre què podem fer per les Missions. Deixeu-me compartir amb vosaltres la meua reflexió arran de la lectura d'un fragment de l'Evangeli de sant Mateu (20,1-16).

Penso que de veritat tots i a tothora som cridats a la vinya del Senyor, encara que al tros més llunyà de la vinya no tots hi podem anar a treballar, no per això ens ha de resultar estrany.

Recordo que, quan era petit, en aquell temps en què els pobles de pagès no hi havia ni cotxes ni tractors, la mare després de sopar preparava la carmanyola (en diem "fiambrella") que el pare s'emportaria l'endemà de bon matí, ja que no vindria a dinar a casa puix el tros — la vinya — on anava a treballar quedava molt lluny de casa.

Recordo, també, com altres vegades, sobretot a l'hivern quan el dia era curt i fred, i el pare treballava més a prop de casa, als voltants del migdia la mare preparava igualment el dinar i em deia: "Au, depressa, porta el dinar al pare abans que no es refredi".

Voleu presència més activa a la vinya que la de la meua mare? Fins i tot sabia la manera que també jo hi col·laborés.

Quan vaig ser gran, vaig tenir la sort de poder anar a treballar a la llunyana "vinya" del Zaire com a missioner! La mare m'havia ensenyat a col·laborar en el treball de la vinya.

MN. JOSEP PASCUAL
Delegat diocesà de Missions-Tarragona

NOTÍCIES BREUS

Espectacular creixement dels Jesuïtes a Centramèrica

SAN SALVADOR (OFIM). - Fins a un 150 per cent ha augmentat en l'última dècada, el nombre de Jesuïtes a Centramèrica. La Companyia de Jesús en aquests països compta actualment amb 350 membres, la majoria joves centramericans. Entre els factors que concorren a aquest creixement vocacional destaca el compromís assumit pels jesuïtes en la causa de la justícia des de les instàncies de la fe. Fins fa uns anys, la majoria de jesuïtes a Centramèrica era d'origen estranger i, més concretament, espanyol.

Multinacional americana dona suport a les sectes

MÈXIC (OFIM). - L'empresa multinacional nord-americana, Alexander Jenssen dona suport a 100 sectes fonamentalistes, segons ha declarat recentment Gerardo Consec, portaveu de la Conferència Epis-

copal Mexicana. Les esmentades sectes difonen idees "neocapitalistes, amb la intenció que Mèxic es converteixi en una rebotiga dels Estats Units per propagar aquesta fe pseudocristiana a la resta d'Amèrica", remarca Consec. Aquest afegí a més, que l'esmentada multinacional ha aportat 25 milions de dòlars per a la impressió de llibres de propaganda destinats a les llars mexicanes.

Sínodo africà: Ocasíó per a un examen de consciència

YAUNDE (OFIM). - En complir-se el segon aniversari de la convocatòria feta per Joan Pau II, d'una assemblea especial sobre l'Església a Àfrica del Sínodo dels Bisbes, monsenyor Jean Zoa, arquebisbe de Yaundé, capital del Camerun, ha expressat el seu desig que la reunió sinodal permeti a les Esglésies africanes "fer juntes un examen de consciència". "El Sínodo, digué, ha de ser l'ocasió de verificar la fidelitat evangèlica de l'Església d'Àfrica".

L'encíclica missionera de Joan Pau II

Amb el títol "Redemptoris Missio", el Papa ha adreçat a tota l'Església una encíclica de tema missioner. El document és datat en el 25è aniversari del decret conciliar "Ad Gentem", que ha anat essent, i continuarà essent, la carta magna de l'activitat missionera de l'Església. Elaborat en l'última fase del Vaticà II, és un dels documents més assolits pel fet de recollir l'esperit conciliar ja format, i per un esplèndid primer capítol teològic sobre la missió trinitària i la missió eclesial que per alguns constitueix el zenit de la teologia conciliar.

El nou document té com a font primera d'inspiració el decret conciliar que apareix a la quarta part de les cites documentals. Amb gairebé igual proporció són citats en conjunt els altres textos conciliaris, especialment la "Lumen Gentium" i la "Gaudium et Spes". També hi és patent la influència del magisteri de Pau VI, i especialment de la "Evangelii Nuntiandi", que se cita 23 vegades. Naturalment, altres notes refereixen la doctrina a altres intervencions magisterials del mateix Joan Pau II, en particular l'encíclica programàtica "Redemptor Hominis", l'antropologia de la qual sustentà el nou document, i les allocucions dels seus viatges missioners arreu del món.

Amb aquestes observacions, quadra el jutjament general que ens mereix l'encíclica. És un document molt complet de la temàtica missionera. Confirma amb vigoria les línies missioneres el Concili, continuades esplèndidament pel magisteri de Pau VI i del mateix Papa actual. Clarifica tots els punts principals sobre els quals hi ha hagut dubtes o foscors i fins i tot algunes controvèrsies

en els darrers anys. En aquest sentit l'encíclica, encara que no ofereixi novetats pròpiament dites, obre camins, ja que deixa clar el pensament de l'Església en gairebé tots els punts importants de la missionologia.

Entre les clarificacions destaquem la impostació cristològica i antropològica dels tres primers capítols. S'inicia presentant el Crist com a Mitjancer únic i es passa a una afirmació bàsica: la fe en Crist és una proposta a la llibertat de l'home, que té en Jesús la solució del propi misteri. La dimensió humanista apareix també en insistir sempre que la missió eclesial està al servei de l'home.

En el capítol quart es destaca l'afirmació, amb la seva prova, que la missió "ad gentes" conserva el seu valor. Molt clarificadora: la distinció entre la missió "ad gentes", la pastoral i la nova evangelització.

En el tema dels responsables de l'acció missionera, destaca l'èmfasi que posa en la necessitat de missioners que des d'unes Esglésies van a llocs de primera evangelització. En el capítol següent de la cooperació, se subratlla la idea que ha anat penetrant ja en les últimes dècades que a l'Església sempre es verifica la simultaneïtat del donar i el rebre. Parlant del DOMUND, ensenya que "la generositat en el donar ha d'estar sempre il·luminada i inspirada per la fe: aleshores sí que hi ha més alegria en donar que en rebre" (81). Les Obres Missionals Pontificies són esmentades reiterant la importància que els va donar el Concili, i urgint-los que atenguin molt la promoció de vocacions missioneres.

Penso que a més d'aquest breu repàs, hi ha tres temes que mereixen anotar-se. El primer és el de la **promoció humana en l'objectiu missioner**. L'itinerari de la conversió integra la promoció humana, el compromís per la justícia i la pau, l'educació, la cura dels malalts, l'assistència als pobres i als petits, salvaguardant sempre la prioritat de les realitats transcendents i espirituals, que són premises de la salvació "escatològica" (20).

Crida l'atenció l'alta estima que es professa a les **comunitats eclesials de base**, a les quals dedica tres paràgrafs, anomenant-les "signe de vitalitat de l'Església, instrument de formació i d'evangelització, un punt de partida vàlid per a una nova societat fundada sobre la civilització de l'amor" (51). Encara que s'insinuen les advertències de la "Evangelii Nuntiandi", el pas cap endavant és notori.

Els laics són urgits no solament a cooperar en l'obra general de l'Església, sinó a fer-se missioners, o sigui, a col·laborar directament en la missió des de la seva pròpia condició laical. Aquí hi ha un paràgraf intencionadíssim, referit als "nous Moviments eclesials que" quan s'integren amb humilitat en la vida de les Esglésies locals i són acceptats cordialment pels Bisbes i sacerdots en les estructures diocesanes i parroquials, representen un veritable do de Déu per a la nova evangelització i per a l'activitat missionera pròpiament dita" (72).

Anotem finalment la visió **optimista del moment missioner**, per l'obertura de la humanitat als valors cristians-religiosos i humans, l'advertència que el Nord "està exposat avui a la misèria moral i espiritual causada pel superdesenvolupament" (59) i l'alta estima que apareix més d'una vegada pel continent asiàtic.

En la música de fons de l'encíclica, percebem simultàniament un gran sentit de responsabilitat eclesial missionera enfront dels milions de persones que ignoren Jesús i per la situació de la humanitat, una estimació positiva dels condicionaments del món actual de cara a la missió i una gran esperança que nodreix l'alegria del missioner: "En un món angosat i oprimat per tants problemes, que tendeix al pessimisme, l'anunciador de la "Bona Nova" ha de ser un home que ha trobat en Crist la veritable esperança" (91).

JOSEP CAPMANY
Bisbe Director Nacional de O.M.P.

Mans Unides

Què és?

És una Organització No Governamental per al Desenvolupament (ONGD), catòlica, de voluntaris, que des del 1960 es dedica a la lluita contra el subdesenvolupament, la malaltia, l'opressió, la manca d'instrucció i la fam en el Tercer Món.

MANS UNIDES tracta d'impulsar el desenvolupament col·laborant perquè aqueles persones que no han tingut oportunitats per aconseguir un nivell de vida digna, puguin obtenir-lo amb el seu propi esforç i assoleixin una situació d'autosuficiència.

Com va néixer?

La Campanya contra la Fam en el Món té el seu origen en la crida feta per la UMOFC (Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques) l'any 1955 per lluitar contra la fam.

A Espanya, les Dones d'Acció Catòlica varen respondre a aquesta crida i, l'any 1960 realitzaren la primera campanya.

La FAO l'any 1960 va donar suport a l'acció de la Campanya contra la Fam i la va llançar a nivell mundial.

A partir del 1981, la Campanya contra la Fam va passar a anomenar-se abreviadament MANS UNIDES.

El compromís amb el món, un acte de just

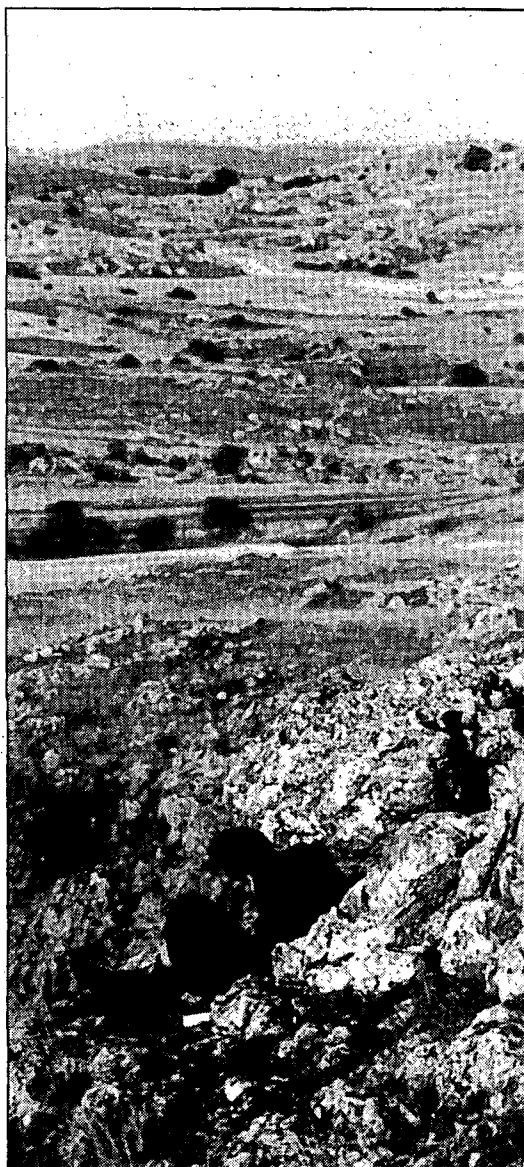
Gairebé dos mil milions de persones no poden satisfer les necessitats més elementals en el món. Constitueixen el grup més pobre i vulnerable de la població. Davant aquesta situació, injusta, irracional i dramàtica, no podem quedar-nos sense fer res. És una obligació moral aportar alguna cosa, per insignificant que pugui semblar-nos, per pal·liar el drama que sofreix dia rera dia un sector molt important de la humanitat. D'aquí el lema que proposa aquest any l'organització no governamental "Mans Unides": **Ser just és comprometre's amb motiu de la "32a. Campanya contra la Fam en el Món".**

Els propers dies 9 i 10 de febrer se celebra la col·lecta popular per recollir fons que permetin realitzar 1.000 nous projectes de desenvolupament com l'agricultura, la sanitat, l'educació, l'habitatge o la

promoció de la dona. Amb l'impuls d'una sèrie de projectes concrets que proposa "Mans Unides" es podran millorar les condicions de vida d'un milió de persones que viuen sotmeses a un preocupant estat de marginació.

No hi ha, evidentment, una fórmula màgica que permeti esborrar totalment totes les diferències entre el Nord i el Sud i proporcionar una existència digna a milions d'éssers humans. Manquen diners i sobretot un canvi de mentalitat molt important entre els homes i dones dels països desenvolupats. És cert també que el nivell de responsabilitat dels ciutadans no és el mateix que el dels governs, organismes internacionals o entitats financeres. Aquest fet, no obstant, no ha de servir d'excusa per rentar-se les mans i desentendre's d'un problema en el qual tots, en més o menys mesura, tenim respon-

"Goums"

El desert, un lloc de silenci sonor on s'escolta la veu de l'Esperit.

Una experiència d'

Des de fa 15 anys joves francesos, italians i anglesos, de totes les edats (fonamentalment entre 20 i 35 anys, encara que hi ha algun jove de 70 anys), durant les vacances d'estiu participen en una experiència original. Tots tenen en comú certes coses: Cerquen una experiència religiosa forta que

els alimenti durant l'hivern, però no es veuen amb forces de tancar-se entre quatre parets. Els goums són un gresol de comunió de gent pertanyent a tot tipus de moviments i grups eclesials, juntament amb d'altres vinculats a parròquies o centres de pastoral. Els goums són un dels llocs on es pot viure

millor i més naturalment i l'estreta comunió de joves que habitualment no tenen gaires oportunitats de conèixer a d'altres joves amb diferents carismes. Molts joves participen en grups i moviments però que durant l'estiu no tenen previst desenvolupar activitats específiques per a les vacances.

Els goumiers anem, durant les vacances d'estiu o pasqua, uns dies al desert. Trenquem, encara que només siguin uns dies, amb les esclavituds de la societat de consum, per poder-nos obrir a Déu amb tot el nostre ésser, unint i integrant els nostres esperits, ments i cossos. Durant aquests dies la simplicitat i senzillesa de la vida serà duta fins als límits. Res de complicat no ens envoltarà fins que tornem a la ciutat i a la vida quotidiana. Només Déu, la germana natura (sol, aire, terra, plantes, animals, lluna i estrelles) i la petita comunitat de pelegrins ens acompanyarà en el nostre caminar.

Els goumiers caminem a peu cap al desert i anem a la recerca

"Com a pobres, no tindrem sostre i viurem en ple contacte amb la natura, seguint els seus ritmes de dia i de nit".

ercer ícia

Els diners que es recullen en la col·lecta serviran per finançar 1.000 nous projectes de desenvolupament.

sabilitats.

Suport a la tasca de les ONG

La suma de petits esforços, per insuficients que puguin semblar-nos individualment, pot suposar una injecció de diners i recursos molt destacada per al Tercer Món. Cal eliminar la creença que el tema no ens incumbeix, que s'escapa de les nostres possibilitats. Les ONG —organitzacions no governamentals de cooperació amb el Tercer Món— sorgiren precisament per canalitzar la participació de tots els ciutadans en projectes que contribueixen a la millora de la situació dels habitants dels països subdesenvolupats.

Que l'ajuda de les ONG no és cap ximpleria ho demostra que l'any 1989 s'invertiren, gràcies a aquestes organitzacions, 500.000 milions de pessetes en

el Tercer Món, xifra que equival a la meitat del pressupost de la Generalitat del mateix any. Una xifra, sens dubte, insignificant per a les necessitats apressants del món pobre però que poden incrementar-se notablement si aconseguim una mentalització general de la població.

Cal donar suport a la tasca que desenvolupen les ONG ja que contribueixen a reduir les diferències entre Nord i Sud, milloren les perspectives de molts infants del Tercer Món, permeten la promoció de la dona i l'accés a l'educació i a l'atenció sanitària de molts milions de persones.

Evolució de la recaptació

Des de l'any 1960 que es va

aconseguir el milió de pessetes fins als últims anys de recaptació de la col·lecta de "Mans Unides" s'ha incrementat notablement. L'any 1990 es recolliren 3.481 milions a tot l'Estat espanyol, xifra que representa una aportació de 88,7 pessetes per ciutadà. Des de l'any 1960 s'han finançat, totalment o parcialment, 9.000 projectes de desenvolupament en diversos àmbits.

L'ingent esforç realitzat per a totes les persones que col·laboren amb les ONG s'ha revelat com un factor decisiu, any rera any, per a dur a bon terme la tasca d'unir esforços i voluntats.

TOMÀS PUNTÍ

Atenció als marginats

En un món en el qual brillen amb llum pròpia els "yuppies", l'afany de guanyar diners i l'ostentació de la riquesa, l'esforç de les persones que treballen desinteressadament a favor de les Organitzacions No Governamentals mereix ser destacat. Ens demostra que en un món impregnat i dominat pel materialisme encara hi ha un lloc per a la solidaritat i per a l'ajuda als qui més ho necessiten.

Amb la caiguda estrepitosa dels règims comunistes, hi ha el perill del retorn a una certa forma de capitalisme salvatge. El mercat sembla ser la panacea de tots els mals. Hi ha el perill, en un context d'eufòria i creixement, d'oblidar-se de sectors desafortunats que viuen en una situació realment difícil. Per això valorem d'una manera especial el treball de les ONG ja que ens recorden que en el nostre món no és or tot el que lluu i que hi ha sofriment, moltes vides agonitzen.

Les ONG ens ajuden a assumir un compromís seriós i solidari amb el nostre món, a aprofundir en la justícia, a treballar en definitiva, per un món més solidari en el qual cada vegada hi hagi menys persones que quedin al marge. Una societat solidària dedica una atenció preferent als més necessitats. Per una simple raó. Perquè aquest compromís és un acte de justícia evident.

T.P.

"Tota persona té dret a un nivell de vida que assegurï la seva salut, el seu benestar i els de la seva família, especialment quant a alimentació, a vestit, a habitatge, a atenció mèdica i als necessaris serveis socials..."

Declaració Universal dels Drets de l'Home
Article 25,1

eració en la natura

Déu, tal com ho varen fer durant segles molts místics, des del profeta Elies al germà Charles de Foucauld, entre d'altres, talment com continuen a fer-ho actualment molts germans en l'Església.

El desert, un lloc privilegiat

El desert és un lloc privilegiat per a la trobada amb Déu. El desert, no és merament un lloc geogràfic, sinó una situació personal. És un espai dur, inhòspit, de solitud, on trenquem amb els lligams del món pagà i dels seus ídols. En el desert trobem en l'òrbita d'allò sagrat i ens apropem a Déu. On vivim la pobresa i la precarietat més absolutes. És un lloc de silenci sonor, on escolta la veu de l'Esperit. Un lloc per purificar-se de l'esclat d'Egipte i preparar-se per arribar a un nou oasi en el camí cap a la terra promesa. Lluita i lluita unides.

Antigament, per anar al desert, moltes persones es retira-

ven en una ermita, monestir, ... —ja que al camp hi vivia molta gent—, actualment, per retirar-nos del món, els homes de les ciutats hem de sortir a la natura despoblada.

Els Pares del Desert deien que la Creació era la Bíblia dels pobres, dels incultes i dels il·lustrats. Avui hem perdut les claus per llegir aquesta Bíblia que, durant centenars de milers d'anys, fou l'única que hi havia. Els Goums durant el juliol i agost fem vuit dies de marxa a peu pel desert, com una tribu que trenca amb el que fa i acut a una crida de l'Altíssim. Un prevere ens acompanya sempre i comparteix —com un de més— les vicissituds de l'experiència.

Durant aquests dies viurem la pobresa real i efectiva. Anem sense diners, joies, rellotges, tabac i d'altres objectes inútils per travessar un desert. En tenim prou amb un mapa, una brúixola i l'Esperit de Déu. Com a símbol de la nostra pobresa vestirem —sempre— una vassa i pobra xilava que testimo-

niarà i ens recordarà la nostra precarietat, a més a més de protegir-nos.

La nostra pobresa serà alegre i mai desagradable per als nostres germans. Tindrem cura del nostre aspecte: ens afaitarem cada dia, ens posarem un vistós mocador al coll, ens pentinarem i, somriurem. Allò essencial, que és invisible als ulls, ressaltarà en la pobresa de les nostres persones.

Plenitud dels sentits

Com que som pobres, menjarem com els més pobres del món, una mica d'arròs, i així, sense passar fam (ja que l'esforç físic ens l'apaivaga) farem desvetllar els nostres sentits esmussats per la societat. La nostra vista, oïda, olfacte, gust i tacte, recuperaran la plenitud de les funcions per les quals foren creats. Veurem, allò que mai no vam veure; sentirem sons nous; sentirem en la nostra pell noves sensacions; i assaborirem ignorats sabors i olors. Tot serà igual, però diferent. L'expe-

riència de la manca d'aliment serà el nostre signe quotidià de la llunyania en què vivim de Déu, dels efectes del nostre pecat. Ens sadollarem amb la Seva paraula, la menjarem quan interiorment estiguem buits.

Com a pobres, ens cansarem físicament (no solament intel·lectualment) per posar a punt la nostra ment i el nostre cos. Ens desneurotizarem trencant amb el passat i ens desocuparem del futur. Descobrirem el nostre cos, sentint-lo totalment actual, present i viu. Experimentarem la unitat de la nostra ment i del nostre esperit amb el nostre cos. Ens abocarem a les realitats bones i dolentes amagades en el nostre cor.

Com a pobres, no tindrem sostre i viurem en ple contacte amb la natura, seguint els seus ritmes dia rera dia. Dormirem sota la llum de les estrelles, viurem tot el dia sota el sol voltats sempre de l'aire i del vent, com han fet els nostres pares durant centenars de milers d'anys.

Experimentarem viure com a petites i estimades criatures de Déu en harmonia amb la Creació; estimant-la i respectant-la. La lloança al Pare i Creador sorgirà amb naturalitat dels nostres llavis.

Així, vivint centrats en Crist, comprovarem que només amb Déu n'hi ha prou i que la paciència tot ho pot aconseguir. Cada

dia compartirem el pa de l'Eucaristia, l'escolta i la meditació de la paraula de Déu. En l'oració personal descobrirem noves possibilitats. També descobrirem nous sentits en la Bíblia, especialment en les Benaurances.

En acabar el Goum, haurem renovat el nostre cos i el nostre esperit. Ho haurem rebut com només ho reben els pobres. I després continuarem amb les vacances. Quan les acabem ens incorporarem a la nostra societat i a la nostra Església local, en la nostra parròquia, grups, comunitat o moviment o en la nostra congregació o monestir. I, quan ho necessitem: farem un altre Goum.

Finalment avaluarem si hem assolit els objectius: una fe més oberta i senzilla, la posada a punt del nostre cos, l'alliberament de la nostra ment i l'experiència d'haver establert unes relacions personals espontànies i plenes d'autenticitat.

Per a qualsevol informació addicional podeu dirigir-vos a:

ALBERTO MONCHE,

C/ Muntaner, 370. 08006

BARCELONA.

Tel. (93) 414 55 40 i

(93) 209 23 57.

Fax: (93) 237 24 07.

Objectiu obert

La reina Sofia presideix a Santiago de Compostella la inauguració de l'exposició "Galícia no tempo".

La muller de Robert Murniaks plora damunt el cos del seu marit a l'església de Sant Albert, de Riga. Robert fou abatut per trets dels "boines negres" de l'URSS.

El Sant Pare amb Sor Marinella Castagno, reelegida Mare General de les Filles de Maria Auxiliadora. Els acompanya Egidio Vigano, Rector Major dels Salesians.

Dimecres, 23

Jerusalem: un míssil iraquí
provoca tres morts i 70 ferits

Saddam continua amb el seu intent d'involucrar a Israel en el conflicte del Golf per tal de dividir la coalició anti-iraquiana i enrolar els pobles àrabs i islàmics en una "guerra santa" contra les forces aliades i contra Israel. Ahir llançà tres míssils contra Tel-Aviv. Dos foren interceptats pels Patriot, però l'altre caigué en una zona residencial provocant la mort de tres ancians per aturada cardíaca i diverses ferides a setanta persones. Avui, convocat per Yitzhak Shamir es reunirà el govern israelià que es reserva el dret de respondre a aquests atacs quan i com cregui convenient.

Golf Pèrsic: el decurs de la guerra

Sembla que es confirma la hipòtesi que l'aviació, ella tota sola, no pot pas guanyar una guerra. Ahir es va saber que una empresa italiana havia fabricat per a l'Iraq, models d'avions i rampes llançadores, per oferir-los com a objectius enganyosos a l'aviació aliada; això fa que es pugui pensar que els 700 avions iraquians puguin romandre intactes en els seus hangars subterranis. La censura fa molt difícil el crèdit que pot donar-se a les informacions dels dos bàndols. Sembla, segons testimoni de l'aviació aliada, que l'Iraq ha incendiat alguns pous petrolífers de Kuwait situats davant de les línies aliades. El món tem una vertadera catàstrofe ecològica. Alguns analistes optimistes ho interpreten com una possible cobertura de la retirada de l'Iraq de Kuwait. L'aviació aliada continua fent ús de la base turca d'Incirlik, però sembla que Turquia no està preparada ni vol entrar de ple a la guerra. En els països del Magreb i en la resta dels països àrabs i islàmics creix l'adhesió a la guerra santa contra Occident i contra Israel.

Moscou: continua l'estira-i-arrotonsa
entre les Repúbliques bàltiques i
Mikhaïl Gorbtxov

En una roda de premsa, el president soviètic tornà a dir que la repressió en el Bàltic no prové de cap "ordre de dalt". Culpà de la crisi les violacions de la Constitució i l'incompliment dels decrets presidencials. Criticà també els sectors prosoviètics i digué que involucrar les forces armades en la lluita política, és inadmissible.

Dijous, 24

EUA: Dick Cheney i Collin Powell,
fan balanç

Després de vuit dies de guerra, ahir els principals responsables de l'operació militar "Tempesta del desert", el secretari nord-americà de Defensa, Dick Cheney, i el cap de l'Estat Major, Collin Powell, en una conferència de premsa, van fer un balanç global sobre el curs de la guerra. En síntesi la seva impressió fou optimista en relació a l'actual situació, tot i admetre que Saddam té encara rocs amagats a la faixa i cartes a les mànigues; tanmateix, la confiança en la victòria final, és absoluta. La superioritat aèria, el càstig a les línies defensives i als centres de producció, es creu que poden influir definitivament en l'ànim i en la capacitat defensiva dels iraquians.

Israel novament atacat

Saddam està decidit a embolicar la troça. Vol-dria convertir la guerra en un conflicte àrab-israelià, trencar la coalició aliada i promoure l'enfrontament de l'islamisme contra l'Occident. La claredat del parany fa més difícil de caure-hi. Israel, contingut estratègicament en una actitud prudent, ha manifestat que certament de resposta n'hi haurà. El míssil Scud que ahir es dirigia a Haifa fou

interceptat amb èxit per un antimíssil Patriot. Jordània, situada entre l'Iraq i Israel, tem que el seu territori es converteixi en camp de batalla.

URSS: la situació al Bàltic

Ahir, poc després que Gorbtxov es rentés les mans a la repressió soviètica als països bàltics, tropes soviètiques van ocupar un quart edifici a Vínies, capital de Lituània: el principal magatzem de paper d'impremta per a llibres i periòdics; soldats armats van fer fora els empleats i segellaren les dependències. El president de Lituània, Landsbergis, ha enviat una carta a Mitterrand, demanant que una comissió de l'ONU visiti Lituània, i que el Consell de Seguretat promogui un debat sobre la situació en els països bàltics. La situació es radicalitza també a Letònia, i les crítiques dels reformistes contra Gorbtxov, a qui acusen d'haver abandonat les tesis demòcrates i reformistes.

Divendres, 25

Guerra al Golf: frustrat el primer
atac aeri iraquí

Ahir, un F-15 saudita va abatre dos Mirage iraquians proveïts de míssils Exocet que possiblement es dirigien a atacar vaixells de les forces multinacionals estacionades en aigües del Golf. També unitats navals saudites enfonsaren un vaixell iraquí mentre minava la zona costera pròxima a Kuwait. En una altra acció naval a càrrec de vaixells anglesos resultaren morts dos soldats iraquians i altres 23 fets presoners. Un petrolier iraquí fou enfonsat per vaixells nord-americans. Avions Jaguar francesos bombardejaren posicions de la Guàrdia Republicana iraquiana. Tot al llarg del front sembla que es prepara la gran ofensiva terrestre. Marlin Fitzwater, portaveu de la Casa Blanca, manifestà ahir que la guerra pot durar mesos.

Crisi del Golf: moviments
diplomàtics

John Major i Hosni Mubàrak manifestaren en sengles declaracions, que la guerra podria aturar-se si l'Iraq es retira de Kuwait. Dieter Genscher, ministre d'Afers Estrangers alemany i el líder del SPD visitaren Israel per lliurar l'ajut de 165 milions de dòlars i un missatge personal del canceller Kohl. També visitaren Tel-Aviv el vice-canceller francès Tuijre de Bausset i deu diputats francesos. El govern de Jordània ha manifestat el seu suport a la proposta de convocar una Conferència Islàmica feta pel règim iraquí. El secretari general de l'OTAN ha dit que en el cas que Turquia sigui atacada rebria el suport de l'Organització atlàntica.

Lituània: situació tensa i confusa

Ahir carros de combat soviètics obrien foc contra vehicles lituans en la carretera de Vínies a Kaunas. També ahir, dos caps sindicalistes suecs foren assassinats a Tellin, capital d'Estònia. Landsbergis, líder lituà, manifestà que la intenció de Moscou era portar a terme una dura repressió a les tres Repúbliques bàltiques que servís d'escarment a la resta de Repúbliques soviètiques, cosa que no ha aturat la reacció del poble, ni la, encara que poc contundent, protesta d'Occident.

Dissabte, 26

Golf Pèrsic: una arma imprevista

Com digué ahir el president Bush, Saddam Hussein no deixa de sorprendre el món amb les seves maquiavèliques genialitats. L'última és el vessament de milers de tones de petroli kuwaitià procedent de la refinaria de Mena Al Ahmadi, precisament en la zona costera de Kuwait on estava previst el desembarcament de les forces aliades. Això pot provocar una catàstrofe ecològica d'abast

incommensurable. Si s'incendia pot convertir-se en una muralla de foc i fum que faria molt difícil el desembarcament aliàt. A més pot dificultar molt els motors de les llanxes de desembarcament.

Un nou atac amb míssils Scud contra Israel i l'Aràbia Saudita

Ahir, l'Iraq llança un nou atac amb míssils Scud contra Tel-Aviv i Haifa. Set míssils, amb explosiu convencional (total ja són més de vint), causaren un mort i 40 ferits (total ja són vuit les persones mortes i 183 les ferides). Sembla que els míssils anti-míssils Patriot aconseguiren interceptar els Scud, però les restes que caigueren van provocar l'incendi de cotxes i la destrucció d'habitatges.

¿Executats els alts comandaments de la defensa aèria iraquiana?

L'agència independent soviètica de notícies Interfax, anuncia ahir que segons fonts fefaents del ministeri de Defensa de l'URSS, Saddam Hussein, disgustat per la poca eficàcia de la força aèria i de la defensa antiaèria iraquiana, hauria executat els seus alts comandaments. Aquests s'afegirien als sis generals i 120 oficials executats per oposar-se a la invasió de Kuwait, i a altres caps militars destituïts o dimitits en circumstàncies poc explicades.

Diumenge, 27

La guerra del Golf Pèrsic

Els qui no estem a l'entrellat de la situació, diríem que les coses van de mal en pitjor. Falta informació pels dos cantons per a saber com van realment les coses. Ahir set avions iraquians (després es va dir 24), van aterrar a l'Iran. L'Iran ha recordat la seva posició de neutralitat i que no vol que les seves fronteres o el seu espai aeri siguin violats, i que a més, no pensa tornar els avions fins que no s'acabi la guerra. L'Iraq ha enviat quatre míssils a Israel i un a l'Aràbia Saudita. Sembla que tots van ser interceptats. El pentàgon ha donat permís perquè les forces aliades puguin usar gasos no letals que no estan considerats com a armes químiques. La marea es va extenent com una taca d'oli, i es tem que l'Iraq continuï abocant petroli al mar. Ahir es va dir que part de la marea negra està cremant. El dany ecològic, sobretot per la fauna avícola de la zona, serà molt considerable. Si estratègicament de cara a la guerra, pot ser útil està per veure. Els bombardejos continuen; però és molt difícil saber quin és el resultat real. Ahir es parlava de Mirages iraquians abatuts, i que submarins nord-americans havien disparat míssils de creuer.

URSS: l'activitat econòmica privada, posada en quarantena

Un decret de Mikhaïl Gorbtxov dona plens poders al KGB per investigar i controlar totes les activitats empresarials del país. Els bancs i les institucions de crèdit hauran de proporcionar tota la informació que se'ls demani sobre les operacions bancàries i comercials de les empreses. La finalitat és evitar el sabotatge en l'emmagatzament i distribució dels aliments de primera necessitat. Mentrestant, els esdeveniments del Bàltic podria ser que portessin a l'ajornament de la cimera Bush-Gorbtxov.

El Caire: l'OCI negocia un pla de pau

Ahir, el president egipci, Hosni Mubàrak, va rebre el primer ministre pakistanès, Nawaz Sharif, que ha visitat també l'Iran, Turquia, Síria i Jordània. La gira té per objecte donar a conèixer el

pla de pau que l'Organització de la Conferència Islàmica podria oferir per aturar el conflicte bèl·lic.

Dilluns, 28

La guerra del Golf

Segons el Pentàgon, són ja 39 els avions iraquians que han enterrat en territori de l'Iran. ¿Són desertors que busquen refugi? ¿Hi ha alguna entesa entre l'Iraq i l'Iran de cara alguna estratègia? L'Iran sempre ha dit que vol guardar la neutralitat en aquest conflicte. Ahir mateix el president del Parlament iranià presentà un pla de pau que preveu: l'alto-el-foc, la fi de l'embargament de queviures i material mèdic i la retirada de les tropes iraquianes de Kuwait i dels aliats del Golf.

Por a les armes químiques i bacteriològiques

Encara que mancats d'informació, no sembla temerari afirmar que el curs de la guerra es decanta favorablement al cantó dels aliats. La força aèria iraquiana entre desercions i pèrdues, sembla que està a la desbandada. Els bombardejos continuen amb una gran intensitat i les posicions de les tropes iraquianes són tremendament castigades. Tot això pot fer que Saddam es decideixi a usar les armes químiques o bacteriològiques.

L'ofensiva terrestre "d'aquí a poc temps"

Això és el que va declarar el secretari nord-americà de Defensa, Cheney. Les forces multinacionals, doncs, podrien atacar per terra, previ un desembarcament de gran envergadura. Els analistes estan d'acord que els atacs aèris són insuficients per alliberar Kuwait. El desplegament bèl·lic actual es per preparar la invasió aliada, cosa que es preveu que es faci en un espai de temps relativament curt.

Dimarts, 29

Guerra del Golf: l'Iran acull 100 avions iraquians

És una deserció? Una nova treta de Saddam? Una implicació indirecta de l'Iran en la guerra? Sigui com sigui, allò que queda clar, és que Saddam no les té totes. Vol guardar aquests avions pel període de la postguerra? L'Iran, mitjançant la mediació suïssa, ha assegurat als EUA que vol mantenir la seva neutralitat, i que els avions que han aterrat a l'Iran quedaran retinguts fins al final de la guerra.

Saddam continua amenaçant

El president de l'Iraq ha dit que els míssils Al-Hussein poden ser equipats amb armament nuclear, químic i bacteriològic. Ha dit que l'Iraq manté la seva capacitat ofensiva. Ràdio Bagdad ha fet saber que alguns dels pilots aliats fets presoners han resultat ferits a causa dels bombardejos aliats. Saddam ha reconegut que foren les seves tropes que van provocar l'abocament de petroli al Golf Pèrsic. Un portaveu militar britànic ha dit que l'Iraq conserva encara una immensa capacitat química. Yitzhak Shamir, primer ministre hebreu, diu que si Saddam llança un atac químic contra Israel, posarà la seva persona i el seu poble en un gran perill. La incògnita de si s'anirà més enllà de l'armament convencional, manté nerviós a tothom.

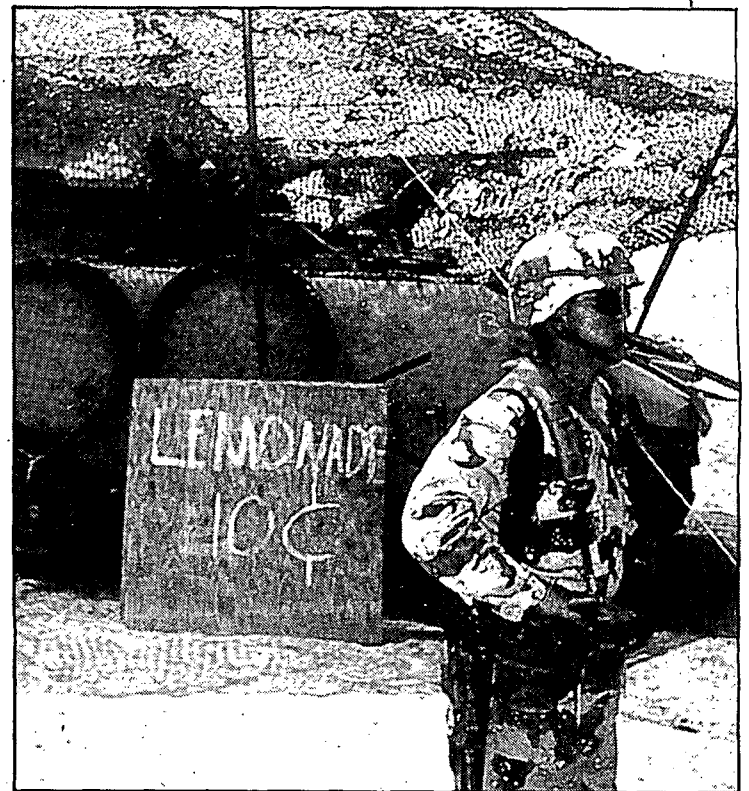
Washington: reunió Bessmèrtnikh-Baker

Com ja preveïen els analistes, la cimera entre Bush i Gorbtxov ha estat ajornada en una decisió conjunta dels EUA i de l'URSS. Tanmateix sembla que la intenció és celebrar-la durant el primer semestre d'enguany, encara que no s'ha fixat la data. Les causes que s'assenyalen són: que Moscou és massa lluny per anar-hi mentre hi ha guerra en el Golf; que hi ha serrells tècnics del Tractat START; i hi ha un cert disgust per l'actuació del govern de l'URSS en les Repúbliques bàltiques. Amb tot, no hi ha dubte que la cimera se celebrarà.

Objectiu obert

Una missa en les arenes del desert. Moment de recolliment, de fe, de pregària i de trobada amb Déu.

Llimonada a 10 cèntims de dòlar. Bona notícia per a combatre la calor i la set del desert.

El Patriarca llatí de Jerusalem en una de les seves exhortacions a favor de la pau.

CALENDARI

3 de febrer. Diumenge IV del temps ordinari. Sts. Blai, b. mr.; Anscari (Oscar), b. i Sta. Celerina, mr.
El sol surt a les 7,01 i es pon a les 17,10 — Hora solar.
Festa major a Alcanó, l'Aleixar, Algerri, Almatret, Botarell, la Floresta, el Palau d'Anglesola, Tivissa i Vila-sacra.
4 de febrer. Dilluns. S. Andreu Corsini, b. carm. i Sta. Joana de Valois, reina.
5 de febrer. Dimarts. Stes. Agata i Calamanda, vgs. i mrs. Festa major a Calaf i Campmany.
6 de febrer. Dimecres. St. Pau Miki i comps. mrs. Sta. Dorotea, vg. i mr.
Festa major a Cervera.
7 de febrer. Dijous. St. Ricard, rei i Sta. Juliana, vda.
Fira a Serós.
8 de febrer. Divendres. St. Jeroni Emilià, cfr. fdr. i Sta. Elisenda, verge.
Fira a Isona.
9 de febrer. Dissabte. Sts. Nicefor, mr.; Sabí, b. i Sta. Apol·lònia, verge i màrtir.

L'ESGLÉSIA
CELEBRA

3 de febrer. Diumenge. IV de durant l'any. Lectures: Primera Dt 18:15-20; Salm 94; segona 1C 7:32-35; tercera Mc 1:21-28.
4 de febrer. Dilluns de la setmana IV de durant l'any. Lectures: Primera He 11:32-40; Salm 30; segona Mc 5:1-20.
5 de febrer. Dimarts de la setmana IV de durant l'any. Lectures: Primera He 12:1-4; Salm 21; segona Mc 5:21-43.
6 de febrer. Dimecres de la setmana IV de durant l'any. Lectures: Primera He 12:4-7.11-15; Salm 102; segona Mc 6:1-6.
7 de febrer. Dijous de la setmana IV de durant l'any. Lectures: Primera He 1:18-19.21-24; Salm 47; segona Mc 6:7-13.
8 de febrer. Divendres de la setmana IV de durant l'any. Lectures: Primera He 13:1-8; Salm 26; segona Mc 6:7-13.
9 de febrer. Dissabte de la setmana IV de durant l'any. Lectures: Primera He 13:15-17.20-21; Salm 22; segona Mc 6:30-34.

Litúrgia de les Hores
Setmana 4

Diumenge: Tot propi.
Dilluns: De feria.
Dimarts: Sta. Agata, verge i màrtir. Memòria obligatòria.
Dimecres: St. Pau Miki i comps. màrtirs. Memòria obligatòria.
Dijous: De feria.
Divendres: De feria.
Dissabte: De feria. Vespres I de demà.

D'ACÍ I
D'ALLÀ
La folia

Les característiques personals de cada ésser humà sempre sense excepció donen peu al fet que, si algun dia un o una arriben a perdre l'enteniment, tothom que els conegueren no puguin dir que alguna arrel de boigs semblava que tenien.

No hi ha ningú que amb precisió matemàtica pugui assenyalar on es la frontera entre la raó i la folia. Això ho sap el porter del manicomi de Sant Boi que al vespre diu: En tancó més a fora que dins.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de L'Estany

HOMES I INSTITUCIONS

El Papa proclama santa la canadencina Maria Margarida de Youville

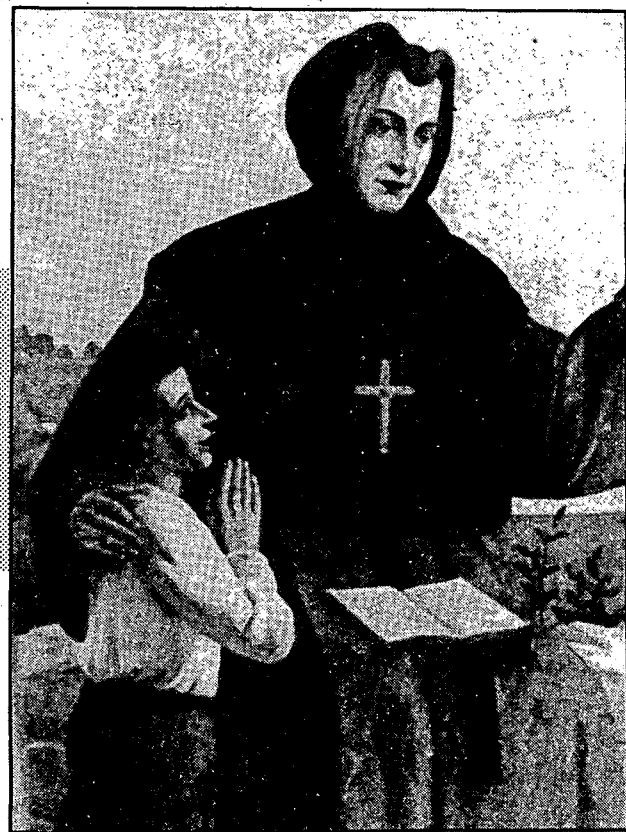
Revolucionà els costums socials
de la seva època

Margarida, viuda de Youville, és la primera santa canadencina. El seu marit era alcohòlic; la seva sogra li féu la vida impossible; els seus dos fills es feren capellans i ella, ja viuda, fundà l'"Institut de religioses de la Caritat de Montreal".

Maria Margarida, viuda de Youville, és la primera santa canadencina. Va néixer el 15 d'octubre del 1701 a Varennes (Quebec). Era la més gran de tres germanes i tres germans. Als set anys es quedà òrfena de pare i la seva família va saber aleshores el que era la pobresa. Estudià dos anys a les Ursulines de Quebec. Quan tornà a casa, ajudà la seva mare en la cura de la casa i en l'educació dels seus germans. Més tard va conèixer François d'Youville, amb el qual va contraure matrimoni i del qual van tenir

sis fills, dels quals només dos sobrevisqueren. Ben aviat va comprendre que el seu marit no s'interessava per la família i s'absentava freqüentment per al comerç de l'alcohol amb els indis; a aquestes proves s'hi afegia la convivència amb la sogra, que era molt exigent. Quan el seu marit es posà malalt de sobte, ella en va tenir cura amb molta tendresa fins que va morir el 1730, deixant-la encinta del sisè fill, que no va sobreviure.

Fe increbantable en la Providència divina

Amb una gran confiança en la providència de Déu que estima com a Pare, va emprendre moltes obres per respondre a les necessitats dels altres. Seguí l'educació dels seus dos fills, que es feren sacerdots, alhora que acollí a casa seva una noia cega el 1737. Després, amb tres amigues, es consagrà a Déu el 31 de desembre d'aquest any, per servir-lo en la persona dels més necessitats. Margarida es convertí, sense ella pretendre-ho, en la fundadora de l'Institut conegut més tard amb el nom de Religioses de la Caritat de Montreal. En posar-se al servei dels pobres, Margarida revolucionà els costums socials de la seva

època, i fou objecte de mal·liances i calúmnies per part dels seus i del seu ambient social; ella perseverà en el seu projecte, malgrat la seva delicada salut i de la mort d'una de les primeres que s'associaren. L'incendi que destruí la seva casa la portà a radicalitzar el seu afany al servei dels pobres, ella i les seves companyes ho posaren tot en comú per ajudar un nombre més gran de persones necessitades. Més tard assumí la direcció de l'Hospital del Germans Charon, que va caure en ruïna i ho convertí en un

lloc de refugi per a totes les misèries humanes que descobria. Es rodejà de col·laboradors per atendre els pobres. L'any 1765 un incendi va destruir l'hospital, però no trencà la fe ni la valentia d'aquesta dona: exhortà les seves germanes i els pobres a reconèixer la mà de la Providència en aquesta prova i a alabar-la. Als 64 anys va emprendre la reconstrucció de l'hospital. Va morir el 23 de desembre de 1771. Joan XXIII la proclamà beata el 3 de maig de 1959. Ara el papa Joan Pau II l'ha proclamada santa.

PREGUEM AMB EL
SANT PARE JOAN
PAU II

Aquest mes de febrer, el Sant Pare ens demana pregàries PERQUÈ ELS QUIBUSQUEN EL SENTIT DE LA VIDA EL TROBIN EN CRIST.

Trobar el sentit de la vida és el mateix que trobar la felicitat. Ho desitgem tots. Tothom vol sentir-se valorat per les seves qualitats; vol que es mirin amb indulgència les seves limitacions, que se'n accepti tal com som. Així ens sentim feliços.

Pot ser que les petites satisfaccions de cada dia ens facin perdre de vista l'autèntica felicitat. Riquesa, prestigi, abundància de plaers, les moltes comoditats de la vida moderna, ens agraden; però al mateix temps, ens deixen una notable buidor interior. Fins i tot ens fan creure que la nostra vida és intrascendent i inútil.

La fe ens diu que només en Crist tenim l'última raó de la nostra existència; per a Ell van ser creades totes les coses i sense Ell res no ha estat fet. Units a Crist des del baptisme, la nostra existència té ple sentit, avançar la vinguda del Regne de Crist.

Intenció missional

El Sant Pare ens demana també pregàries PERQUÈ LES ESGLÉSIES DE L'AMÉRICA LLATINA, EN EL CINQUÈ CENTENARI DE LA SEVA EVANGELITZACIÓ, REFORCIN LA SEVA ADHESIÓ A CRIST I AL SEU MISSATGE. L'Església de l'Amèrica Llatina és pobra, amb molta gent jove i perseguida pels poderosos. Necessita el nostre suport i la nostra oració per mantenir-se fidel a Crist.

ANTONI M.ª
SERRALLONGA, s.j.

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació S.O.S. Kinderdorf (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me AMIC D'ALDEES INFANTILS S.O.S. DE CATALUNYA
Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39

1.- Amb la subscripció de:

_____ Ptes.

que faré efectives amb pagament: Trimestral ☐ Semestral ☐ Anyal ☐

2.- Apadrinant a:

Un infant amb 2.500 ptes. al mes. ☐
Una casa amb 10.000 ptes. al mes. ☐

Nom i dos cognoms:
Adreça:
Població:
Banc o Caixa d'Estalvis:
Agència:
Direcció:
Compte corrent o Llibreta d'Estalvis núm.:

Senyali amb una X els requadres que li interessin.

DIUMENGE IV DURANT L'ANY / B

A cura del
Dr. PERE TENA

Entre dues quarantenes

Tot just ahir hem celebrat la festa de la Presentació de Jesús al Temple, en braços de la seva Mare, la Verge santa Maria. Aquesta festa s'esdevé quaranta dies després de Nadal, per la referència històrica al precepte de la purificació legal que havia de complir la mare, i la presentació del primogènit al Senyor, amb el consegüent rescat. En aquest sentit, és ben clar que amb la festa del 2 de febrer deixem enrera, com cada any, les festes de Nadal. En altres temps, hom conservava el pessebre a les cases fins a aquesta data. Encara hi ha esglésies, a Roma, que conserven aquest costum. A la plaça de sant Pere, el pessebre està ja desfet de fa uns dies.

Aquesta referència del nombre dels dies, evoca tota una sèrie de moments de l'any litúrgic en els quals la vinculació cronològica té una certa importància. Així, per exemple, els nou mesos entre la festa de l'Anunciació del Senyor i el Nadal, o els nou mesos entre la Concepció Immaculada de Maria (8 de desembre) i el naixement de Maria (8 de setembre), o els sis mesos de distància entre el naixement del Baptista (24 juny) i el naixement de Jesús (25 de desembre). Aquestes, i altres connexions, ens ajuden durant l'any litúrgic a establir punts de referència entre les festes, i a il·luminar la successió del temps. És com una actualització del temps històric, com una experiència personal i comunitària d'uns esdeveniments que han marcat la història de la salvació.

En aquesta perspectiva, podríem prendre aquests quaranta dies de les festes de Nadal en relació amb els quaranta dies als quals estem a punt d'entrar ben aviat, d'aquí dues setmanes: la Quaresma.

• LES DUES QUARANTENES

No es tracta pas de fer una comparació artificiosa, que

no tingui un recolzament en la celebració mateixa i la seva significació. Es tracta només de subratllar els temes de fons, per considerar la identitat de misteri.

La Quarantena després de Nadal és la prolongació d'aquesta festa, i el seu acabament és marcat per l'encontre profètic de Jesús en el Temple, l'anunci de la passió i de l'universalisme, de la salvació de Jesús. La Mare de Déu ocupa un lloc eminent en aquest conjunt. "Ella, escrivia Pau VI en la seva magnífica exhortació apostòlica "Marialis cultus", del 1974, és la Verge oferent. En l'episodi de la presentació de Jesús al Temple, l'Església, guiada per l'Esperit Sant... ha intuït en el cor de la Verge que porta el Fill a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, una voluntat oblativa, que superava el sentit ordinari del ritu".

La Quarantena que prepara Pasqua és, tota ella, una pujada vers Jerusalem, un esforç de comunió amb el Senyor disposat a complir, com un servent, la voluntat i la missió del Pare del cel. L'actitud oblativa està també al cor de l'Església, com una forma de sortir de nosaltres mateixos per trobar-nos amb Déu que ens purifica, que ens enforteix, que ens il·lumina, que ens redreça el camí vers Ell... Els textos quaresmals, que ben aviat tornarem a recitar i a gustar interiorment, són l'ajuda per mantenir aquestes dimensions espirituals. L'acabament, és la celebració de l'acompliment d'allò que la presentació de Jesús al Temple anunciava: el misteri pasqual de Crist i l'efusió de l'Esperit sobre tots els pobles.

• PREPARAR DES D'ARA LA QUARESMA

Per això, és bo que, tot just acabada la primera

quarantena, sobretot enguany que la Pasqua és primerenca, comencem a preparar-nos decididament per la Quarantena de la conversió.

Durant segles, la litúrgia romana havia dedicat els tres diumenges anteriors a la Quaresma a fer-ne una mena d'extensió, que alhora la preparava. Eren els diumenges de Septuagèsima, Sexagèsima, i Quinquagèsima. Aquests noms es referien a complicats càlculs simbòlics de dies, en relació a Pasqua. La reforma litúrgica ha suprimit aquesta preparació de la preparació, amb raó. Però continua essent cert que pensar en la Quaresma amb temps es, pedagògicament, bo per a la vida espiritual.

Estem, ara, en l'òrbita d'aquesta saber-nos propers als Quaranta dies. No seria bo dedicar-hi alguna estona de reflexió? Amb l'experiència d'anys anteriors, podem decidir el que ens pot ser profitós. Podem fer una programació de la Quaresma i de la Cinquantena alhora. És un temps fort, el temps central de renovació del temps de la nostra vida cristiana.

Suggerixo, sobretot, la preparació de dos elements bàsics: la celebració de la reconciliació sacramental, i la participació diària o freqüent a la celebració eucarística.

La Quaresma no pot passar sense que fem una experiència intensa de la reconciliació sacramental. Gairebé m'atreviria dir que aquesta hauria de ser l'experiència més típica de la Quaresma. Quelcom—si val l'expressió—com una celebració a càmera lenta: uns dies dedicats a l'examen, una experiència efectiva d'obres penitencials, pregària intensa per demanar la conversió del cor, lloança al Senyor per la seva acció salvífica actualitzada en el sacrament... Intensificació de la fe en aquesta acció de Crist.

LECTURES DE LA MISSA

"FARÉ QUE S'AIXEQUI UN PROFETA I LI POSARÉ ALS LLAVIS LES MEVES PARAULES"

Com diumenge passat, la introducció al text evangèlic es fa a través de la tipologia dels profetes de l'Antic Testament. Si en el cas de Jonàs s'anunciava un "que és més que Jonàs", en el text d'avui es recorda la promesa feta per Déu al poble d'enviar-li un "profeta com Moisès". De Moisès, en efecte, n'era sobretot proverbial l'autoritat que Déu mateix li havia donat, i que prometia donar a l'altre profeta. Però Jesús també és "més que Moisès" (Vegeu Hebreus 3,3).

Lectura del llibre del Deuteronomi (18:15-20)

Moisès digué al poble:

El Senyor, el teu Déu farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb, vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir.

LLavors el Senyor em digué:

"Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules, i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però, si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat o bé parla en nom d'altres déus, morirà."

"TANT DE BO QUE AVUI SENTÍSSIU LA VEU DE DÉU: NO ENDURIU ELS VOSTRES CORS"

Aquest salm, que recitem tan sovint, esdevé avui un record històric connex amb la primera lectura. En efecte, Moisès, l'home que tenia autoritat de part de Déu, sofria a causa de la desobediència del poble: "El provocaren a les fonts de Meribà, li havien amargat l'esperit, i va parlar desconsideradament" (Salm 105, 32-33). És un testimoni de la connexió entre el profeta i el poble, i de com la sort del profeta està lligada íntimament, també per part seva, a la fidelitat al que

l'envia (vegeu final de la 1ª lectura).

Salm 94:1-2,6-7,8-9 (R.: 8)

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, aclamem la Roca que ens salva, presentem-nos davant seu a lloar-lo, aclamem-lo amb els nostres cants. R.

R.: Tant de bo que avui sentíssi la veu de Déu: "No enduriu els vostres cors".

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; ell és el nostre Déu, i nosaltres som el poble que ell pastura, el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssi la seva veu:

"No enduriu els cors com a Mirebà, com el dia de Massà, en el desert, quan van posar-me a prova els vostres pares, i em temptaren, tot i haver vist les meves obres."

R.: "LA DONA NO CASADA POT OCUPAR-SE DE LES COSES DEL SENYOR I DE SER SANTA"

El fragment apostòlic que llegim avui no es pot entendre separatament del context de la carta, especialment del fragment llegit el diumenge passat. Si la vida cristiana s'ha de viure sense menyspreu de les realitats humanes, però tenint present que "passa la figura d'aquest món", aleshores, és perfectament comprensible valorar una dedicació a les coses que no passen, i precisament una dedicació exclusiva, en llibertat. Aquesta dedicació és, en si mateixa, un testimoni de fe.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (7:32-35)

Germans: Jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor; mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller; i tenen el cor

dividit. Igualment, la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit; mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant que és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.

"JESÚS ENSENYAVA AMB AUTORITAT"

L'evangelista Marc, després de presentar-nos Jesús com el "profeta" definitiu, perquè és Ell mateix la definitiva ("Ha arribat l'hora!") Bona Notícia de Déu als homes, ens ofereix amb una descripció dramàtica dues vessants del ministeri messiànic de Jesús: la relació amb l'Antic Testament, i la relació amb tot home en la història. Pel que fa al primer, es presenta amb autoritat específica (això fa pensar en el sermó de la muntanya: "Heu sentit que es va dir..., doncs, jo us dic!"); pel que fa al segon, es presenta com victoriós sobre els esperits malignes que destrueixen l'home, obra de Déu. És una penyor de la victòria pasqual: "No tingueu por, jo he vençut el món... el príncep d'aquest món ja és condemnat" (Joan 16, 11,33).

Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (1:21-28)

A Cafar-Natim, Jesús anà en dissabte a la sinagoga, i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat.

En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar.

—¿Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? ¿Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.

Però Jesús el reprengué i li digué:

—Calla, i surt d'aquest home.

LLavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells:

—¿Què vol dir tot això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen.

I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

Un dissabte a Cafar-Naüm

El fragment evangèlic que llegim avui forma una unitat amb el que llegirem diumenge vinent. Sant Marc ens ofereix com un model del que era l'activitat evangelitzadora de Jesús, que ens ha presentat en els vv. 14-15, i ho fa englobant tot una colla d'actuacions en el marc d'un sol dia. Les actuacions són de caire divers però totes tenen un mateix denominador: són evangelitzadores. Anuncien la proximitat del regne de Déu i alhora conviden a la conversió i a avançar pel camí de la fe en l'Anunci Joiós. Per altra part la jornada tipus que ens ofereix l'evangelista s'escau en dissabte, el dia festiu dels jueus. Què fa Jesús el dia de la festa religiosa? Serà una lliçó de cara a com cal que els cristians visquem el nostre dia del Senyor, el diumenge. En resum, Jesús acut a l'aplec de la sinagoga, predica, lluita contra el mal i allibera els qui sofreixen, i esmerça temps en la pregària. Una bella manera de santificar la festa.

A Cafar-Naüm, Jesús anà en dissabte a la sinagoga, i ensenyava (v. 21). El dia de la festa, Jesús anava a l'església, que és el que en definitiva significa el mot grec "sinagoguó", traducció de l'hebreu "qahal": assemblea religiosa i alhora lloc on l'assemblea dels fidels es reuneix. Cada dissabte els jueus pietosos s'aplegaven a la sinagoga per al culte de Jahvè, que consistia en pregària, lectura de la paraula de Déu, comentari i benedicció. Jesús, doncs, el dia de festa prega amb el poble, escolta o llegeix ell mateix la lectura de la Bíblia i en fa el comentari. És el que l'evangelista ens refereix amb l'expressió: i ensenyava. En lloc de convocar el poble

Jesús inicia el seu ministeri messiànic

(Mc 1:14-20)

a una sessió especial d'evangelització, o de catequesi, a Jesús li agradava servir-se de l'ocasió que el costum del dia de festa li brindava. El Messies evangelitzava el poble des de l'homilia. La paraula de Déu comentada per la paraula de Jesús, Paraula encarnada. No és estrany que la gent s'estranyés de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat (v. 22). No era un professional de la paraula, un repetidor. Ell era la Paraula.

La lluita contra el Maligne

En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne, que es posà a cridar (v. 23). L'esperit maligne no escolta, crida. No pot sofrir la paraula que allibera. Per això la interromp, la increpa. ¿Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzeret? ¿Has vingut a destruir-nos? (v. 24ab). L'esperit del mal és maligne, fa el mal, però no és pas totxo. En aquest cas el mal consisteix a no deixar escoltar la paraula evangelitzadora de Jesús. La paraula portadora de la Bona Nova de l'alliberament del mal. Així el desgraciat posseït del Maligne no pot fer-se amb la paraula salvadora. El poble es meravellava de la manera de predicar de Jesús, però no sabia encara ben bé qui era. Calla que es deixés prendre per la llum orientadora de l'ensenyament de Je-

sús. El Maligne en canvi sí que ho sabia, qui era Jesús -Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu-, i no podia sofrir la llum de la veritat que ens fa lliures. En Jesús de Natzeret l'esperit maligne reconeix un profeta de la talla d'Eliseu (Cf 2R 4:9). Jesús el reprengué i li digué: Calla, i surt d'aquest home (v. 25). L'home de Jesús, no sols surt al pas del Maligne, sinó que des de la seva superioritat, el reprèn, l'increpa i li ordena que deixi via lliure a la Paraula de Déu. Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran crit i en va sortir (v. 26). Sant Marc té un especial interès a mostrar-nos aquesta faceta de l'evangelització de Jesús: la lluita implacable contra el Maligne. La Bona Nova -l'Evangeli- és força que posa a ratlla i derrota l'esperit del mal.

"Una llum resplendeix"

Avui, abans de proclamar la lectura de l'Evangeli, hem cantat en l'al·leluia aquest verset de sant Mateu: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum; una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós (4:16). A Cafar-Naüm, aquell dissabte, la llum de la Paraula de Déu va dissipar les tenebres del mal. El primer a beneficiar-se'n fou el pobre posseït. La fosca del mal que el dominava, es va haver de batre en retirada davant de la llum del bé que ara el posseïria. A través d'aquest

"signe", tot el poble que vivia a les fosques veia astorat la gran llum de la salvació. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: ¿Què voldrà dir tot això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana als esperits malignes, i l'obeeixen (v. 27). L'evangelista dona testimoni de la reacció que la predicació de Jesús causa en el poble. El poble senzill sap escoltar i en la seva humilitat sap també discernir entre la paraula que surt del més pregon de l'ànima i que per això es tradueix en actituds que deixen veure la bondat i l'amor de Déu que actua a través del predicador, i la xerrameca, que fins és possible que complagui l'oïda, però que ni il·lumina ni allibera, perquè és pura repetició mecànica del que un altre ha dit o simplement és ostentació de vanitat i de buidor. En aquest darrer cas la predicació s'ha de reforçar amb arguments i forces que en lloc d'alliberar carreguen i afeixuguen les consciències. La paraula de Jesús en canvi és pura i simple, eloqüent amb la força de l'Esperit, que és Senyor i dona vida. Vet aquí una bona ocasió per examinar com avui en la nostra Església és presentat Jesús i el seu evangeli. Examen per als predicadors: ¿en quina força i autoritat es recolzen a l'hora de predicar la Bona Nova? Els surt realment de dins, de la pregonesa de la fe i de la contemplació? Examen també per als oients: ¿amb quin esperit s'escolta la paraula de Déu? ¿Ressona realment a Bona Nova que porta alliberament i joia i que ens fa créixer en l'amor i en el compromís a favor de la veritat i del bé? Tant de bo que avui sentíssiu la veu de Déu: No endúriu els vostres cors (Salm 94:8).

CULTURA CIENTÍFICA

Ciències físiques i filosofia de la naturalesa

FRANCESC NICOLAU

Professor de la Facultat Eclesiàstica de Filosofia de Catalunya

52. Com interpretar la mecànica quàntica?

Allo que Déu té d'invisible, com el seu poder etern i la seva divinitat, des de la creació del món es fa visible a la intel·ligència humana a través de les seves obres. Rom 1,20

Admesa la validesa de les lleis de la mecànica quàntica, que hem vist avalada constantment pels experiments, la qüestió que ara se'ns presenta és la de la interpretació. De fet l'única cosa certa científicament és que les partícules d'ordre atòmic i subatòmic compleixen amb unes equacions que ens en descriuen el comportament com si tinguessin un marge de llibertat en les seves "accions". Aquest marge és molt petit, de l'ordre de la constant de Planck, però suficient per a no poder predir mai amb exactitud què farà cada partícula. Ara bé, la "Llei de l'atzar", base de la ciència estadística, afirma que quan una multitud molt gran té indeterminació però es coneix la probabilitat d'actuació de cada element de la multitud, podem saber amb una exactitud més que suficient en la pràctica el comportament global de tot el conjunt. Un exemple ho pot aclarir: les molècules d'un gas s'estan movent constantment i poden anar en totes direccions; la probabilitat que una molècula determinada en un moment donat vagi cap amunt o cap avall, cap a la dreta o cap a l'esquerra... és la mateixa. És impossible, en la pràctica, observar el que fa cada una per deduir-ne el resultat de conjunt, però aquest resultat global es pot saber ben fàcilment: a causa d'aquella igualtat de probabilitats i nombre gran de

molècules (uns 26.871.900 mils de bilions per litre) la quantitat de molècules que anirà a cada direcció és molt aproximadament la mateixa, tan aproximadament que en la pràctica és exactament, ja que sempre serà d'una exactitud superior als instruments més fins de mesura, i en resulta que: "Un gas compromet en un recipient tancat exerceix la mateixa pressió en tots els punts de les seves parets" (Principi de Pascal). Aquesta pressió uniforme a totes les cares interiors és fruit de l'impacte de les molècules que hi incideixen.

Així, doncs, quan un fenomen macroscòpic és el resultat del comportament de partícules microscòpiques, podem saber-ne la llei que compleix inexorablement sabent només la probabilitat d'actuació dels seus elements. I és així precisament el que fa que sigui tan útil la mecànica quàntica, ja que a partir d'una indeterminació de les partícules més petites ens explica aquells fenòmens físics de gran escala que ja són determinats. La qüestió ara, més filosòfica que científica, és com interpretar aquesta espècie de "llibertat" que mostren les partícules de la microfísica.

La interpretació de Copenhaguen

Ja hem al·ludit moltes vegades a aquesta interpretació que per a

la majoria de físics és considerada l'única ortodoxa. Té el seu origen en Niels Bohr (1885-1962) de Copenhaguen. Ja hem parlat d'aquest físic. Les llargues converses que tingué amb Schrödinger i Heisenberg, durant el curs 1926-27, desembocaren en aquesta manera d'entendre la cosa: el determinisme físic és incompatible amb la mecànica quàntica, que equival a dir que no existeixen "lleis causals" en la natura. Per "lleis causals" s'entén un enunciat sobre fenòmens naturals que permet de predir amb certesa i unívocament el futur a partir de l'estat físic actual conegut; i per "causalitat" se sol entendre el fet de l'existència objectiva de "lleis causals" en el sentit que acabem de dir. Per això, segons aquesta concepció del mot, hom també diu que la interpretació de Copenhaguen ha bandejat la "causalitat" de la física, ja que en el món microscòpic no existeixen "lleis causals" -donat que les de la mecànica quàntica, úniques vàlides i comprovades, no ho són- i les del món macroscòpic són simples lleis estadístiques, que resulten d'aplicar la llei de l'atzar a les partícules elementals.

A la tardor del 1927, a la 5ª Conferència Solvay, a Bèlgica, Bohr va exposar la seva teoria. I, com ja hem explicat, Einstein s'hi oposà decididament bo i recorrent a la possibilitat de paràmetres

ocults". El físic danès anà rebatent les objeccions de l'autor de la relativitat com millor pogué.

El principi de complementaritat

Però a més de negar la "causalitat" Bohr afegia el principi de complementaritat: "Tot fenomen físic té dos aspectes complementaris que són en aparença contradictoris, conseqüència de la dualitat onacorpúscle". Aquests dos aspectes deixen de ser paradoxals sota el principi d'indeterminació de Heisenberg, en el qual són complementaris, i només es poden posar de manifest amb dispositius experimentals que s'exclouen mútuament; si hom intenta d'observar un dels dos aspectes, el dispositiu experimental que ha de fer servir destrueix la possibilitat d'observar l'altre.

Bohr defensà el seu punt de vista sense donar el braç a torçer en la seva correspondència amb Einstein, fins a la mort d'aquest. I això que el principi de complementaritat no era fàcilment compatible amb la teoria de la relativitat, ja admesa per tothom, i fins i tot ignorava la teoria de camps que va néixer en aquella època. I encara ara no s'ha aconseguit la síntesi completa de relativitat i física quàntica; només s'han pogut compondre certs

aspectes. Dirac, és cert, va posar la primera pedra de conjunció de les dues teories i més recentment Stephen Hawking les ha unit parcialment en l'exposició de la física dels forats negres. Però encara no s'ha fet la síntesi total.

Acabem dient que Bohr, a més de físic innovador i sincer, va ser un dels científics que més va treballar per la pau. Les tropes de Hitler ocuparen Dinamarca el 1940 i va córrer perill de ser empresonat per no haver volgut cooperar amb l'invasor, però després va aconseguir escapar-se a Anglaterra i d'allí a EEUU. Abans de sortir de casa va dissoldre en àcid la seva medalla d'or del premi Nobel rebut el 1922. En acabada la guerra, havent tornat a Copenhaguen encara pogué fer precipitar aquell àcid i recuperar l'or. Va treballar incansablement per a l'ús pacífic de l'energia nuclear. Va ser promotor del Centre Europeu de Recerques Nuclears (CERN) que s'inaugurà el 1952. Va organitzar la "1ª Conferència d'Àtoms per la Pau" a Ginebra el 1955, per la qual fou recompensat el 1957. Va morir el 18 de novembre de 1962 plenament convençut de la validesa de la interpretació de Copenhaguen de la mecànica quàntica. Però... és que hi ha alguna altra manera d'entendre-la?

Full Jove

TESTIMONI

"Si ens comportem com a homes que volen viure eternament sobre aquesta terra, mai no tindrem la pau. Si comencem a comportar-nos d'una manera cristianament radical mentre vivim en aquest món, ja sobre aquesta terra tindrem la pau".

(P. Tomislav Vlasic; Medjugorje 2-X-1984)

Se celebra la Diada Mundial de la Joventut i l'Aplec de l'Esperit

El 91: un any atapeït per als joves de Catalunya

L'any 91 serà un any atapeït pel que fa referència a la pastoral juvenil catalana. Tres esdeveniments—dos d'ells no anuals—s'hi faran presents: l'Aplec de l'Esperit a Manresa el 19 de maig, la Diada Mundial de la Joventut a Czeszochowa de l'onze al quinze d'agost i l'habitual celebració del multifestival David, en la seva sisena edició. Cal a més esmentar d'altres importants actes com el Fòrum del Voluntariat que reunirà molt jove que treballa en aquest camp el proper 13 d'abril a les Llars Mundet de Barcelona, o la celebració diocesana de la Diada Mundial de la Joventut, el diumenge de Rams.

L'Aplec de l'Esperit d'enguany, organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Joventut, se celebrarà a Manresa el diumenge de Pentecosta, 19 de maig. L'Aplec és la gran trobada dels joves de l'Església de Catalunya i les Balears i es fa cada tres anys. Fins ara s'han celebrat tres Aplecs: al Miracle, a Poblet i a Lleida. El lema de l'Aplec de l'Esperit-91 és "Joves en l'Església, testimonis en el món" i, segons ha assegurat Josep Lluís Clèries, Coordinador General de l'Aplec, al "Full Jove", aquest any es calcula una assistència que pot ultrapassar "els cinc mil joves".

Ja s'han difós per moviments i parròquies la "Crida" de l'Aplec-91, que gravita sobre "la força de l'Esperit", el "compartir" d'una feil "anunciar" aquesta fe: "La força de l'Esperit ens farà viure el missatge de Jesucrist i esdevindrem joves en l'Església i testimonis en el món", diu textualment la "Crida". En cas que vulgueu rebre més informació podeu trucar al telèfon 318 67 65, on hi trobareu la Secretaria de l'Aplec, a Barcelona.

"Heu rebut l'esperit de fills"

Els propers 14 i 15 d'agost se celebrarà al santuari polonès i marià de Czeszochowa la VI Diada Mundial de la Joventut. El seu tema és enguany les paraules de sant Pau: "Heu rebut l'esperit de fills", i es voldrà, per tant, aprofundir l'experiència de la paternitat de Déu en la vida quotidiana. Aquesta propera Diada se celebrarà en dos moments distints, ensems que units pel seu significat: una primera celebració a nivell diocesà el diumenge de Rams, amb les formes de celebracions pròpies de cada diòcesi; i la culminació de la Diada del 91 a nivell d'Església Universal a Czeszochowa, Polònia, el catorze i quinze d'agost.

L'encontre tindrà, com a estructura general, una vetlla d'oració amb el Sant Pare el catorze al vespre i, el quinze al matí, la missa de l'Assumpció. Tanmateix, abans de la arribada del papa Joan Pau a Czeszochowa s'efectuarà de l'onze al tretze un període de preparació amb moments d'oració i catequesi en distints idiomes i sempre al matí. A la tarda, els joves pelegrins podran dedicar-se a les manifestacions de caràcter religiós i cultural—espectacles, visites a exposicions, etc.—. Al vespre i nit s'organitzaran, mentre duri aquest temps preparatiu, vetlles d'oració en diferents esglésies poloneses. Es pot dir que l'estructura general de l'encontre repeteix la de la Diada de l'any 89 a Santiago, on més de 500.000 joves d'arreu del món s'aplegaren a Galícia per cridar al món que Jesús és "camí, veritat i vida".

La Delegació de Joventut de Barcelona és l'encarregada

Els joves catalans es trobaran el mes de maig a Manresa en l'Aplec de l'Esperit.

de muntar la pelegrinació fins a la llunyana Polònia. Fins ara, s'ha decidit que el viatge es farà en autocar i que s'aprofitarà per fer un pelegrinatge també pels països que es creuin. Sembla que la primera nit es podrà fer a Milà i fins es parla de la possibilitat de poder aturar-se a contemplar caigut, a l'Alemanya, el mur de la vergonya, de fa poc esfondrat. Tot són, tanmateix, especulacions.

El sisè David

L'ampla oferta a la pastoral juvenil catalana és completada pel Multifestival David, que celebrarà per sisena vegada aquest encontre i aplec de jovent creatiu, artístic, solidari i, sobretot, cristià. Aquest any el DAVID se celebrarà l'onze i dotze de juliol i, com ens diu el seu organitzador, Luis Alfredo Díaz-Brito, "encara no sabem a on". Sembla, això sí, que serà a Barcelona. Qui vulgui rebre'n més informació pot contactar amb el David Multifestival al 301 19 27 de Barcelona.

Amb el 91 iniciem el decenni que ens mena cap al 2000. Tant de bo en aquests restants nou anys la pastoral juvenil mostri l'activitat que a Catalunya mostrarà aquest primer any dels noranta.

DAVID VIDAL i CASTELL

Els joves cristians pregunten per la pau davant la guerra

Els joves de Vilanova i la Geltrú van celebrar el passat dilluns 14 de gener una missa per la pau. Comells ho han fet els de Tortosa, convocats per la Delegació de Joventut local; els de Sta. Coloma i tants i tants d'arreu de tot Catalunya. A centenars de parròquies i a tots els moviments de joventut s'han anat desenvolupant al llarg d'aquest període de tensions un especial clima de pregària, sol·licitada en un principi pel papa Joan Pau i, després—el diumenge 12 a totes les parròquies—, present en la celebració dominical per voluntat expressa de l'arquebisbe Carles a Barcelona i la seva diòcesi.

Joves de Madrid i Barcelona, per altra banda, i també d'altres localitats estatals, es van manifestar el passat dia quinze, data final del termini imposat a Iraq per Nacions Unides, per "la pau". La incoherència d'aquestes convocatòries es féu evident quan, ja a les acaballes de les susdites manifestacions, aquests joves "per la pau" escometeren les forces policials amb pals i pedres, destrossant, ensems, cabines telefòniques i cotxes; tot això, és clar!, per "la pau".

Al cap i a la fi, l'home és el que porta a dintre, i el seu fer és fill directe del seu interior. Entre aquestes dues maneres de

demanar la pau, em quedo amb la primera. La segona em sembla una fonamental hipocresia: ja poden anar cridant "pau", mentre a dintre només hi faci estada al cor la fosca tenebra i l'arrauxada violència. Això serà el que ells comunicaran, per molta "pau" que xisclin i moltes cabines que esberlin. Només es versemblant sortir a petjar l'empedrat per demanar pau quan aquesta s'ha assolit interiorment. Altrament, fa riure i et fa pensar, com per desgràcia ja diuen els nostres grans, "que aquest jovent desbarra".

D.V.I.C.

Convocat el 6è Concurs de Cançó "David Multifestival"

La direcció del Multifestival DAVID ha convocat per sisena vegada el concurs de cançó jove que enguany duu com a motiu la "naturallesa jove". Les millors dotze cançons seran enregistrades per músics professionals i cantades durant el VI DAVID, al juliol, pels mateixos autors. Per més informació podeu trucar al (93) 301 19 27.

Recés per a joves al Seminari de Barcelona amb l'Arquebisbe

El proper dissabte 16 de febrer se celebrarà al Seminari de Barcelona un recés per a joves sota el lema "Què pensen els joves del capellà?". L'encontre és pensat per a nois i noies de més de setze anys i vol assolir que els joves valorin el servei ministerial ensems que l'entenguin com una possibilitat per desenvolupar la seva vida. Hi assistirà i hi celebrarà l'Eucaristia l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles.

L'encontre el convoca la Delegació de Joventut, els Delegats de Pastoral Vocacional i el Seminari de Barcelona.

"L'últim en música jove cristiana"

El grup CRIT va aparèixer a TV-3, encapçalant una sèrie d'actuacions enregistrades per al programa "SIGNES DELS TEMPS" durant la celebració de l'última edició del multifestival DAVID a Poblet el passat estiu. També hem pogut veure d'altres clips de PAU TARRUELL, el grup EDEN de València, el trio de jazz MASSAL de la comunitat APOSTOLS DE LA PAU de Lió, entre d'altres! Ja era hora que la televisió es fes ressò de la música feta des de la fe, encara que hagi de ser en el programa "SIGNES DELS TEMPS" (últims no en sentit escatològic, sinó perquè es massa tard: al voltant de les 12 de la nit).

LUIS ALBA—guitarrista i veu del grup CANVI DE SENTIT ha actuat en solitari (amb el suport d'una caixa i uns teclats programats) en un concert organitzat pels escolapis de Barcelona per als seus alumnes de segon de BUP. També va actuar XAVIER MORLANS que fa poc també va cantar amb motiu de la trobada anual que celebren tots els sacerdots de la diòcesi de Barcelona a La Salle Bonanova. Xavier va cantar, entre d'altres, un tema que ha compost a la memòria de Joan Alsina, sacerdot català assassinat a Xile. Va assistir a l'acte l'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles.

"KAIROI", el nostre grup més internacional fora de Catalunya, ha tornat a registrar després de diversos anys de recés. La criatura es diu SOM CRISTIANS i pot sorprendre els seguidors d'aquest grup per la utilització d'uns arranjaments de sintetitzadors molt psicodèlics per Jordi Sarraute, músic habitual de la poc sospitosa cantant de rap, M. del Mar Bonet.

Finalment, qui subscriu aquestes línies ha realitzat un concert el 12 de gener a Tortosa, amb motiu de la Jornada per la Pau organitzada per la Delegació Diocesana de Joventut local. L'acte va tenir, a més a més, una marxa silenciosa i una Eucaristia a la Catedral, de la qual destaquem la música duta per Santi Martorell, Joan i Toni Casallol, teclats, veu i guitarra respectivament.

LUIS ALFREDO

cantautor uruguaià cristià i organitzador del "MULTIFESTIVAL DAVID"

Se celebrarà els dies 19, 20 i 21 d'abril

Barcelona, seu del IV Congrés Europeu de Voluntariat

Encarregat per l'A.V.E. (Association pour le Volontariat a l'acte gratuit en Europe) a la Federació Catalana de Voluntariat Social, s'està preparant des de fa mesos la propera celebració a Barcelona del IV Congrés Europeu de Voluntariat.

L'A.V.E. és un ens supranacional, amb estatut consultiu davant el Consell d'Europa, presidit per Mr. Albert Coppé que fou Ministre del govern belga, vicepresident de la Comunitat Europea del Carbó i l'Acer, i que és President emèrit de la Société Generale de Banque, de Bèlgica.

Al si d'aquest ens hi ha representacions de la majoria de països de la CEE, i la Federació Catalana de Voluntariat Social n'és membre i ocupa un lloc al seu Consell d'Administració.

Des de fa sis anys, bianualment se celebra un congrés europeu. Els anteriors han tingut com a marc les ciutats de Brussel·les, Lisboa i Berna.

Representació de l'Europa de l'Est

Aquest IV Congrés pretén reunir per primera vegada representacions

Barcelona acollirà el IV Congrés de Voluntariat.

del voluntariat de països de l'est europeu i a tal fi s'ha gestionat i aconseguit un ajut del Consell d'Europa que es destinarà a subvencionar desplaçaments de representants est-europeus.

El Congrés de Barcelona ha dividit el seu contingut en tres grans temes:

1. El voluntariat és cosa de tothom.
2. El voluntariat del segle XXI.
3. Les Organitzacions de voluntaris al servei de la societat.

Es pretén que les conclusions d'aquest Congrés siguin funcionals i operatives, produint un missatge a Europa adreçat a tots els ciutadans i amb una especial dedicatòria a la joventut de l'est.

Havent constatat que un alt percentatge del voluntariat, amb especial incidència en el voluntariat social, està constituït per entitats i grups de l'Església o afins a ella, aprofitem aquestes pàgines per fer una crida a la participació de tots en aquest Congrés nostre.

Es tractaria que cada grup amb voluntariat doni resposta positiva a la crida que probablement rebrà de la Federació Catalana de Voluntariat Social per estudiar en comú els temes del Congrés, per aportar-hi comunicacions i per escollir representants que físicament participin en les sessions i es relacionin amb els voluntaris d'altres països.

També seria bo no esperar la crida i oferir-se a l'esmentada Federació, la qual cosa facilitaria la tasca dels organitzadors.

Les places per participar físicament en aquest IV CONGRÉS EUROPEU DE VOLUNTARIAT seran necessàriament limitades, calculant que per a Catalunya es reservaran uns 75 títols de congressista dels 300 que totalitzaran entre els procedents d'altres autonomies de l'Estat i d'altres nacions europees.

La Federació ha establert una Secretaria Especial exclusivament destinada al Congrés i radicada a Grassot, 3 de Barcelona; però hom es pot adreçar també a les altres oficines de la Federació, que facilitaran la informació complementària que es demani.

El Congrés de Voluntariat, de Barcelona, constituirà l'èxit que tots desitgem si cadascú hi posa el seu gra de sorra a to amb les veritables possibilitats i responsabilitats que ha assumit en el camp del voluntariat.

Les portes del IV CONGRÉS EUROPEU DE VOLUNTARIAT són obertes a tothom!!!

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

TU TAMBÉ POTS SER "MARE SOS"

...en una "ALDEA INFANTIL SOS": obra basada en els següents quatre principis:

Una mare... que amb el seu amor i les seves atencions recupera físicament i emocionalment l'infant abandonat.

Uns germans... a totes les cases hi viuen infants de diferents edats i sexes.

Una vida integrada en la sociedad... com els altres infants van a l'escola de la seva localitat i juguen amb ells, riuen i són feliços.

La "mare SOS" s'ocupa de 7 o 8 infants i administra la casa que li ha estat assignada.

Oferim:

- Una llar equipada en una Aldea Infantil SOS.
- Pressupost mensual per a la llar.
- Suport social i psicològic.
- Contracte de treball: sou + S.S., vacances, etc.

Es requereix:

- Edat entre 28 i 40 anys.
- Ser soltera o vídua sense fills.
- Vocació maternal i capacitat de lliurament.
- Aptitud per organitzar i administrar una casa.

Si hi estàs interessada truca, si et plau al tel.: (93) 417 75 39

L'Arquebisbe Carles als joves en la segona Escola de Pregària d'enguany

Cal parlar de Jesús a aquells que estan "més allunyats"

S'ha celebrat a la Catedral de Barcelona la segona Escola de Pregària per a Joves presidida per monsenyor Ricard M. Carles sota el lema, que ho és de les Escoles que s'aniran celebrant al llarg de tot l'any, "Hem rebut l'esperit de fills". En la seva homilia, monsenyor Carles va demanar als més de dos-cents joves aplegats que preguessin "fortament per la pau", ja que, va dir en referència al conflicte del Pròxim Orient, "no entra en el pla de Déu que els homes es matin els uns als altres".

Quan l'encontre s'inicià, els 200 joves presents maldaven per cantar "No fixeu els ulls en ningú més que en Ell". Ben de pressa el silenci fou absolut i l'actitud d'oració senyorejava al cor del jovent aplegat. Lectura d'un salm: "Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra". Més silenci per reflexionar-hi. Tothom semblava encofurnat dins la seva pregària i, tanmateix, ben unit en la pregària col·lectiva.

Tot d'una, l'orgue catedralici esquerdà amb el seu so polít i agut aquell capvespre hivernal i fred. Només el seu so netament rogallós feia companyia a les pregàries dels joves, tot retrunyint solitàriament a les naus de la Seu

barcelonina. El silenci era absolut; la música esplèndida; era el moment en què havien de parlar els cors. Al cap de poc, l'arquebisbe Ricard M. començà la seva homilia.

"Volem assemblem-nos al fill"

Després d'haver parlat a la primera Escola de Pregària — el sis de desembre — de Déu Pare, ara les consideracions al voltant de les quals l'arquebisbe bastí el seu discurs, punyent com una fuetada, menaven cap a la figura del Fill, Jesús, i cap a la reflexió de la seva presència enmig nostre: "Jesús, és la meta, la finalitat de la meua vida, ell ho és tot. En Jesús tenim dues coses. En primer lloc, el somriure del Pare, ja que ell ens diu "qui m'ha vist a mi ha vist el Pare"; i en segon lloc, la fesomia exacta del tipus de fill que Déu espera de nosaltres, ja que Jesús és el tipus perfecte de fill que Déu vol que siaguem".

"Per això —prosseguí l'arquebisbe en to amical i distès— cal conèixer Jesús tal i com és". Monsenyor Ricard M. Carles va argumentar que, com a "conseqüència" d'aquesta coneixença, s'ha d'entendre l'evangelització i la

necessària conversió de tots els joves assistents en "militants apòstols", ja que "sempre que tenim i estimem una cosa bona la volem compartir amb els qui més estimem". L'Arquebisbe assegurà, arran d'això, que si encara ens manca el zel apostòlic necessari és perquè "ono ens estimem prou el Senyor o no ens estimem molt el proïsme".

"Sou terra de Jesús", digué l'arquebisbe referint-se al vessament de sang del Nostre Germà, una terra que ell va ensementar amb la seva sang però que ara "cal treballar més amb l'oració". Referint-se a aquest extrem aconsellà que el sagrari fos per a tots "un punt de referència, ja que si bé és cert que Jesús és present a tot arreu", només ho està de manera "física" al sagrari. "Prova de viure un dia totalment cristià i seràs totalment feliç —assegurà l'arquebisbe als joves parlant d'aquesta vida interior."

En acabar el parlament de monsenyor Carles, es van fer les pregàries i el cant del Parnostre, acabat el qual es donà per closa aquesta segona Escola de Pregària. La propera, el dijous set de febrer.

DAVID VIDAL i CASTELL

Amb la creació de la Pompeu Fabra

Un pas endavant en la desmassificació de l'ensenyament universitari

Amb la creació de la Universitat Pompeu Fabra, la quarta universitat pública de Catalunya, s'afegeix una altra proposta al panorama universitari català. Dit en altres paraules: els estudiants, a l'hora de matricular-se en un centre d'ensenyament superior, a més plantejar-se quins estudis volen fer, tindran una opció més per triar com volen realitzar aquests estudis.

D'altra banda i al mateix temps, es fa un pas més cap a la possible i desitjable desmassificació dels centres universitaris catalans. El ritme previst de creixement del nombre d'estudiants de la nova universitat és superior al que va experimentar la Universitat Autònoma de Barcelona. Toti que aquesta és l'experiència similar més recent, la UAB va començar a funcionar en una data tan llunyana ja com l'any 1968.

Descriure quina és la contribució a l'augment de pluralitat de l'horitzó universitari que es produeix amb l'aparició d'aquesta universitat, ni que sigui d'una manera sintetitzada, no és gens fàcil. Al costat d'elements constatables a primera vista, com l'estructuració de les llicenciatures en quatre anys i no en cinc, com era habitual fins ara, hi ha altres aspectes que requereixen moltes més matisacions.

La Pompeu Fabra es dedica inicialment a les ciències socials, i ha encetat en aquest curs la vida acadèmica amb dues llicenciatures: la de Dret i la de Ciències Econòmiques i Empresarials. Aquestes llicenciatures tenen una durada de quatre anys, sense que això comporti una reducció de la matèria impartida als estudiants.

Les assignatures tenen caràcter trimestral i en els plans d'estudis s'ha variat l'ordre tradicional d'alguns continguts per tal d'adequar-los a les necessitats derivades de la realitat social i econòmica. El fet que les assignatures siguin trimestrals fa possible, entre altres coses, un seguiment més constant i real de cada alumne per part dels professors.

L'ensenyament es planteja, a les llicenciatures, de manera que els estudiants obtinguin una formació bàsica en diferents matèries i segueixin un aprenentatge de les tècniques instrumentals actuals. Per tal d'aconseguir això darrer es dona un pes important als aspectes pràctics.

Tot i la importància de les qüestions que acabo d'apuntar, aquestes només es donen una visió parcial del que pretén la nova universitat. Sense un esforç important, que ja s'ha dut a terme durant els primers mesos de funcionament de la Pompeu Fabra a fi que el rigor i l'exigència esdevinguin habituals en tots els camps i actuacions de la Universitat, de res no serveixen els bons plantejaments, per més vàlids que semblin en teoria.

Per posar un exemple, és inútil tenir una biblioteca adequada i obrir-la els dissabtes, diumenges i festius si els estudiants no l'utilitzen aquests dies, cosa que d'altra banda sí que fan.

Hi ha encara una última qüestió que, en aquest context, podré esbossar únicament: el futur emplaçament de la Universitat a Barcelona i, en concret, a les casernes de Jaume I i Roger de Llúria, entre el parc de la Ciutadella i la Vila Olímpica.

Sembla prou clar que una universitat dedicada a les ciències socials ha de tenir un campus concebut com una part de l'entramat urbà. D'altra banda, és una realitat que cap punt de Catalunya, ni a hores d'ara ni tampoc previsiblement en el futur, no està tan ben comunicat com Barcelona. Si, a més, l'emplaçament de la Universitat al lloc on està previst contribueix a enllaçar una part tradicionalment marginada de la ciutat amb la resta, l'opció és, des del punt de vista social, encara més viable.

PERE FONS i VILARDELL

Ja es poden fer les reserves per a l'estiu

Milliores en la xarxa de les cases de Colònies

El Servei Colònies de Vacances de la Diòcesi barcelonina posa ja a disposició de tots els grups, parròquies, escoles, centres d'esplai la seva xarxa de cases de colònies. Actualment es poden reservar les instal·lacions durant tot el curs, però cal estar atents ja que més enllà del gener-febrer moltes de les cases estaran ocupades.

Un any més el temps d'hivern ha servit a aquesta entitat per endegar diverses obres de

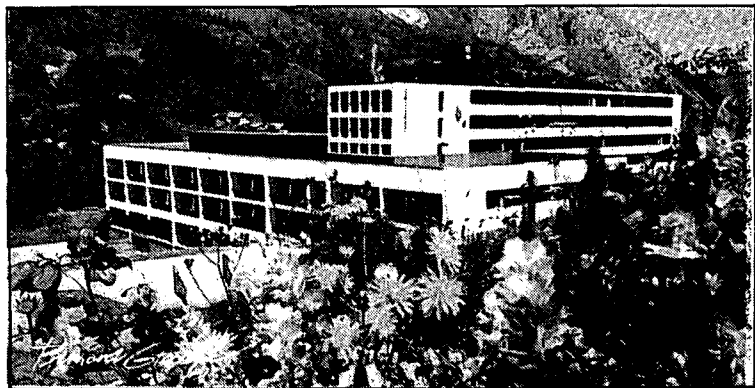
millora en les instal·lacions potenciant enguany, aquelles que s'ofereixen sense el servei de pensió completa, per tant les que fan una major tasca social.

També l'hivern és aquell període en què l'equip d'Educació Ambiental conjuntament amb el departament de Natura de l'Escola de l'Esplai preparen, revisen i ultimen les activitats que desenvoluparan en les Escoles de Natura de Cantonigròs i la Ruca i en

l'Escola del Mar de Calafell. Aquestes activitats que s'ofereixen als Centres d'Ensenyament han tingut una gran valoració per part dels professors i fins i tot d'estaments oficials.

I pensant en les colònies d'estiu, ja és prou conegut que el Servei Colònies de Vacances a més de les seves cases i de les que ofereix en exclusiva pot arribar a posar a disposició dels grups més de 60 cases de Colònies i amb tota la garantia i suport de l'entitat. Per això, cada cop són més els centres, escoles i parròquies que confien sempre les seves sortides al S.C.V.

França, Bèlgica, Mallorca, Aragó, Euskadi i Astúries són altres indrets que es poden visitar i fer-s'hi estades a uns preus molt més econòmics que si hom s'hi adreça directament. Les Convivències Escolars dels darrers cursos sovint es realitzen fora de Catalunya, però amb la instal·lació més idònia per acollir els alumnes: una casa de Colònies del Servei.

Casa de Colònies Sol i Neu a Valloire, als Alps Francesos. Diversos grups han realitzat les seves activitats a través del S.C.V.

FEDERACIO DE CRISTIANS DE CATALUNYA

Diumenge, dia 10 de febrer de 1991

Catedral de Barcelona a les deu del matí:
Celebració eucarística

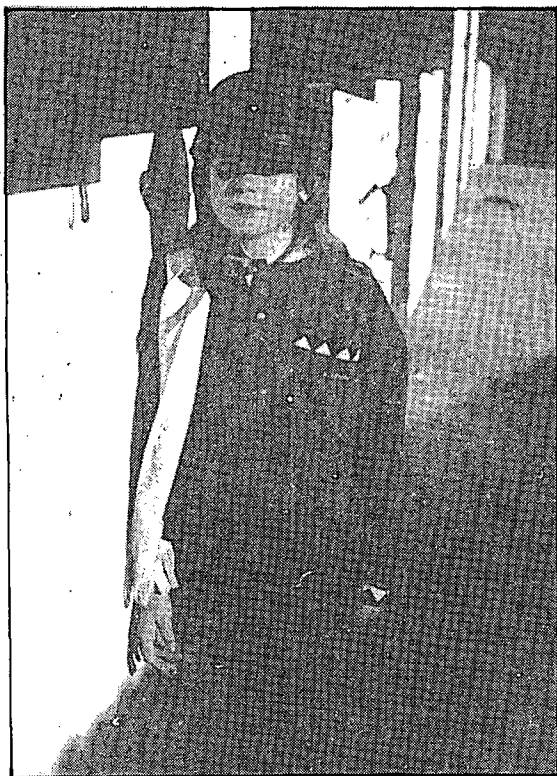
A la sala Mercè de la mateixa Catedral, a 2/4 de 12 del matí:

LA VERITAT DE "LA VERITAT US FARÀ LLIURES"

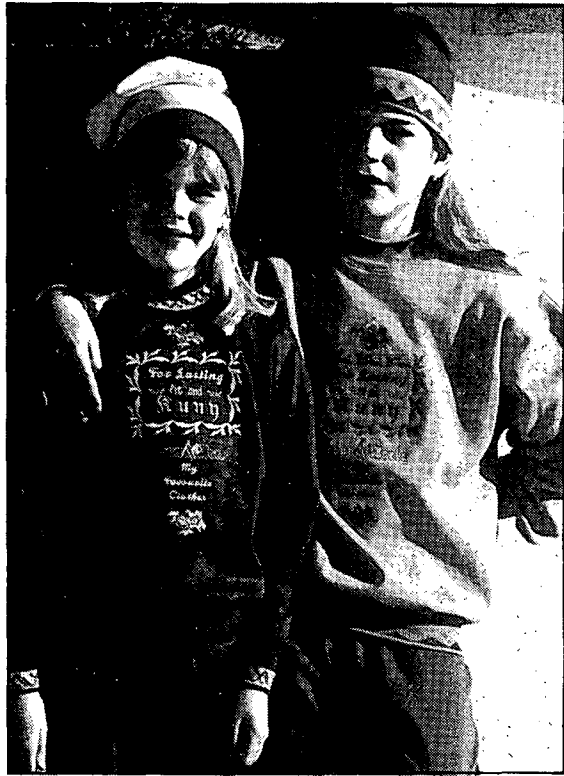
-Comentari del document de la Conferència Episcopal Espanyola
Pel M.I. doctor Joan Guiteras, Canonge de la Seu de Barcelona i Director del Institut de Teologia de Barcelona.

Lloc de trobada: Cor de la Catedral.

MODA

Conjunt de cotó apelfat color blau marí, amb petit coll i ornament sobre cantó esquerre formant dibuix. Botons de polo. Complement de bufanda.

Dos conjunts infantils dins la línia Sport Wear, realitzats amb color apelfat. S'adornen amb brodats exclusius i de canalé amb motius.

Kuny, dues versions

Aquesta firma dirigida per Encarnación Domènech, va presentar la seva col·lecció bany a l'Hotel Melià de Barcelona, corresponent a la propera temporada de l'estiu'91.

Les seves propostes són múltiples com a resultat d'una sàvia experiència en la forma de dissenyar... de crear... però pensant sempre en la línia afavoridora alhora que pràctica i atractiva.

Aquesta temporada la presència del bikini s'ha vist augmentada sobresortint per damunt del vestit de bany sencer. Per a la realització d'ambdues peces s'ha utilitzat sempre la "lycra" com a gènere ideal per les seves propietats d'elasticitat, adaptació al cos i fàcil assecat, a base de colors llisos molt lluminosos o estampats amb molt color.

Talls atrevits, escots, drapejats i detalls com llaços o farbalans per donar als models un cert toc de sofisticació.

També es presentà una mini col·lecció de vestits de bany infantils que, com sempre resultà molt atractiva i de molt color, amb peces de complement a joc amb els vestits de bany.

Paralelament a aquesta col·lecció bany, la firma KUNY ha presentat la seva col·lecció hivern'90/91 d'Sport Wear pensant sobretot en la comoditat, ja que són peces pròpies pel camp, anar amb cotxe o, simplement per estar per casa.

Per aquests models, s'ha utilitzat punt de cotó apelfat de colors molt vistosos, sobresortint entre altres el caldera, verd molsa, albercoc o torrat.

Els cossos bruns s'adornen amb colls i punts de canalé formant dibuixos molt variats i en el davant llueixen bonics brodats exclusius de la mateixa firma.

Els pantalons són línia genet, ara tant de moda.

Pel pre-ski, KUNY ha presentat unes peces d'aparença molt rica, realitzades en vellut de cotó, que s'acompanyen de jaquetes de muflo.

En resum, unes peces de molta qualitat a base de dissenys còmodes i elegants, per a distintes i variades hores del dia.

MARIA JOSE EJARQUE

LLIBRES

El conflicte Nord-Sud

El pintor mexicà José Clemente Orozco pintà un Crist desafiador que destrueix la creu de la pobresa. Un esgarriós crit de rebel·lió! I és que amb tot home que té fam, Déu pateix fam. Amb tot home que mort d'inanició, Déu mor. És la misèria de milions d'homes enfront l'optimisme embriagador del miracle econòmic. El sofriment dels pobres ha estat encastat en l'estructura de la saviesa humana, en les pautes mentals del nostre temps, com una cosa natural. El llibre explica algunes experiències alliberadores en el tercer món i amb el tercer món. Els que intenten lluitar per un món més just descobreixen, en la misèria, una qualitat nova: Déu ve del tercer món!"

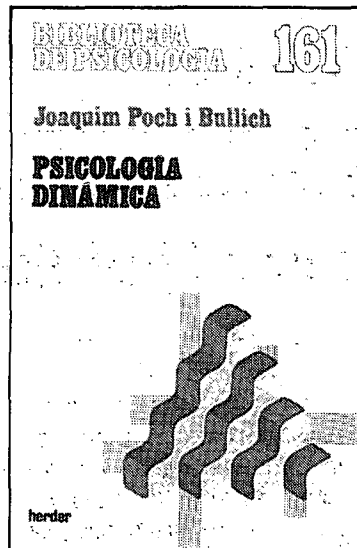
Johannes Röser
DIOS VIENE DEL TERCER MUNDO
Experiencias y testimonios

Vint autors sota la direcció de Johannes Röser ens ofereixen la lectura d'aquests testimonis.

JOHANNES RÖSER.
Dios viene del Tercer Mundo.
do. Ed. Herder

El desafiament científic a la psicoanàlisi

Sense arribar a situacions obertament patològiques, l'ésser humà com a ésser viu és portador de tensions i conflictes. El que interessa a la psicologia dinàmica no és la patologia mental, sinó l'ésser humà amb els seus conflictes normals ben o mal resolts. La salut i la malaltia serien dues formes diferents de resoldre el conflicte.

Aquest objectiu de la psicologia dinàmica inclou, per tant, la conducta, els processos inconscients i el conflicte. Dir això és tant com parlar de la vida humana, ja que la vida és una concatenació de problemes, d'assajos i errors, de desadaptacions i readaptacions.

En psicologia dinàmica, la conducta s'estudia en la seva qualitat de procés, no com a una "cosa". Això comprèn una perspectiva dinàmica, funcional i d'interrelació, ja que l'ésser humà no és un ens la finalitat del qual és en si mateix sinó que és un objecte de relació entre tot el que l'envolta i la seva pròpia activitat.

L'obra de Joaquim Poch, professor titular de psicologia dinàmica a la Universitat de Barcelona, es veu extraordinàriament enriquida amb un extens pròleg-estudi del doctor Joan Coderch, el qual, a més de presentar l'obra del doctor Poch, aprofita l'oportunitat per estudiar a fons el caràcter científic de la psicoanàlisi, posat en dubte per alguns.

JOAQUIM POCH.
Psicología dinámica.
Ed. Herder.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 500 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

"En les meves oracions demano al Senyor els mantingui en la tasca tan formosa que realitzen al servei de l'Evangeli arreu del món." Fra Juan José Arísti. BOLÍVIA

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRI;

PEUPLES DU MONDE
8. RUE FRANÇOIS VILLON
75015 PARIS
FRANCIA.....8.960 Ptes.
FRANCESC TRILLA
78975 COSTA MARQUES
RONDONIA.....13.120 Pres.
BRASIL.....
MIQUEL EMILI POU
SARMIENTO 257
CORDOBA - LABOULAYE
ARGENTINA.....13.120 Ptes.
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS
P.O. BOX 753
MARAGOLI
KENYA (EAST AFRICA).....13.120 Ptes.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i cognoms.....
Direcció.....Tel.....
Població.....D.P.....Provincia.....
subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner.....
(nom i cognoms)
L'import el faré efectiu mitjançant:
taló que adjunto.....gir postal.....
domiciliació segons l'adjunta autorització:
Domiciliació: Banc / Caixa.....
Sucursal n°.....
N° compte corrent.....
Població.....Provincia.....
Prego al Banc / Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.
Població.....Data.....
Signatura.....
"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 20n. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

LA SARDANA I LA DANSA

Trobada d'informadors sardanistes a Lleida

JOSEP VENTURA

L'any passat el programa sardanista de ràdio, que emet l'emissora Ràdio Lleida, va celebrar la seva emissió número 1.500. El programa el realitza l'entusiasta promotor de la sardana, Sebastià Gràcia. D'ell va sorgir la idea de celebrar un contacte amb els informadors sardanistes de tot Catalunya, unint idees i esforços que milloressin la tasca informativa, bàsica en tot tipus d'activitats. La crida feta als informadors, després de més insistència de la que semblava que calia, ha donat el resultat de gairebé seixanta respostes. Ara tots ells seran convocats a una trobada pel dia 24 de febrer, a Lleida, per passar un dia junts i establir relacions, entre el col·loqui, la ballada de sardanes i el dinar de germanor que es prepararà. Qui tingui necessitat de més informació pot dirigir-se al Grup Sardanista Huraçans, carrer La Palma, 2, tercer primera, Lleida, codi postal 25002, telèfon 26 83 15, amb el prefix 973, si cal.

Curset de sardanes. Ha començat a Artés, preparat per "Amics de la Sardana" de la localitat. Les classes es donen els diumenges, al matí, al Col·legi de Sant Josep, d'onze a dotze del matí per a la gent gran, i de dotze a una del migdia, per a la juvenalla de més de 6 anys. El preu d'inscripció és de 500 pessetes, i gratuïta pels associats d'"Amics de la Sardana". El curset acabarà el dia 17 de març.

COSTUMS I TRADICIONS

La Verge i santes lactants

ESTEVE BUSQUETS i MOLAS

El dia primer de febrer, l'Església honora santa Brígida. La llegenda assegura que va assistir a la Verge durant el part i, per això, Maria deixà pas a la santa perquè fos honorada el dia abans de la Purificació.

Els irlandesos que la tenen per patrona, diuen que Brígida és la fórmula cristiana de la deessa cèltica Bridged, nom que significa la "brillant" o "elevada". I a partir d'aquí, trobem dues versions sobre la vida de la santa, de poca implantació o devoció a casa nostra.

La llegenda irlandesa explica que Brígida era una dona jove falsament acusada d'adulteri. El seu espòs fa cas de les males llengües i mana que li tallin els braços i l'abandonin al bosc amb els fillets bessons, situats un al davant i l'altre al darrera, d'unes alforges. Una mica com certa novel·la de cavalleria escrita el segle XIII per Philippe de Beaumanoir, la protagonista de la qual es deia Manekine.

En arribar a una font, per consell d'un ocell, Brígida submergeix els munyons a l'aigua i recupera els braços. Així que fou expulsada del seu país, una gran sequera ho assola tot. Cap collita, les fonts s'esgoten i les dones devenen estèrils. Després de moltes aventures, Brígida, amb els seus fills torna als orígens i el fenomen s'inverteix: abunda l'aigua, les dones conceben, els camps fructifiquen i reneix la primavera. I Brígida es representada acompanyada d'una vaca perquè afavoreix la lactació.

Deixem la llegenda i anem a la hagiografia. La versió més versemblant és que, efectivament, Brígida era irlandesa i filla d'un noble i una esclava que visqué entre els anys 436-523. Educada en el paganisme, es convertí al cristianisme gràcies als deixebles de sant Patrici. Per conservar la seva virginitat demanà a Déu que la fes tornar ben lletja i, efectivament, enlletgí i perdé un ull. Amb altres noies habità el monestir de Kildare, prop de Dublín consagrant-se completament a Déu. I ja hem dit que Irlanda la té per patrona.

Pel que fa a la lactació o a la protecció de la santa per fer venir llet a les dones que crien, la trobem relacionada amb la Mare de Déu de la Llet, advocació paral·lela a la de la Purificació o Candelera i ben a prop de santa Àgueda o Àgata —el dia 5— igualment benefactora en aquest sentit.

A molts indrets la Mare de Déu de la Llet era invocada per les mares que criaven i hom deia que si alletaven de cara a la imatge, amb els pits descoberts, augmentava la protecció mariana.

I per acabar amb el tema de la llet, el 2 de febrer se situa la llegenda que diu que sant Bernat mentre feia penitència dins una capelleta subterrània en un convent de Chatillon-sur-Seine, obtingué que la Mare de Déu pressionant el seu pit virginal, li enviés a la boca l'aliment generós d'un raig de llet. I tota la Borgonya creu en el fet, com una cristianització de la deessa mare.

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els muntanyencs i llur llenguatge (1)

ALBERT PERA

Alguna vegada us he parlat, des d'aquí, de la riquesa del llenguatge de la gent que ha nascut i viscut al camp. Molta d'aquesta gent ha emprès l'èxode cap a ciutat. Han accedit a un més alt nivell de vida i a un confort que envegen els desgraciats que encara viuen sotmesos a les cansades tasques camperoles, que no deixen temps per al lleure ni per a les vacances, feines d'escarràs que no es poden ajornar. Però aquests, diguem-ne afortunats, entre altres coses a què han renunciat, han malbaratat la riquesa del llenguatge. Han abandonat uns mots típics, unes maneres de dir genuïnes, perquè aquí fan riure, desentonen, i s'han deixat penetrar per un llenguatge espur, mistificat, malmès per les pressions ambientals de la convivència, de la publicitat, de la televisió, de la ràdio, de la premsa, del cine, i altres mitjans on domina la llengua castellana.

Enmig d'aquest panorama desolador, com a ferment i revulsiu, veiem una mena de gent que, conscients de tots els perjudicis de la vida a ciutat, cer-

quen d'ennobrir el seu oci freqüentant els espais de la natura com més incontaminats millor. Són els muntanyencs, ja es diguin minyons escoltes, socis de clubs alpinistes, components de seccions excursionistes de centres culturals o, senzillament, afeccionats pel seu compte.

Tot aquest contingent de ciutadans amb projecció muntanyenca, començant per l'insigne mestre Pompeu Fabra, han contribuït, de sempre, a casa nostra, al conreu i a l'ex-pandiment de la llengua catalana. Han afavorit els cursos i cursets de gramàtica, els concursos literaris, i, sobretot s'han preocupat d'adquirir el coneixement del llenguatge propi de muntanya, après dels pàgines, dels pastors, dels pobletans. Han vetllat per la bona conservació de la toponímia, dels noms de les muntanyes, dels rius, dels llacs, de tots els accidents orogràfics amb nom propi, i si convenia, els han batejats.

És fàcil constatar que la po-

blació ciutadana es concentra en les planes i en les valls, i que les realitats muntanyenques, lògicament, tenen unes denominacions més pures, com també hi tenen l'aire.

Muntanya és la denominació més genèrica amb què coneixem tota gran elevació del terreny. Pot ser solitària, o bé allargada. Si és allargada i té més d'una culminació, l'anomenem serra. Quan constitueix tot un sistema en el qual les serres són contraforts o estribacions rep el nom de serralada.

Dos barbarismes detectats, fins ara: el d'escriure montanya i el de dir cordillera en lloc de serralada.

Perles ortogràfiques

En un setmanari d'informació general hi ha un anunci a tota plana que dona consells per combatre els incendis forestals. És de la Corporació Municipal de Barcelona i hi trobo aquestes dues frases: Perquè continuïn neixent arbres. Aboqueu les escombreries... Néixer és verb irregular, ha de dir: naixent. I també són: escombraries.

Vols donar sentit a la teva vida?

T'ajudaria una trobada personal amb Déu

"El qui em troba, ha trobat la vida"

EXERCICIS ESPIRITUALS

DIRIGITS PER UN SACERDOT DE LA UNIÓ SACERDOTAL LUMEN DEI

INSPIRATS EN S. IGNASI EN RÈGIM D'INTERNAT I SILENCI

DATA: 9 I 10 de febrer del 1991.

Informació: C/. Xuclà, 19
Telfs. 301 31 94 i 317 88 07
BARCELONA

LA VEU DE L'EVANGELI

Telèfon (93) 415 66 16

Telèfon de l'EVANGELI

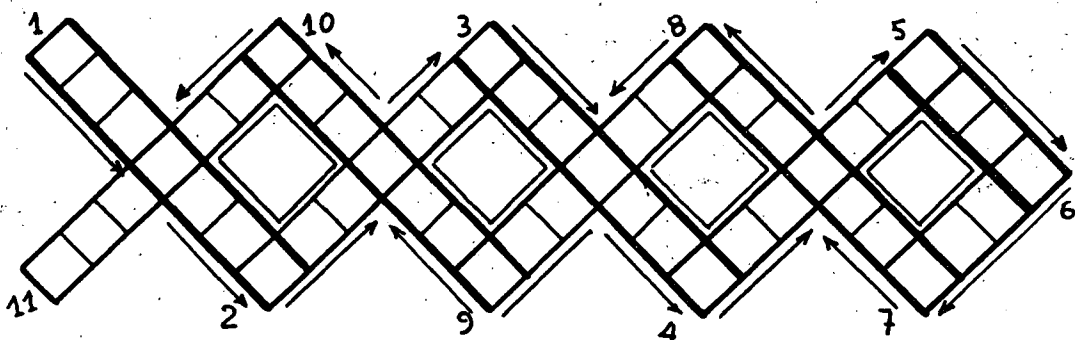
976 - 44 45 46

976 - 44 55 55

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

LA TRENA

Començant pel nº 1 anar seguint l'ordre segons els números i fletxes fins a acabar en el nº 11 i sempre coincidir en cada cruïlla.

- 1- Certa fruita.-
- 2- Una de les cinc parts del món.-
- 3- Qualitat o manera de ser considerada com a cosa pròpia d'algú o d'alguna cosa.-
- 4- Batut amb el trill.-
- 5- Tempesta en el Pirineu.-
- 6- Matrimoni, casament.-
- 7- Fem. Natural d'una nació europea.-
- 8- Herodes.-
- 9- Recipient de vidre, metall que serveix per a dur a taula l'amaniment.-
- 10- Pandilla que es dediquen a robar.-

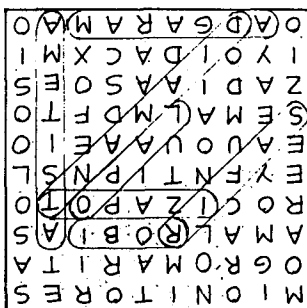
Solució

- 1- Síndria.-
- 2- Amèrica.-
- 3- Atribut.-
- 4- Trillat.-
- 5- Torb.-
- 6- Boda.-
- 7- Anglesa.-
- 8- Antipas.-
- 9- Setrill.-
- 10- Lladres.-

SOPA DE LLETRES

per MONTSERRAT ALBERT

SI ENS AGRADA LLUIR... I EN TENIM... ENS HO POSAREM... BUSQUEN 7

Solució

Diamant, maragda, robí, ametista, safir, topazi, ópal.

FILATÈLIA

per ENRIC GRAUPERA

JOAN DZIERZON, sacerdot i apicultor

Polònia dedica aquest segell a Dzierzon, sacerdot, naturalista i apicultor alemany, d'origen polonès, nascut a Lobkowitz (Alta Silèsia), el 1811. Fou rector de Karlsmarkt. La seva dedicació a l'apicultura, el portà a la renúncia del seu càrrec pastoral. Es retirà a Lobkowitz. L'estudi de les abelles el portà a la descoberta de la partogènesi en les abelles i a la propagació dels ruscos mòbils. Introduí a Alemanya, l'abella "italiana". Morí el 1906.

JEROGLÍFIC

per NÚRIA ALBERT

L'HE DEIXAT AMB

Solució al 592

ETS MASSA PETITA

CLASSIFICACIONS

1.	F.C. BARCELONA	PJ	PTS	20	33+11
2.	AT. MADRID	PJ	PTS	20	29+7
3.	AT. OSASUNA	PJ	PTS	19	27+5
4.	SEVILLA C.F.	PJ	PTS	20	25+3
5.	R. MADRID	PJ	PTS	20	23+5
6.	SP. GIJON	PJ	PTS	19	20-2
7.	C.D. LOGROÑES	PJ	PTS	19	20+4
8.	ATL. C. BILBAO	PJ	PTS	19	20-2
9.	R. ZARAGOZA	PJ	PTS	20	19-1
10.	VALENCIA C.F.	PJ	PTS	19	19+1
11.	R.C.D. MALLORCA	PJ	PTS	20	19-3
12.	R. OVIEDO	PJ	PTS	19	19-3
13.	R. BURGOS	PJ	PTS	20	18-2
14.	R. VALLADOLID	PJ	PTS	20	18
15.	C.D. CASTELLON	PJ	PTS	20	18-4
16.	REAL SOCIEDAD	PJ	PTS	20	16-2
17.	R.C.D. ESPANOL	PJ	PTS	20	15-3
18.	C.D. TENERIFE	PJ	PTS	20	15-5
19.	R. BETIS	PJ	PTS	20	12-6
20.	CADIZ C.F.	PJ	PTS	20	11-9

ESCACS

per JAUME MORA

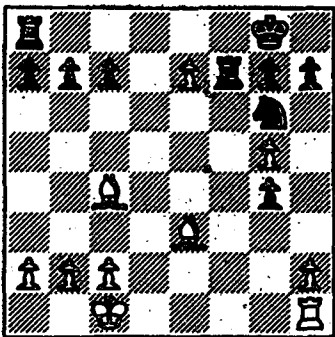
DIAGRAMA 362

Blanques juguen i guanyen.

Aquesta vegada no demanem Tfl. Evitant Ce5 es guanya més aviat.

Solució al diagrama 361

1 Ag2-b7 Ac8xd7, 2 Cf4-c6 1-0
Si 1... Ca6-c5, 2 Ab7xc8 Df8xc8, 3 b3-b4.

LA TRAVESSA

ATH. BILBAO-TENERIFE.....	1
AT. OSASUNA-R. VALLADOLID.....	1
SP. GIJON-R. BETIS.....	1
AT. MADRID-VALENCIA.....	1
BARCELONA-ESPAÑOL.....	1
CASTELLON-R. MADRID.....	2
SEVILLA-R. OVIEDO.....	1
R. MALLORCA-LOGROÑES.....	1
R. ZARAGOZA-R. SOCIEDAD.....	X
CADIZ-R. BURGOS.....	X
R. CELTA-MALAGA.....	X
SALAMANCA-ORIHUELA.....	2
PALAMOS-ALBACETE.....	X
LEVANTE-FIGUERES.....	2
Pleno al 15	
ELCHE-D. CORUÑA.....	X

RESULTATS

ATHLETIC-TENERIFE.....	2-0
OSASUNA-VALLADOLID.....	2-1
SP. GIJON-BETIS.....	4-0
AT. MADRID-VALENCIA.....	2-0
BARCELONA-ESPAÑOL.....	5-2
CASTELLON-R. MADRID.....	0-3
SEVILLA-OVIEDO.....	3-0
MALLORCA-LOGROÑES.....	2-1
ZARAGOZA-R. SOCIEDAD.....	1-1
CADIZ-BURGOS.....	0-0

LA MALA VELLA DE CALDES

— CONTINUARÀ

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE 'CATALUNYA CRISTIANA'

Nº. 547

Històries d'Eixerits

El segon trimestre

Estem ja en el mes de febrer. Sabeu què em passa? Doncs, mira, segons com, trobo que el temps passa molt a poc a poc. Hi ha dies, encara no sé per què, que tinc com unes ganes boges de ser gran. Però hi ha altres dies que trobo que el temps passa de pressa. Ves, fa quatre dies que celebràvem Nadal, i ja som al mes de febrer.

Després de les vacances de Nadal (són guai, eh!), tots hem pogut recomençar amb normalitat la nostra vida de cada dia. La mare diu que, ara, el nostre treball és estudiar. Ja cal que estudiem de valent. El segon trimestre és molt important. Si ara treballem fort, emprendrem el tercer trimestre amb més ànims i amb més confiança.

Ara no sé què dir. La mare m'ha atrapat fent el mandra i mirant el sostre.

— Que no escrius, Eixerit?

— Sí, però ara no sé què escriure.

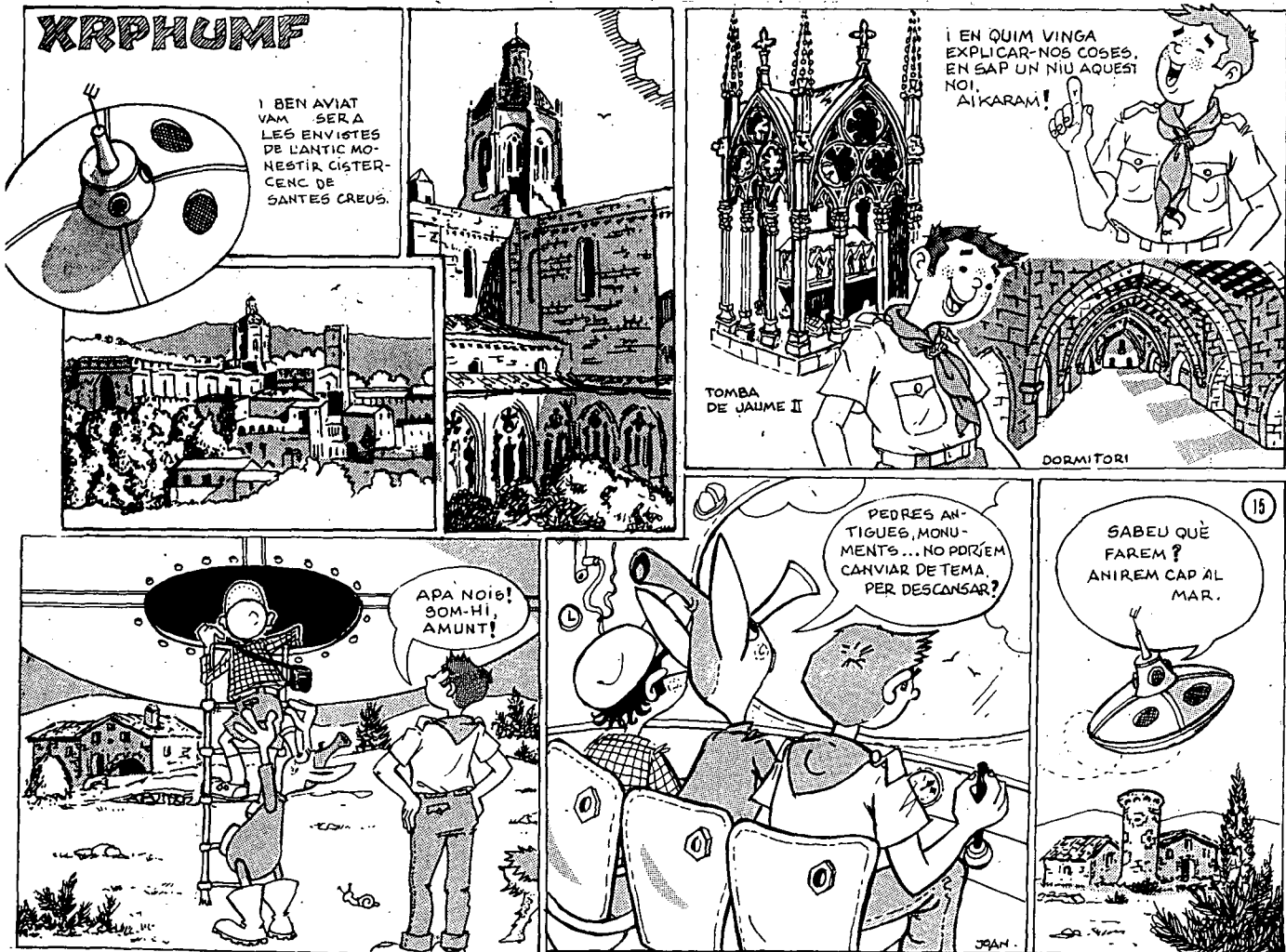
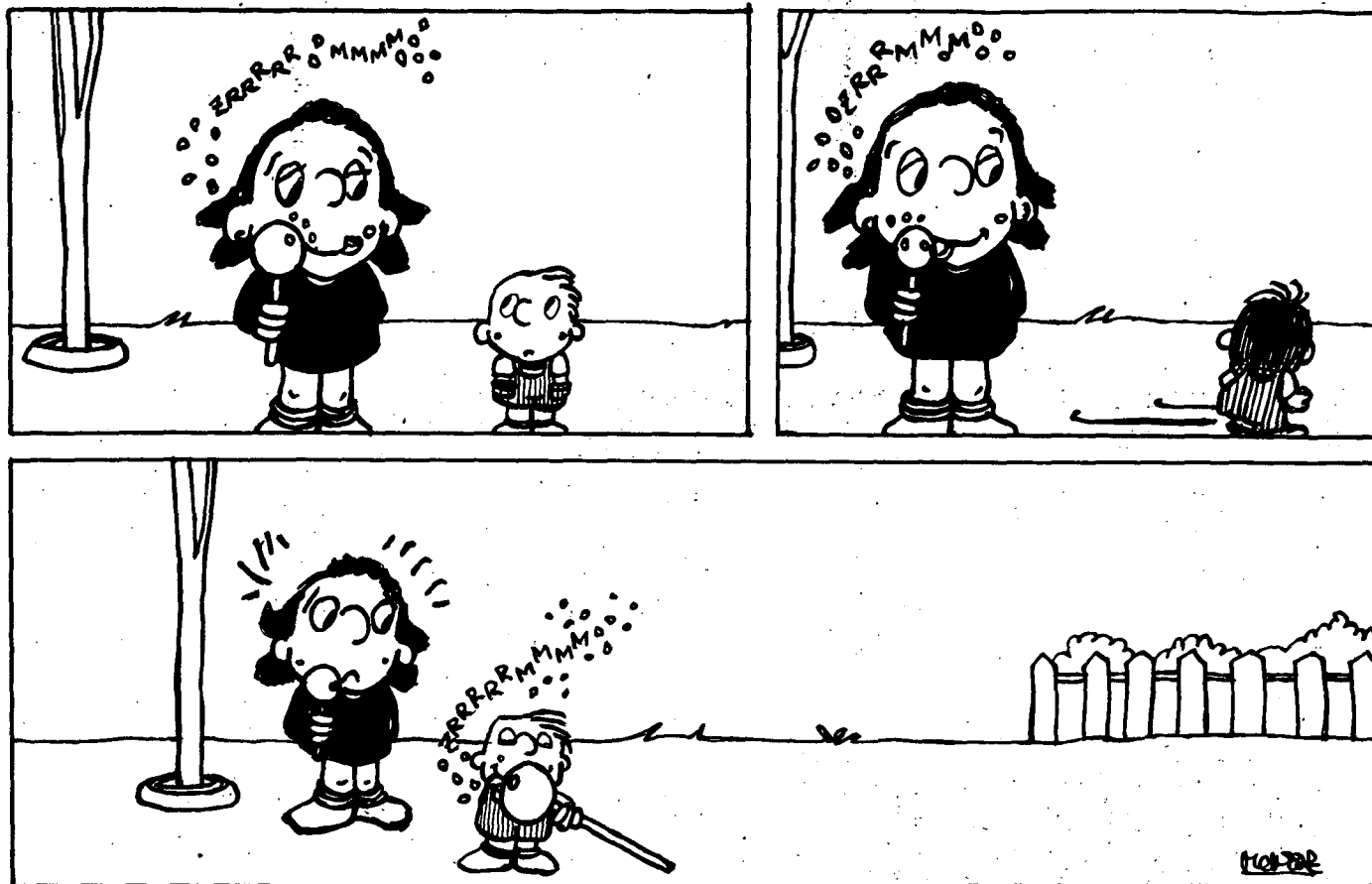
— Doncs, mira, saluda a totes les mares dels Eixerits de part meva.

Que tinguin paciència, perquè sou una mica entremaliats, però macos i bons minyons.

— Visca, mare! (Si el pare fos a casa segurament em demanaria que saludés els vostres pares. Ho faig). I si algú de vosaltres els té al cel, des d'aquí els demanem que ens ajudin a fer-nos grans, espavilats, i bons de debò.

L'Eixerit

pel Mossèn

Jesús ens parla

Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli segons Sant Marc, capítol 1, versets del 21 al 28 (Mc 1:21-28).

Reflexionem: 1. Jesús "ensenyava" i ensenyava "amb autoritat", quan parlava als qui l'escoltaven de qui és Déu per als homes. Jesús ensenyava amb autoritat perquè no repetia simplement allò que altres havien dit i ensenyat. Ell com a Fill de Déu fet home, parla d'allò que "ell ha vist i sentit". Jesús és el gran mestre i el gran revelador de les coses de Déu.

2. La gent queda admirada dels signes extraordinaris que Jesús fa. Ell vol que totes les persones que veuen allò que ell fa i escolten allò que ell diu, preparin el seu cor per rebre el do de la fe, i seguir-lo. El fet que ens narra l'evangeli, vol dir-nos clarament que la salvació de Jesús allibera l'home de les forces del pecat i del mal. Ni les victòries ni les derrotes no ens poden fer perdre de vista que la nostra força és Jesucrist.

3. Molts quedaven admirats d'allò que Jesús feia, d'allò que Jesús deia. Però quan els deia que es convertissin, això és, que no fessin allò que és injust, dolent, i que gressin amb amor el seu cor cap a Déu, no n'hi feien gaire cas.

El mossèn

L'Idris, el petit grumet

ANNA

El silenci era aclaparador. Tothom dormia, a la nau, menys ell. Li agradava llevar-se a les nits i admirar el paisatge des de les finestres blindades. La foscor era immensa, encobridora, negra, acollidora, i en podia gaudir ell tot sol. Les estrelles, que des de terra ferma semblaven tan petites i llunyanes, ara es veien com grans i imponents boles de llum, que l'enlluernaven, cegant-lo en passar prop de la nau. A la nit, el creuer espacial disminuïa la seva velocitat de trajecte i l'Idris, el petit grumet, podia observar tot l'espai que l'envoltava.

L'Idris ja feia temps que hi era, al vell creuer espacial dels pirates. El seu pare ja havia estat un corsari, el corsari més terrible que mai havia creuat els espais interestel·lars. No hi havia gal·làxia que no conegués el Tauró Negre, no hi havia planeta que no hagués saquejat, no hi havia nen que no tremolés en sentir el seu nom. Ara, l'Idris somniava a seguir el seu exemple. El pare n'hauria estat orgullós. Allà, enmig de la foscor, li parlava, li explicava els seus somnis, les seves pors i les petites coses de cada dia.

S'estava fent de dia. Els dies a l'espai no són molt diferents de les nits, les mateixes estrelles, els mateixos planetes de sempre, i vistos de la mateixa manera. No s'assemblava gens al dia terraqüi. S'encenien tots els focus lluminics de la nau, i tot començava a funcionar amb presses, a un ritme gairebé frenètic. Tothom es posava en marxa, hi havia molta feina a fer.

L'Idris no parava ni un moment. No tenia descans. De la cuina als dormitoris, dels dormitoris a la coberta, de la coberta a la cabina del timó, del timó al lloc del guaita, i torna amunt i avall. Un grumet és una peça fonamental en un vaixell gal·làctic, ja se sap, res no funcionava si no era amb el seu ajut.

—Grumet! corre a la cuina! Grumet! et criden al timó! grumet! cuita al guaita! Grumet! grumeeeeeeet!

Sempre amunt i avall, tot el dia carregant d'un costat a l'altre. Però la seva feina li agradava. No ho hauria canviat per res. Tots els grans pirates havien començat essent grumets, i ell no en seria una excepció.

—Idris! vinga, no t'adormis!, el capità t'espera a la cabina del timó, no sé què et vol, però sembla força empipat li havia dit el vell Jorba, el guardià de les claus.

El capità era allà plantat, d'esquena a la porta. Inclinat sobre el taulell de comandament. Amb el seu uniforme verd. Impetuós. Impressionant. El capità Adzo era el corsari que més admirava, després de son pare, és clar. Era un home valent i decidit, fort com un brau i ràpid com un felí. Conduïa la nau amb seguretat per gal·làxies que coneixia com el palmell de la mà, i per nous mons encara per descobrir.

—Idris! cuita, fa qui-sap-lo que t'espero! mai no ets a prop quan et necessito. Baixa al meu camarot i porta'm unes cartes de navegació que hi ha al damunt de la biblioteca —va manar-li el capità—. Au, vinga! què esperes? és per avui, marrec!

Mai no havia vist tan nerviós el capità. Era el primer cop que el cridava d'aquesta forma. L'Idris va imaginar que passava alguna cosa greu. Va córrer a fer l'encàrrec del capità. Aquestes cartes de navegació no les havia vistes mai, semblava que no fossin acabades, i alguns planetes que hi figuraven ni tan sols tenien nom. En pujar a la cabina, abans d'entrar-hi, va poder escoltar el que el capità deia al seu contramestre:

(Continuarà)

TV3

DIUMENGE, 3
 09.15 Sardanes
 09.50 Programació infantil
 11.05 Les fabuloses tortugues Ninja
 11.30 Sputnik Vic
 12.00 Oh, no! (D)
 12.30 Gol a gol
 14.00 Gol a gol
 14.30 Telenotícies
 15.00 El Temps
 15.10 Programació infantil
 15.30 La pel·lícula del diumenge (D): «L'ocell del paradís»
 17.15 Les brigades del Tigre (D)
 18.15 L'illa de les papallones (D)
 18.45 Jim West (D)
 19.45 Gol a gol
 20.30 Telenotícies
 21.00 El temps
 21.10 Trenta minuts
 21.45 Dallas (D)
 22.30 Gol a gol
 00.05 **SIGNES DELS TEMPS**

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

09.30 Gradul's, ara pot!
 10.15 Universitat oberta (D)
 13.00 Gent del Barri (D)
 13.30 T'N Comarques
 14.30 Telenotícies
 15.00 El temps - Bona cuina
 20.30 Telenotícies
 21.00 El temps - Bona cuina
 24.00 Telenotícies
 00.20 Diners
 00.30 Tot l'esport

DILLUNS, 4

10.45 Planeta terra
 11.45 Gol a gol
 13.55 A dalt i a baix (D)
 15.15 Velns (D)
 15.45 Com a casa
 16.40 La bella i la bèstia
 17.30 Programació infantil
 18.55 Magnum
 19.50 Dicciopinta
 21.15 Betes i films
 21.40 Pantalla (D): «El padri» (II)

DIMARTS, 5

10.45 Basquetmania
 11.45 Thalassa
 12.30 30 minuts
 14.00 A dalt i a baix (D)
 15.10 Velns (D)
 15.40 Com a casa
 16.40 La bella i la bèstia (D)
 17.30 Programació infantil
 18.55 Magnum
 19.50 Dicciopinta
 21.10 Super 10
 21.20 Roseanne 2 (D)
 21.50 Això és massa
 22.55 Mike Hammer (D)

DIMECRES, 6

10.45 Senyals
 11.30 La reina de casa (D)
 12.00 Versió directa
 14.00 A dalt i a baix (D)
 15.10 Velns (D)
 15.40 Com a casa
 16.40 La bella i la bèstia
 17.30 Programació infantil
 18.55 Magnum
 19.50 Dicciopinta
 21.05 Sorteig Lotto 6/49
 21.20 Cinema 3: «Dues setmanes en una altra ciutat»
 23.15 Informatiu cinema
 00.15 Motor a fons

DIJOUS, 7

10.45 Tres catorze setze
 11.30 Això és massa
 12.30 Natura
 14.00 A dalt i a baix (D)
 15.10 Velns (D)
 15.40 Com a casa
 16.40 La bella i la bèstia
 17.30 Programació infantil
 18.55 Magnum
 19.50 Dicciopinta
 21.05 Super 10
 21.15 Tres pics i repicó
 22.55 Actual

DIVENDRES, 8

10.45 Motor a fons
 11.45 Dallas
 12.00 Actual
 14.00 A dalt i a baix (D)
 15.10 Velns (D)
 15.40 Com a casa
 16.40 La bella i la bèstia
 17.30 Programació infantil
 18.55 Magnum
 19.50 Dicciopinta

21.20 La vida en un xip

DISSABTE, 9

09.15 Sardanes
 09.30 Pel·lícula de dibuixos animats
 11.00 Heman i els senyors de l'univers
 11.30 Bola de drac
 12.25 Tres pics i repicó
 13.55 Betes i films
 14.30 Telenotícies
 15.00 El Temps - Bona cuina
 15.15 Les fabuloses tortugues Ninja
 15.40 Tarda de fantasia: «L'espasa del cavaller»
 17.30 Sereu campions
 17.45 Ollana Molls
 18.15 Buck Rogers (D)
 19.00 Cagney i Lacey (D)

19.50 Futbol
 22.00 Telenotícies
 22.30 El temps - Bona cuina
 22.50 La reina de la casa (D)
 23.20 Innocent o culpable? (D)
 23.45 Cinema de mitjanit (D): «Poc abans de mitjanit»

CANAL33

DIUMENGE - 3

14.00 Jazz & Co.
 15.00 Més enllà del 2.000
 16.00 Esports Diumenge Tarda
 18.15 Bàsquet
 19.45 Sessió de vespre: «Lepke»
 21.30 Informatiu cinema
 22.00 Natura
 22.30 Gran estrena
 24.00 Informe mundial CNN

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

17.30 Gradul's, ara pot!
 18.15 Universitat oberta
 17.45 Victor
 20.00 Tot l'esport
 20.30 Sputnik TV
 21.25 Mil paraules
 21.30 Les notícies amb Josep Cuní
 22.00 Diners

DILLUNS - 4

19.00 Basquetmania
 20.55 Gent del barri
 22.15 Versió directa
 23.15 Segle XX

DIMARTS - 5

19.00 Vida salvatge - Durrell a Rússia
 20.55 Gent del barri
 22.10 60 minuts
 23.15 Teatre
 23.15 Cadència

DIMECRES - 6

19.00 Vida salvatge - Durrell a Rússia
 20.55 Gent del barri
 22.10 60 minuts
 23.10 Planeta terra
 00.10 Sputnik Concert

DIJOUS - 7

19.00 Vida Salvatge - Durrell a Rússia
 20.55 Gent del barri
 22.15 Fila 33 - «El cel pot esperar»
 00.05 Més enllà del 2000

DIVENDRES - 8

19.00 Futbol 92
 20.55 Gent del barri
 22.10 Canal 33 presenta
 23.15 Tres catorze setze
 23.55 Versió original: «The Romantic Englishwoman»

DISSABTE - 9

13.15 SIGNES DELS TEMPS

14.00 Cadència
 15.00 Vibria
 15.15 Senyals
 16.00 Esports dissabte tarda
 19.45 Telefilm dissabte tarda: «La maledicció de la tomba de Tutankamon»
 21.30 Oh, no!
 22.00 Thalassa
 22.40 Els intocables
 23.35 Jazz & Co.
 00.35 Informe mundial CNN

TV1

DIUMENGE, 3

02.00 Esport nit
 08.00 Informe setmanal
 09.00 **TEMPS DE CREURE**
 09.15 Concert
 10.00 **EL DIA DEL SENYOR SANTA MISSA**
POBLE DE DÉU
 11.30 Camp i mar
 12.00 Parlament
 12.30 Tendido cero
 13.00 Cosmos
 14.00 Arc de triomf
 15.00 Telediari-1
 15.35 Els fruitis
 16.00 Sessió de tarda: «La verbena de la paloma»
 17.40 Joc d'infants
 18.10 L'hora de Bill Cosby
 18.35 El temps és or
 19.30 L'hora Warner
 20.30 Telediari-2
 21.05 Eva y Adan, Agencia matrimonial
 21.30 Diumenge cine: «El último domicilio conocido»
 23.40 Telediari
 23.45 Els treballs i els dies
 00.15 Va de cine
 01.15 Pictionary
 01.45 Andalusia
 02.00 Art i artistes Flamencs

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

09.00 Programa informatiu
 10.45 Telediari
 11.40 Telediari
 12.55 Telediari
 13.00 Teleuna
 14.00 L'informatiu Migdia
 15.00 Telediari-1
 17.55 El follet del globus
 18.00 Els mons de Yupi
 18.30 Calaix desastre
 19.25 L'informatiu Vespre
 20.30 Telediari-2
 24.00 Diari nit

DILLUNS, 4

09.10 A bona hora
 10.00 L'illa
 11.45 Santa Bàrbara
 13.30 Jo compro aquesta dona
 14.30 No riguis que és pitjor
 15.35 La dama de rosa
 16.30 Aquesta és la seva casa
 17.25 Els fills del fred
 19.30 Els carrers de San Francisco
 21.00 El preu just
 22.30 S'ha escrit un crim
 23.15 A debat
 00.30 Diari de la guerra

DIMARTS, 5

09.10 A bona hora
 10.00 L'illa
 11.45 Santa Bàrbara
 13.30 Jo compro aquesta dona
 14.30 No riguis que és pitjor
 15.35 La dama de rosa
 16.30 Aquesta és la seva casa
 17.25 Tendido cero
 19.30 Els carrers de San Francisco
 21.00 Els vídeos de primera
 21.40 Sessió de nit: «El divorcio es cosa de tres»
 23.00 A portada
 00.30 **TESTIMONI**
 00.35 Diari de la guerra

DIMECRES - 7

09.10 A bona hora
 10.00 L'illa
 11.45 Santa Bàrbara
 13.30 Jo compro aquesta dona
 14.30 No riguis que és pitjor
 15.35 La dama de rosa
 16.30 Aquesta és la seva casa
 17.25 Amb les mans a la massa
 19.30 Els carrers de San Francisco
 21.00 La ronda
 22.00 Falcon Crest
 22.55 Genets de l'alba
 00.30 Diari de la guerra

DIJOUS, 7

09.10 A bona hora
 10.00 L'illa
 11.45 Santa Bàrbara
 13.30 Jo compro aquesta dona
 14.30 No riguis que és pitjor
 15.35 La dama de rosa
 16.30 Aquesta és la seva casa
 17.25 Stop, seguretat en marxa
 19.30 Els carrers de San Francisco
 21.00 Bojos per la tele
 22.15 El primi-joc
 22.30 Estrenes TV: «La caja oscura»
 00.45 Diari de la guerra

DIVENDRES, 8

09.10 A bona hora
 10.00 L'illa
 11.45 Santa Bàrbara
 13.30 Jo compro aquesta dona
 14.30 No riguis que és pitjor
 15.35 La dama de rosa
 16.30 Aquesta és la seva casa
 17.25 3, 2, 1... contacte
 18.30 Festival Hanna Barbera
 19.30 Els carrers de San Francisco
 21.00 Nit d'humor: «Nido vacío»
 «Chicas de oro»
 22.20 Visca l'espectacle!
 23.20 TVE-1 en curt
 23.30 Sèrie rosa
 00.15 Diari de la guerra

DISSABTE, 9

00.30 Al·lucini
 02.00 Esport nit
 08.00 La ronda
 09.00 **ÚLTIMES PREGUNTES**
 09.30 Concert del dissabte
 11.00 En escat
 11.30 No l'ho perdís
 13.00 Trobada juvenil amb Banesto
 14.00 Rockopop
 15.00 Telediari-1
 15.35 Les mil i una amèriques
 16.00 Sessió de tarda: «Alejandro Magno»
 18.20 Club Disney
 20.30 Telediari-2
 21.00 Informe setmanal
 22.05 Dissabte nit: «Fanny y Alexander»
 01.20 Diari de la guerra

TVE2

DIUMENGE, 3

07.30 Tribunal Popular
 08.30 **SANTA MISSA**
 09.15 Puçastoc
 10.00 Gorbi
 10.30 Cine para todos: «Los amantes del desierto»
 12.00 Diumenge esport
 14.30 Servei de notícies
 14.35 Diumenge esport
 16.30 Servei de notícies
 16.35 Diumenge esport
 18.00 Cine Paraiso «Las modelos»
 20.00 Mira -2
 21.00 L'informatiu cap de setmana
 21.15 Las colecciones de la 2
 23.00 Estudio Estadio
 00.00 Clásicos TVE
 01.00 Glasnost
 01.30 Música N.A.

ESPÀIS FIXOS

DE DILLUNS A DIVENDRES:

11.00 Paseo central
 15.55 Un punt de solfa
 14.25 Avanç informatiu
 16.25 Avanç informatiu
 17.55 Avanç informatiu
 20.00 L'informatiu vespre
 21.00 Contrapunt

DILLUNS, 4

07.30 Peter Pan
 08.00 Dibuja-2
 09.00 TV educativa
 12.05 Historias de la ópera
 13.05 Bellesa i poder
 13.25 Menjar i beure
 13.35 La palmera
 14.35 Estadio 2
 15.00 Cifras y letras
 15.30 Cheers
 16.00 La barberia
 16.30 Primera sesión: «Después de la oscuridad»
 18.00 Historias de cada día
 19.00 Basket ACB
 19.30 T y T
 20.30 Força Barça
 21.15 Murphy Brown
 21.30 Aquellos maravillosos años
 22.00 La estrella es... Gary Grant: «Luna nueva»
 00.00 Rápido
 01.00 Última sesión: «La gaviota»

DIMARTS, 5

07.30 Peter Pan
 08.00 Dibuja-2
 09.00 TV educativa
 12.00 Gotic records
 12.30 Mikimoto clip
 13.00 Bellesa i poder
 13.25 Quina és la dita?
 13.35 La palmera
 14.35 Estadio 2
 15.00 Cifras y letras
 15.30 Cheers
 16.00 El show de Robert Guillaume
 16.30 Primera sesión: «El cerco»

18.00 Historias de cada día
 19.00 Mec-Mec
 19.30 T y T
 20.20 Una ombra al sol
 20.50 Vuelta ciclista a Andalucía
 21.00 Sigue, sigue plastic!
 22.00 Un año en la vida
 23.00 Crónicas urbanas
 00.00 7 huellas 7
 00.30 Última sesión: «Los diarios de la tortuga»

DIMECRES, 6

07.30 Peter Pan
 08.00 Dibuja-2
 09.00 TV educativa
 12.00 Barcelona recorda
 13.00 Bellesa i poder
 13.25 Menjar i beure
 13.35 La palmera
 14.35 Estadio 2
 15.00 Cifras y letras
 15.30 Força Barça
 16.00 El show de Robert Guillaume
 16.30 Primera sesión: «Mi hijo no es lo que parece»
 18.00 Historias de cada día
 19.00 Mikimoto-clip
 19.30 T y T
 20.30 Deportes
 22.00 Estress
 23.30 Documents tv
 00.30 Última sesión de cine: «Las siete cucas»

DIJOUS, 7

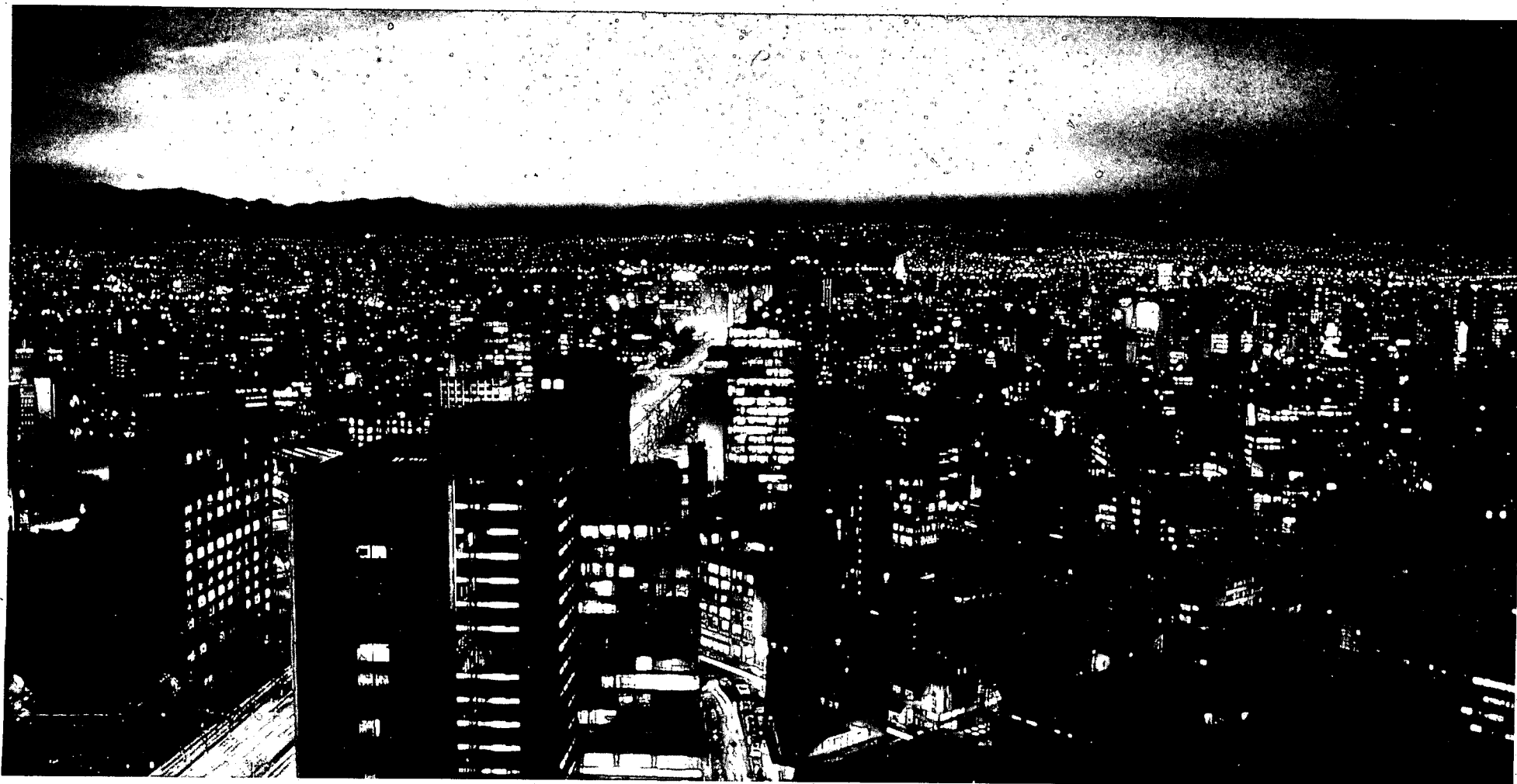
07.30 Peter Pan
 08.00 Dibuja-2
 09.00 TV educativa
 12.00 Documental
 12.20 Glasnost
 12.45 Andalusia
 13.00 Bellesa i poder
 13.25 Quina és la dita?
 13.35 La palmera
 14.35 Estadio 2
 15.00 Cifras y letras
 15.30 Cheers
 16.00 El show de Robert Guillaume
 16.30 Primera sesión: «Quien la sigue la consigue»
 18.00 Historias de cada día
 19.00 Bioman
 19.30 T y T
 20.30 Pictionary
 21.15 Espiral
 22.00 Carnavales de Tenerife
 22.15 Jueves cine: «Chicas de Nueva York»
 01.00 Última sesión: «Decálogo nueve, Decálogo diez»

DIVENDRES, 8

07.30 Peter Pan
 08.00 Dibuja-2
 09.00 TV educativa
 12.00 Revista de música
 13.00 Bellesa i poder
 13.25 Menjar i beure
 13.30 La palmera
 14.30 Estadio 2
 15.00 Cifras y letras
 15.30 Parejas
 16.00 Barcelona olímpica
 17.30 Primera sesión: «Amok»
 18.00 Historias de cada día
 19.00 NBA
 19.30 T y T
 20.30 On li fa mal?
 20.55 Vuelta ciclista a Andalucía
 21.10 Tribunal Popular
 22.00 El mirall: «Conocimiento carnab»
 01.00 Jazz entre amigos
 02.00 Última sesión de cine: «El destructor»

DISSABTE, 9

08.00 Espiral
 09.00 Dibuja-2
 09.30 Això no pot fer-se per TV
 10.00 Los caballeros del zodiaco
 10.30 Cine para todos: «Los fusiles reales de Africa»
 12.00 Bellesa i poder
 13.30 Mikimoto clip
 14.00 Va de cine
 14.30 L'informatiu cap de setmana
 15.00 NBA
 16.30 Avanç informatiu
 16.35 Dissabte esport
 19.00 Antologia de la zarzuela
 19.45 L'informatiu cap de setmana
 20.00 Cine club: «Huracán»
 21.45 Vuelta ciclista a Andalucía
 22.00 L'informatiu cap de setmana
 22.15 La sombra de la horca
 23.15 TV2-presenta
 00.10 La tabla redonda
 01.00 Última sesión de Opera: «La tragicomedia del serenísimo príncipe Don Carlos»
 03.30 Video-mix

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 70 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

Roca

SANITARI • AIRE CONDICIONAT • CALEFACCIO • CERAMICA